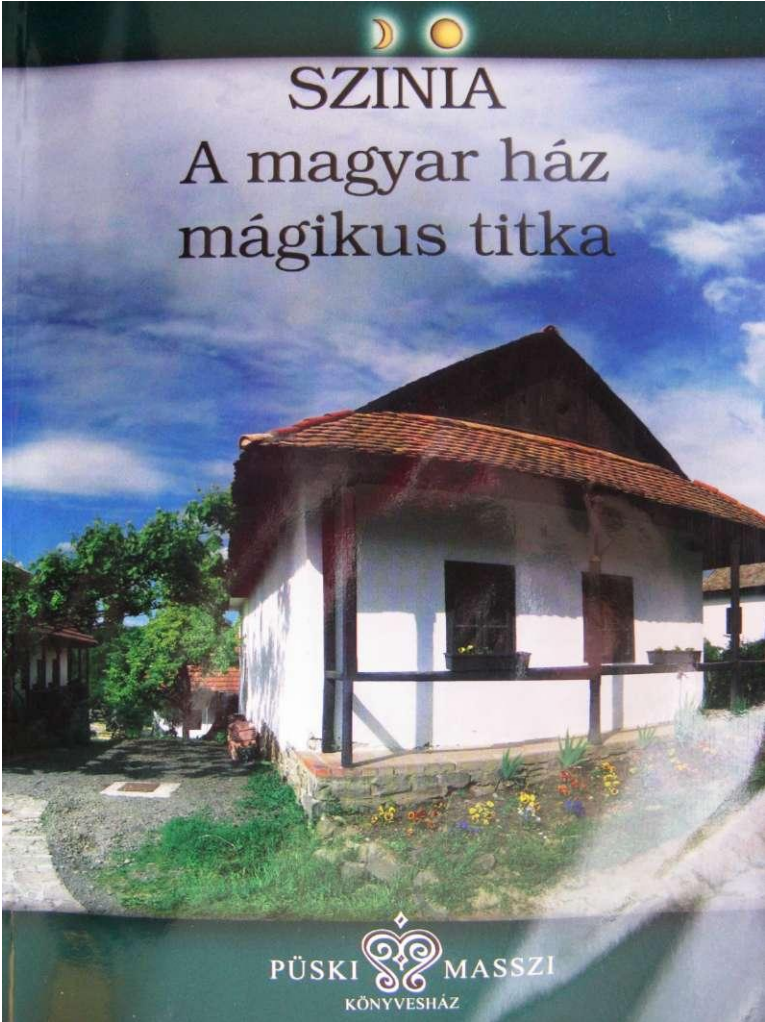

SZINIA
A magyar ház
mágikus titka

PÜSKI MASSZI
KÖNYVESHÁZ

A magyar ház mágikus titka

(Magyar térrendezés)

2. bővített kiadás

PÜSKI MASSZI
KÖNYVESHÁZ

© Bodnár Erika, 2008
Illusztráció © Makay Anikó

ELSŐ RÉSZ

*„Ugyan az is lehet, hogy vannak olyan szobák is,
amelyekben bent kel föl a nap, és belülről süt kifelé a világra.”
(Móra Ferenc: Kincskereső kisködmön)*

BEVEZETÉS

Furcsa korban élünk.

Percre pontosan tudjuk, hogy mi történik a Föld másik oldalán, például Amerikában, Ausztráliában, vagy éppen Thaiföldön, de fogalmunk sincs arról, hogy mi történik a saját utcánkban, vagy éppen a saját szomszédunkban.

Ismerjük a kabbalát, a tarot kártyát, a buddhizmust, a japán harcművészetet, vagy éppen a kínai feng shuit, de nem ismerjük a saját magyar hagyományunkat.

Ruháinkon és házainkban használjuk a nyugati vagy a keleti feliratokat, jelképeket, de fogalmunk sincs a magyar jelképrendszerről.

Ha házat akarunk építeni, akkor kínai feng shui szakértőhöz fordulunk, és eszünk be sem jut, hogy esetleg a magyar építészeti hagyományt kövessük.

Pedig a magyar „feng shui” évezredek óta létezik ...

HÁZAK...

Vannak olyan házak, amelyekben jó élni, mert szépek, harmonikusak, gondozottak, és vannak olyan házak, amelyekből mindenki menekül, mert egyszerűen nyomasztó a légkörük.

Wass Albert mindezt így fogalmazta meg:

„Vannak házak, melyek olyanok, hogy csak baj és nyomorúság lakhatik bennük. Az ember megpillant egy ilyen házat, és valami furcsa szorongás fogja el. Pedig lehet szép és rendes maga a ház. Hiba nélkül való. Mégis van benne valami, benne vagy körülötte, valami megmagyarázhatatlan. Valami baljóslatú. Valami, ami elszomorítja, és gondolkodóvá teszi az embert, ha elmegy előtte.

Az ilyen ház mellett a legjámborabb kutya is rosszkedvűvé, harapóssá válik. Madár soha nem rak fészket az eresze alá. Pele nem költözik a padlására. Mókus elkerüli. Csak patkányok surrannak alatta. Csak a harkály jár rá egy idő múlva, és kopogtatja, fürkészi benne a hibát. És éjszaka baglyok ülnek a tetején.

Az ilyen ház bajjal és veszéllyel épül, és ha kivénül és ledől, csalán nő a helyén. Isten tudja hol van benne a hiba. Talán a fájában rejtőzik valami

fojtogató, szagtalán és láthatatlan penész. Valami keserűség, ami megmérgezi a levegőt. A fában talán, amiből építették. De az is lehet, hogy a helyben van a hiba. Gonoszság van eltemetve alatta a földben, és az sugárzik ki folyamatosan, és izzad elő újabb és újabb gonoszságokat. Vagy az erdő olyan ott. A fák, ahogy körülötte állanak. Sötétebbek és mogorvábbak, mint másutt. Isten tudja csak.

Az is meglehet, hogy az emberekben van a hiba, akik kigondolták és megépítették az ilyen házat. Belőlük surrant át valami sötét és gonosz kísértet a ház falaiba. Nem lehet tudni ezt. De bizonyos, hogy vannak házak, melyekben csak baj és nyomorúság lakik, bárki költözzék is beléjük. Melyeknek láttán valami érthetetlen, furcsa szorongás fogja el az embert, s a kedve minden ok nélkül egyszerre elborul. Magányosságzaguk van és baj, gond, szerencsétlenség lapul mögöttük. Vannak ilyen házak, vannak.

Aztán vannak megint házak, amelyekben békesség és öröm tanyázik. Ha megpillant az ember valahol egy ilyen házat, egyszerre úgy érzi, mintha hazaérkezett volna. Otthonszaga van a füstnek, mely belőle fölszáll. Nevet az ablaka, s az ajtaja hívogat. Az ember érzi benne a békét és a meleget, mely mint egy láthatatlan napfény, beragyog mindent maga körül.

Az ilyen ház előtt hamarabb olvad el a hó. Tavasztól őszig virágot terem előtte a rét. Az ilyen ház körül a fák barátságosan lehajolnak, és bemosolyognak az ablakon. Az ilyen ház jóvá szelidíti a benne lakó embert. Nyugalmassá, derűssé, bátorrá teszi. Aki építette, hosszú életű lesz és még halálában is érzi a napsütötte fenyőtörzsek illatát, s az örömet, mely elfogta akkor, midőn a bokrétát először tette fel a tetejébe.

Az ilyen házat jó szellemek őrzik. Farkas messzire elkerüli. Jól tejelnek a tehenek, egészséges bárányokat ellenek a juhok. Villám nem sújt a közélébe, zsidelyét nem fogja a tűzhely szikrája. Úgy terem benne a kacagás, mint körülötte a virág. Mint küszöbén a napfény.”

A HÁZAK LELKE

A házaknak lelkük van. Az amerikai házaknak amerikai lelkük, a kínai házaknak kínai lelkük, de a magyar házaknak bizony MAGYAR LELKÜK. A magyar ház sirva fakad a meghatottságtól, amikor a magyar himnuszt hallja, az amerikai ház pedig legfeljebb azt gondolja, micsoda szomorú egy himnusz. Hát nem tudott ez a nép valami lelkesítőbbet kitalálni...?

És ez a nép tényleg nem tudott lelkesítőbbet kitalálni, hiszen himnusza egy imádság, a Teremtőhöz szóló fohász. Ennél lelkesítőbb, felemelőbb dolgot pedig tényleg nem lehet kitalálni.

Érdekes, milyen sok keresztény ország létezik a Földön, mégis csak mi, magyarok imádkozunk a himnuszunkban...

Miért?

Mert mélyen még mindannyiunk lelkében ott él az ősi tudás. Az a tudás, amellyel a Teremtő a Világegyetemet teremtette...Magyarul.

A HÁZ MÁGIÁJA

Nagyon sokféle térrendezési módszer létezik a világban. Másként alakítják a környezetüket a kínaiak, a japánok, az indiaiak, a tibetiek. Mindenki elégedett a saját módszerével, ezek szerint mindegyik rendszer használható, és működik...

Hogyan lehetséges ez?

Minden nép más. Mások a szokásai, mások a hagyományai, más a gondolkodásmódja, és más a földrajzi környezete. Ha egy magyar ember Kínában, Japánban, Indiában, vagy Tibetben kénytelen élni, mindegy milyen okból, bizony nehéz dolga lesz. Elfogadhatja ugyan az ott élők szokásait és gondolkodásmódját, de legtöbbször nem tudja teljesen magáévá tenni. Amikor egy hagyományrendszert változtatás nélkül átveszünk egy másik néptől, és nem fordítjuk le „magyarrá”, a rendszer idegen marad a tudatunk, a kultúránk számára. Olyan lesz a hatása, mint amikor egy buddhista kolostorban katolikus misét tartanak...

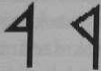

Nagyon érdekes felfedezést tettek a század elején a néprajz, illetve a népzene-kutatók: Megfigyelték, hogy amikor egy városi műdal falusi környezetbe került, a nép ajkán addig formálódott, csiszolódott, míg igazi magyar népdallá vált, annak minden jellemző sajátosságával együtt, és ugyanez a motívumokra is igaz volt; Egy-egy idegen motívum addig alakult az asszonyok keze alatt, míg végül igazi magyar népi motívum lett belőle.

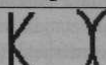

A **magyar mélytudat** ezek szerint mindent „megemészt”, átalakít, és saját maga számára „felszívhatóvá tesz”. (Azt mondjuk, megmagyarázzuk, vagyis magyarrá tesszük...)

Korunkban azonban megváltozott a helyzet: Az információk áramlása olyannyira felgyorsult, hogy erre az „emésztő” és átalakító folyamatra már nem marad idő. Mindent „megeszünk” válogatás nélkül, aztán csodálkozunk, hogy nem érezzük jól magunkat a bőrünkben. Az átalakító folyamatok régen belső vezérléssel, a hagyományt folytatón zajlottak, ma viszont tudatosan kell mindezt megtennünk, ha meg akarjuk őrizni a gyökereinket.

FELADAT:

Mielőtt bármit is elkezdenénk, tanuljuk meg kívülről a magyar rovásjeleket, és a magyar rovásírás legfontosabb szabályait!

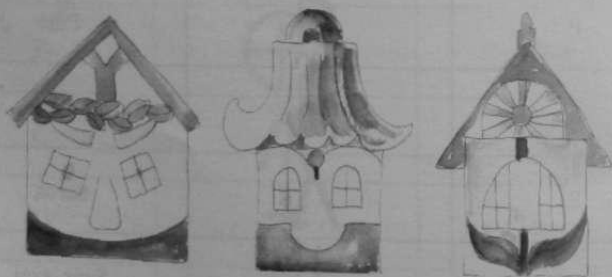
Latin betű	Rovásbetű	Fogalmi jelentés
A, Á		Anya, Istenanya
B		tűz, Atyaisten (a-ba)
C		Celőke, Cél
CS		Csap
D		Fiúisten (A-da)
E,É		Él
F		Föld
G		Ég
GY		Egy
H		Hal
I		Isten
J		Jó

Ly		Lyuk, folyó, forrás
K		Kebel
L		Ló
M		Magas, magos
N		Nagy, nő, (a-na)
NY		Hold, Anyaisten (a-nya)
O, Ó		Spirális forgás
Ö, Ő		Ökör
P		Pihe
R		Rét
S		Sarok
SZ		Szár, szál
T		Tengely
TY		(A)Tya

U,Ú	U U	Ust/üst
Ü,Û	U U	Üdö, ma idő
V	V	Vas
Z	Z	Zár
ZS	ZS	Zsenge

A HÁZ MÁGIÁJA

Minden ház teremtés eredménye, egy-egy megvalósult gondolat. A gondolat nagyon finom erőforma, és megváltoztatni is csak gondolati úton lehet. Ezt az erőt még nem tudjuk mérni, a hatását viszont már igen. A pozitív illetve negatív gondolatok megváltoztatják például az izmok erejét, vagy a bőr állapotát, ami akár műszerrel is mérhető. (Lásd hazugság vizsgáló.)

Egyéni ház-gondolatok

A ház tehát egyéni gondolatok, illetve nagyon erős kollektív gondolatok együttes eredménye.

A nagyon erős, régóta működő, kollektív gondolat a hagyomány.

Amikor egy házat csúcsos tetővel, szögletes alaprajzzal, négyzet vagy téglalap alakú ablakokkal terveztetünk meg, a hagyományos gondolat sor működik bennünk, a szokatlan, egyedi megoldások viszont *egyéni gondolataink megnyilvánulásai*.

Már nem tudjuk, *miért szögletes az ablak*, miért olyan a tetőszerkezet, amilyen, *miért szögletes az alaprajz*, miért legértékesebbek a keletre vagy délre néző lakások... mégis, ha lehet, ösztönösen a hagyományok szerint építkezünk.

Amikor a hagyomány megszületett, nagyon-nagyon régen, az emberek *pontosan tudták*, mit miért építenek éppen úgy, és nem másképpen. Minden építészeti elem valamilyen máig működő szimbólum, amely az életet, az embert szolgálja.

A ház nem egy rakás téglá és némi faanyag. A ház az ember testének folytatása, a Mindenség modellje, amely védi, és egyben összeköti a Világegyetemmel.

Amennyiben tudjuk, hogyan építsük meg helyesen...

A magyar térrendezésnek évezredek óta léteznek a hagyományai és szabályai, amelyek mélyen a tudatunkban születésüinktől fogva jelen vannak. (Térrendezés alatt az építkezéssel, lakberendezéssel kapcsolatos hagyományokat értem).

Őseink pontosan tudták, hogyan építkezzenek, és építményeik világméretűket, hitüket tükrözték. A magyar térrendezés csodálatosan következetes és egységes rendszert alkot, amely évezredekken keresztül „bevált” a magyarság körében.

Amennyiben bármely más nép hagyományrendszerét átvesszük, a teljes hozzá tartozó hitrendszert is magunkévá kell tenni, ha azt szeretnénk, hogy nálunk is működjön. Manapság Magyarországon egyre inkább terjed a kínai feng shui használata, amely nem a „saját gyerekünk”, így hatása is kétséges.

Egy példa:

Az ősmagyarok legfontosabb, szent égtája a kelet volt, színe a fehér, állata a ló.

A kínaiaknál a kelet csak a második legfontosabb irány, színe a zöld, állata a sárkány. A fehér szín a kínaiaknál a nyugati irányt jelölte, a ló pedig a dél állata volt.

Amennyiben mi magyarok a fehér színt a nyugati oldal erejének megerősítésére akarjuk használni, csak káoszt okozunk vele, mert nálunk évezredek óta a fehér, keleti erőt jelöl. Ha a ló jelképét a kínai rendszernek megfelelően a déli oldal erősítésére használjuk, ugyanez történik, a sár-

kányról nem is beszélve, amely legtöbbször negatív mesealakja a magyar népmeséknek.

(Amikor mi magyarok egy asszonyra azt mondjuk, sárkány, egyáltalán nem dicsérjük meg vele, épp ellenkezőleg. Kínában sárkánynak, azaz a sárkány jegyében születni viszont kifejezetten szerencsés dolog.)

„Az apajogú nagycsaládok általában arccal kelet felé állnak be a világba, erre fordul a sátruk ajtaja is. Fő égitestük a Nap. Az észak-déli beállású rendszerek, úgy látszik, még az anyajogú társadalmat képviselik, s a Hold tiszteletének nyomait találjuk körükben.” (László Gyula)

Az égtájaknak ez a „minősítése” minden népnél több évezredes múltat tekint vissza, és mint ilyen, mélyen beleivódott a nép közös tudatába. Elképzelhető-e, hogy ez a hitrendszer egyik napról a másikra megváltozik? Természetesen nem.

Ezek a kiragadott példák azt mutatják, hogy a különböző népek más-más szimbólumrendszerrel rendelkeznek, más a jelrendszerük, a nyelvük és a hagyományuk, ezért egymást soha nem helyettesíthetik.

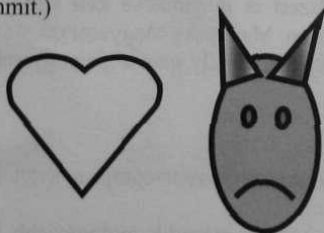
FELADAT:

Ismerjük meg az izomtesztelés módszerével, hogyan működik a gondolat! Végezzük el a következő kísérletet:

Kérjük meg egyik barátunkat, hogy legyen kísérletünk alanya.

Rajzoljunk le két különböző jelképet két külön cédulára, ugyanazzal a kék golyóstollal.

Legyen az egyik a szív, a másik egy ronda ördögfigura. (Minderről az alany ne tudjon semmit.)

A „kísérleti nyúl” álljon egyenesen, leeresztett kézzel, és hunyja le a szemét. Kérjük meg, hogy lazítson, és gondoljon egy számára semleges dologra.

Várjunk pár másodpercet, majd adjuk a kezébe az egyik jelképet, és kérjük meg, tartsa az egyik karját vízszintesen, miközben ugyanarra a semleges dologra gondol.

Próbáljuk meg a karját enyhén lefelé nyomni, érezni fogjuk, mekkora a kar ellenállása.

Ismételjük meg a folyamatot a másik jelképpel is.

Amelyik szimbólumnál nehezen lehetett lenyomni az alany karját, erősítette az illető erőmezejét. Amelyiknél könnyű dolgunk volt, jelentősen gyengítette.

AZ ŐSI MAGYAR TÉRRENDEZÉS

MIT TUDUNK ŐSEINKRŐL?

Sajnos nagyon keveset... A magyar őstörténet még felfedezésre vár, és bizonyosan nagy meglepetésekkel szolgál majd. Már eddig is olyan régészeti leletek kerültek elő, amelyek legalább 6500 éves magyar írásbeliséget bizonyítanak, ráadásul kiderült, hogy egyszerű hétköznapi emberek által használt magyar rovásírásról van szó, nem pedig néhány írástudó kiváltságáról... Ebből többek között az következik, hogy őseink írtak, olvastak, és nem kizárólag a hús nyereg alatt puhításával foglalatoskodtak...

A magyarság öntudata bizony erősen megkopott az elmúlt ezer év alatt. A néprajzkutatók nagy része (tisztelet a kivételnek) el sem tudja képzelni, hogy díszítőművészetünket, építési szokásainkat, és jelképeinket esetleg mi magunk hoztuk létre, nem pedig átvettük valamelyik néptől. Mindenben megtalálják az idegen befolyást: Kínait, arabot, németet, franciát, olaszt, törököt, és sorolhatnám a végtelenségig. Pedig elég nehéz elképzelni, hogy az a nép, amelyik ennyi találmányt adott a világnak, ne tudta volna „saját kútfejből” kitalálni, hogyan építsen házat, hogyan öltözködjön, és mindezt hogyan díszítse.

Ezek a gyönyörűen faragott tárgyak, régi magyar KAPAKAPARÓK!!!
Vajon mennyire fejlett szellemileg az a nép, amelyiknek még a **kapaka-
parói** is ilyen műalkotások...?

Iskoláinkban még mindig azt tanítják, hogy őseink állandóan vándoroltak, terelték az állataikat egyik legelőről a másikra, közben pedig hadjárataikkal ijesztgették a körülöttük élő békés, letelepedett népeket; mivel pedig állandóan úton voltak, vitték magukkal a jurtáikat, így épített házat nem is ismertek...

Igen, a hadjáratokhoz eleinknek valószínűleg tényleg szükségük volt ezekre a hordozható házakra, ezen kívül nyáron, illetve utazáshoz biztosan használták a jurtaikat, hiszen mi is szívesen sátorozunk nyáron, ha van rá lehetőségünk. A jurta ráadásul sokkal kényelmesebb, mint egy mai kempingsátor. Elképzelhetetlen, hogy azok az emberek, akik olyan fokú díszítő művészettel rendelkeztek, mint a régészeti leletek szerint az ősmagyarok, ne tudtak volna ugyanolyan művészi szinten házat is építeni. A jurta maga is az építészet csodája, és akik egy „kempingsátorba” ennyi tudást fektettek, egészen biztosan ugyanilyen igényesek voltak a házaikkal is.

Mindaddig, míg a régészek nem találnak házmaradványt, azt jelenti, hogy nem is volt házunk?? És ha egyszer mégis találnak, akkor onnantól módosítják a történelmünket, vagy azt mondják majd, hogy annak a francia vendégmunkásnak a házát találták meg, aki állattenyésztésre tanította a magyarokat...!?

Képzelnék csak el, mit találnak a régészek a mai kultúránkból 1000 év múlva. A házak addigra elporladnak, de a műanyag kempingsátrak valószínűleg még virulni fognak a szemétdombon. A régészek megtalálják ezeket az 1-2 személyes sátrakat, és vajon mit fognak ebből leszűrni? Egyes mai történészek gondolkodásmódjával természetesen azt, hogy a XXI. század embere, 1-2 személyes SÁTRAKBAN lakott... Ebből persze messzemenő következtetéseket lehet levonni a XXI. század emberének műveltségéről...

Nos, hasonlóképpen állunk most a magyar őstörténettel. Aminek nem találjuk kézzel fogható bizonyítékát, azt gondoljuk, az nincs, és soha nem is volt.

Amikor elkezdtem ezt a könyvet írni, már tudtam, hogy a magyar térrendezésnek is több ezer éves a hagyománya, de azt magam sem gondoltam, hogy ez a hagyomány időben akár a kínai kultúrát is megelőzhette. Márpedig ha rovas ABC-nk bizonyíthatóan régebbi, mint a kínai ABC, (lásd Varga Csaba Jel, jel, jel c. könyvét) akkor a kultúránk, ebből következően építési hagyományunk és jelképrendszerünk is régebbi. Ez persze nem feltétlenül azt jelenti, hogy ami régebbi, az a jobb, de ha egy elmélet elég hosszú időn keresztül beválik a gyakorlatban, az már azért jelent valamit.

Nézzük meg példaképpen, hol is fekszik Magyarország. (Nagy-Magyarországra gondoljunk). A Kárpát-medencét körülöleli egy tökéletes karosszékforma, az Alpok, és a Kárpátok vonulatai, ráadásul ez a karosszékforma éppen délre, a tenger felé nyitott. Ez a fekvés (a kínai térrendezés elvei szerint is) éppen optimális elhelyezkedése egy országnak...

MAGYAR ŐSVALLÁS

Most pedig ismerjük meg közelebbről őseink világképét!

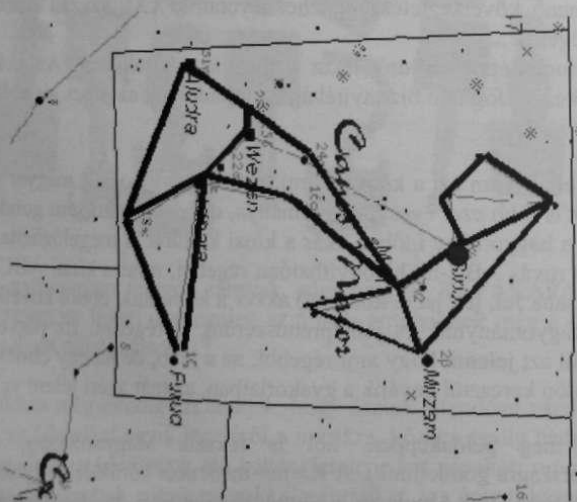
Az ősmagyarokat a keresztények pogányoknak és barbároknak minősítették, amiből mindössze annyi volt igaz, hogy nem tartoztak a hivatalos kereszténységhez.

Őseink világképe egyáltalán nem volt primitívnek nevezhető, hiszen óriási bölcsességet, kozmikus tudást tükrözött, és jóval teljesebb volt, mint a hivatalosnak minősülő keresztény tanítások.

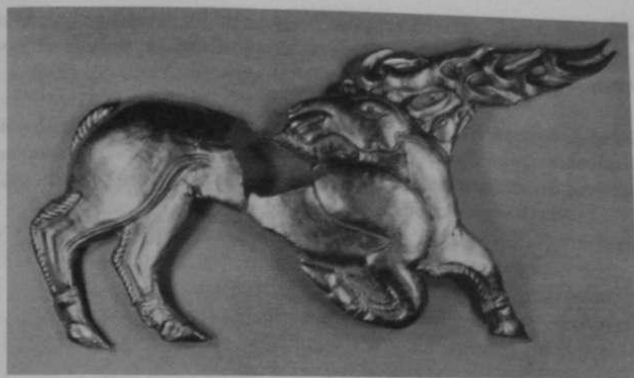
Ez a világkép a Szent Hármasságból indult: Az Istenanya, az Atyaisten, és gyermekük, a Fíüisten hármásából.

A Szent Hármasság minden létező dologban jelen van, úgymint a nemző Atya, a befogadó Anya és „gyümölcsök” a gyermek formájában. Ez a három fogalom, mint a következő fejezetekben majd kiderül, három erőformát jelképez: a Tüzet, a Vízet és a Fényt: azt a három erőformát, amelyből létrejön a Világegyetem.

Az Istenanyát őseink Nagyboldogasszonynak nevezték, és minden élet édesanyjaként tisztelték. Az Istenanya jelképe egy hátratekintő, guggoló szarvas volt. A szarvasokat általában nem ilyen furcsa, kitekert pózban ábrázoljuk, úgyhogy ez a szarvas bizony nem egy átlagos földi szarvas képe, hanem egy csillagkép az égbolton: mégpedig a Nagy Kutyának nevezett csillagkép, fő csillagával a Szíriusszal.

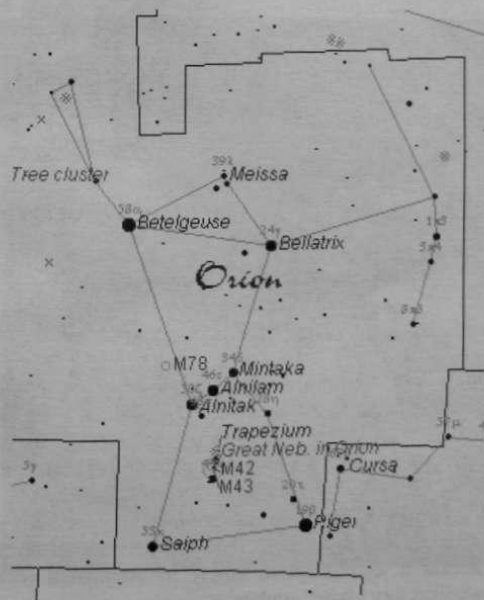

A Nagy Kutya csillagai „szarvas módon” összekötve

Jellemző szarvas-ábrázolásunk

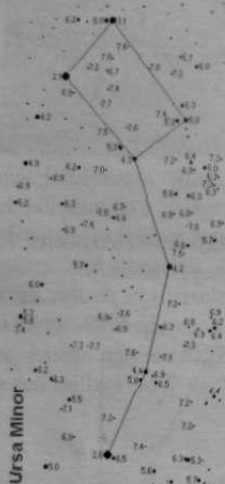
Az Atyaisten csillagképe az Orion, jele egy nagy X. Az Atyaisten földi, testet öltött formája, népünk ősatyja, Nimród a nagy vadász.

Az Orion csillagkép

A Fiúisten őseink a Napban tisztelték, és ez a tisztelet máig fennmaradt szimbólumrendszerünkben, népi imáinkban, illetve a díszítőművészetünkben.

A Teremtő, a Szent Hármasság egysége, az „Öregisten”. A Teremtő maga a **Mindenség**, és az **Egység**, egyúttal a Világ közepe. A Világ közepének „helye” az ősi magyar világkép szerint, az Ég északi sarkkörén, a Kis Göncöl rúdjának végén található Sarkcsillag.

20

A Kis Göncöl csillagkép

Kis Göncöl egy magyar hímestojáson

Atyaisten	Fiúisten	Anyaisten
Kozmikus Tűz	Kozmikus Fény	Kozmikus Víz
Orion	Nap	Nagy Kutya

Őseink „csillagvallása” olyan kozmikus tudást tükrözött, amelyet még a mai csillagászat sem ismer teljességében.

Hagyományaink szerint minden létező dolog tartalmazza az Atya-Anya-Fiú hármasságát, így természetesen a Világegyetem is. (Ahogy fent, úgy lent.)

Az emberben létezik a **szellemi központ**, amely az Atyaisten „része” (korona csakra), létezik a **lelki központ**, amely a Fiúisten része (szív csakra), és létezik a **testi központ**, amely az Anyaisten része (gyökér csakra). Egységüket úgy hívjuk: ember.

A Világegyetemen belül ugyanígy léteznek ezek a fő központok, és csillagvallásunk azt mutatja, hogy az Anyaisten ereje a Nagy Kutya csillagképben összpontosul, az Atyaistené az Orionban, a Fiúistené a Napban. Egységüket pedig úgy hívjuk: Teremtő...

A Világegyetemet a magyar ősvallás egy égig érő fának jeleníti meg, amelynek tetején, a Sarkcsillagon „ül” a Teremtő. Az égig érő fa törzse a világ tengelye, és a fa koronáján helyezkednek el a különböző bolygók, bolygórendszerek, csillagok.

Népmeséinkben meg is találjuk a különböző csillagok, bolygók leírását. (Fekete király országa, Vörös király birodalma, Tündérország, stb.)

Míndez, bár mesének tűnik, nem az. Olyan emberek találták ki ezeket a „meséket”, akik sokkal jobban ismerték a Világegyetemet és annak működését, mint azt manapság gondolnánk. Olyan emberek, akik bejárták a Világegyetemet...

Tudták, hogyan keletkezett a világ, de ismerték a Föld keletkezésének és benépesülésének körülményeit is. Mindezt a hatalmas tudást pedig megörökítették a magyar nyelvben, a rovásírásban, díszítőművészetünkben, építészetünkben és hagyományainkban.

Égig érő fa egy honfoglalás kori tarsolylemezen

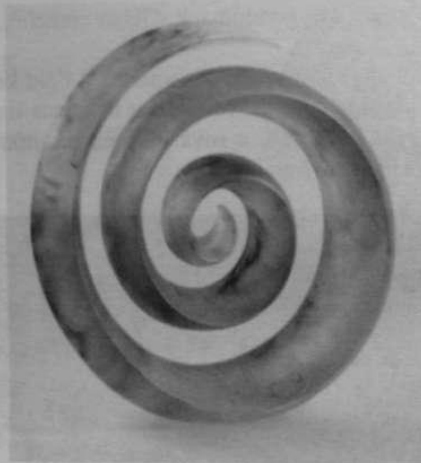
KOZMIKUS ALAPOK

A magyar jelképrendszer tehát a **hármasságon** (ez a har-mónia) alapul, mégpedig a Világegyetem három főerején. A két főerőt mindenki ismeri, hiszen a jin és a yang, a sötét és a világos, a nő és a férfi jelentése minden ember előtt világos.

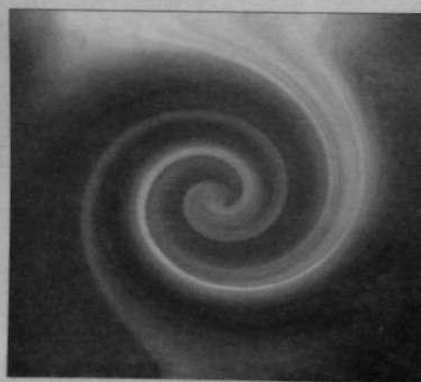
A két főerőt nevezhetjük Kozmikus Tűznek, és Kozmikus Víznek, vagy akár Apának és Anyának.

A **Kozmikus Tűz** jobbra felfelé forgó robbanóerő, míg a **Kozmikus Víz** balra lefelé forgó szívóerő. Az egyik olyan, mint egy vulkán, a másik olyan, mint egy örvény a tó közepén.

férfi erő

női erő

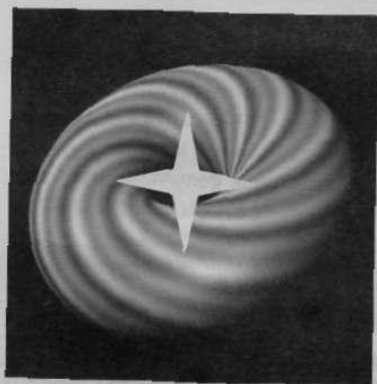
O betű

Amikor ez a két erő találkozik, és „birkózni kezd” egymással, elképesztő energiák dolgoznak a Világegyetemben. Ez a káosz állapota. A „birkózás” addig tart, míg végül beáll egy egyensúlyi viszony a két főerő között. Az egyensúlyi állapot egy tóruszt, másképpen egy lyukas fánkformát eredményez, és ilyenkor a tórusz közepén megszületik a harmadik erő, a Gyermek, másképpen a **Kozmikus Fény**.

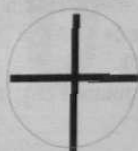
A tórusz

LY

A tórusz közepén megszületik a Kozmikus Fény

D

Ez a három erő alkotja a Világegyetemet, a Világegyetem bármely részét, és ez a három erő a magyar hagyomány alappillére.

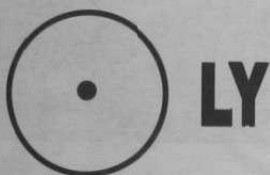
No, és milyen érdekes, hogy rovásírásunk jelei között ezek a szimbólumok egészen pontosan megtalálhatók, hiszen az O betűnk jele egy spirál, amely mindkét irányban használható, és az „Ó” szavunk önmagában

nagyon-nagyon régit jelent. (A Világegyetem két fő ereje pedig valóban nagyon-nagyon régi.)

LY betűnk egy kör, közepén ponttal, melynek önálló fogalmi jelentése lyuk illetve forrás. Az LY betűnk nem más, mint a tórusz, melynek közepén megszületik a Fény, a Gyermeke, tehát az LY valódi **kozmosz szintű forrásról** szól. A két betűt összeolvasva ezt a magyar szót kapjuk: LYO, ami mai helyesírással egyszerűen csak így szól: **jó**.

(Eleink a szavakat pontosan úgy írták le, ahogy kiejtették.)

„És látá Isten, hogy ez mind **jó**.” – áll a Bibliában a Teremtés történeténél, de hogy miért éppen **jó**, az a magyar rovásírásból és a magyar nyelvből derül csak ki igazán...☺

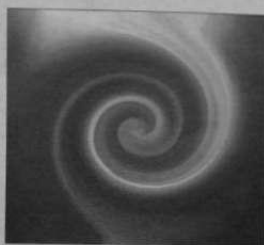
Amikor a Világegyetem két alapvető ereje, ellentétes spirális forgása, a Koszmosz Tűz és a Koszmosz Víz (Atya és Anya) birkózni kezd egymással, egy idő után egyensúly alakul ki köztük, és a tórusz közepén egyszerre csak megjelenik a Koszmosz Fény. A Koszmosz Fény nem más, mint az Atya és az Anya gyermeke, amelyet manapság Fiúistenként, Jézusként ismerünk.

A Koszmosz Fény, a Fiú jele rovásjeleink D betűje, az egyenlő szárú kereszt.

Amennyiben összeolvaszuk a tóruszban keletkező Koszmosz Fény jelét, a következő, nagyon érdekes eredményre jutunk: LY(forrás) +O (spirális forgás) +D (Koszmosz Fény) = LYOD, és aki kicsit is járatos a mágia „szakirodalmában”, bizony pontosan tudja, hogy a jod-energia ma sem jelent mást, mint ÉLETERŐT.

LY

O

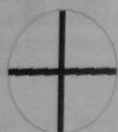

D

A folyamat következő lépésében a forgás folytatódik, és létrejön a B betűnk, az **ATYA**, egyben a Kozmikus Tűz magyar rovásjele, amely „véletlenül” azonos az Orion csillagkép formájával: X.

Az Orion pedig Nimród csillagképe, aki- nahát, már megint egy véletlenül éppen a magyarok ősbetűje.

Kozmikus Fény, Gyermekek

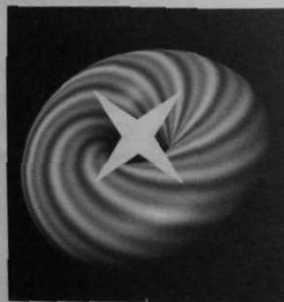

D

FORDUL

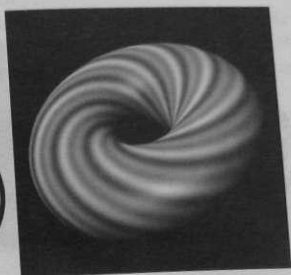
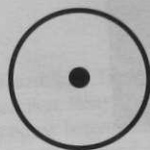

Kozmikus Tűz, Atya

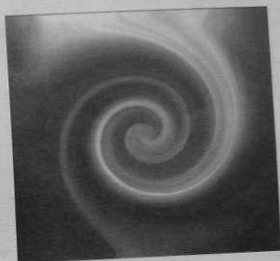

B

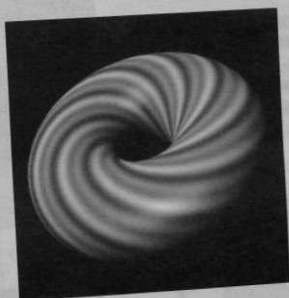
Olvassuk hát el ezt a jelet is, mert igen meglepő eredményre
 $LY+O+B=LYOB$. Mai helyesírással egyszerűen csak jobb...
Lehet, hogy ezért ül éppen az Atya **jobbján** Jézus...?

LY

O

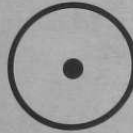
B

A sorrend tehát így áll fel **magyar** rovájszelekből alkotott **magyar** szavakból a Teremtés első lépésinél:

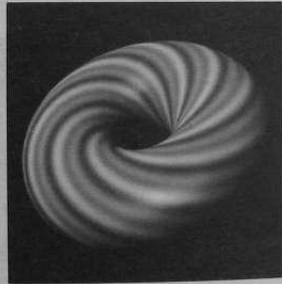
1. Ó (nagyon-nagyon régi): spirális forgás

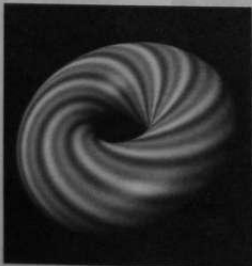
2. LYÓ (jó): forrás+spirális forgás

3. LYOD (jó, vagyis életerő)

4. LYOB (jobb)

Ugye érthető a logikai sorrend?!

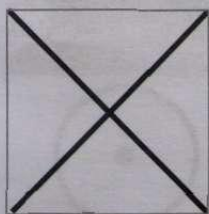
Mindez pedig annyit jelent, hogy a magyar rovásírás jelei egyenesen a Teremtés folyamatának geometriájából erednek, amelyet önálló jelentésük, és a folyamat során kialakuló magyar szavak is tökéletesen alátámasztanak.

A HÁRMASSÁG

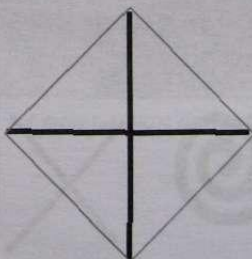
A Kozmikus Tűz és a Kozmikus Víz találkozásából megszületik tehát a Kozmikus Fény. Ez a három erő alkotja a Világegyetem három alaperejét, a magyar hagyomány három alapigazságát. (Három a magyar igazság.) A három erőt nevezhetjük Atyának, Anyának és Gyermeknek, vagy éppen Szellemnek, Testnek, Léleknek. Őseink pontosan tudták, hogy itt három erőmozgásról beszélünk, és nem személyekről, ezért nem is személyesítették meg a három erőt, csupán jelképekben jelenítették meg Őket.

Kozmikus Tűz	Kozmikus Fény	Kozmikus Víz
Atya	Gyermek	Anya
Szellem	Lélek	Test
X	+ (szer, ige)	O
B	D	LY
Jobbos spirál	Szív	Balos spirál
Felfelé-kifelé forog	Egyensúly	Lefelé-befelé forog
Orion	Nap	Nagy Kutya a Szíriusszal
Párduc	Turul	Szarvas

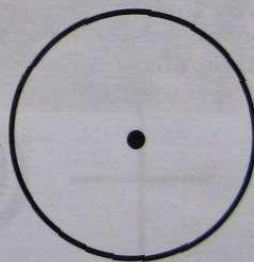
HÁROM AZ EGYBEN: A PONT

Kozmikus Tűz-Atya

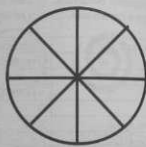
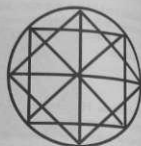

Kozmikus Fény-Fiú

Kozmikus Víz-Anyá

A hármasságot egy szimbólumba sűrítvén, a következő formákat kapjuk:

Nyolcküllőjű kerek

Ezek a formák mindannyian a világegyetem kiindulópontját a PONTOT, vagy másképpen a MAGOT jelölik.

Amennyiben a nyolcküllőjű kereket, a pont egyik rajzát elolvassuk magyarul, ezeket a szavakat találjuk: D+O+B= DOB, illetve D+O+B+LY= DOBLY (mai helyesírással: dobj!). Az „O” mindig a spirális forgást jelöli.

D

O

B

LY

A „dob” szavunk, ma is tökéletesen érthető, egy pontra ható erőt jelent, akár igeként (bedob), akár főnévként (dob, mint hangszer) vizsgáljuk. A fenti jel

pedig, pontosan a PONT létrejöttét jelöli, tehát valóban egy pontra ható erő!...

A dob megadja az ütemet, a lüktetést, a ritmust, jelen esetben a Világegyetem ritmusát. Nem mellékes az sem, hogy a dobok a legtöbb vallásban évezredek óta igen fontos szerepet játszanak. (Sámándobok, indiai dobok, afrikai törzsi dobok, stb.) Hogy miért, az megint csak a magyar nyelvből és rovásírásból érthető meg igazán.

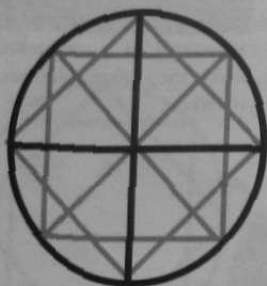
Ezek a formák egyébként a világ minden táján fontos vallási jelképek, de mindezt elolvasni, és értelmezni csakis magyar rovásjelekkel és magyar szavakkal tudjuk, ami annyit jelent, hogy **ezek a jelek bizony a magyar nyelvből és rovásírásból erednek**. Tudom, hogy mindezt igen nehéz elfogadni, hiszen egészen mást hallunk magunkról és a múltunkról jó néhány évszázada, így én nem is akarok senkit meggyőzni. Akinek van füle, ugysis hallja, és akinek van szeme, ugysis látja...

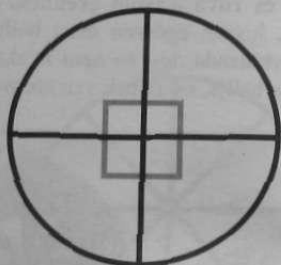
A fenti jel tibeti formájában

A MAGYAR HÁZ ALAPRAJZA: A PONT

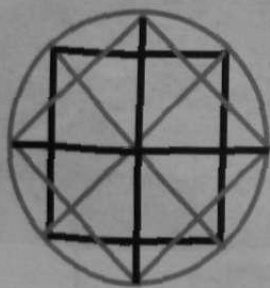
Most pedig térjünk vissza a magyar házhoz, hiszen most már pontosan tudjuk, hogy mit jelentett eredetileg magyarul a jurta, vagy a ház alaprajza. Mindkét alaprajz a Világ teremtésének kezdetét, a PONTOT modellezte, tehát egyik sem véletlenül alakult ki. A kettő között csupán annyi a különbség, hogy a házban a kört a kemence, vagy éppen a füstelvezető nyílás képviselte, a *juritában* a négyzetet pedig a középén elhelyezett tűzhely.

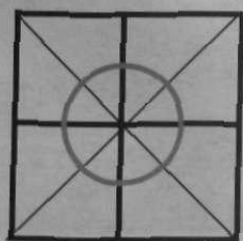
Jurta a pont rajzában

Jurta

Ház a pont rajzában

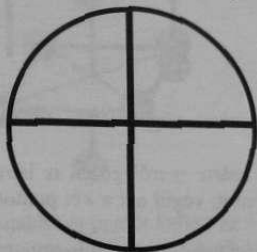

Ház

Ha „elolvassuk” a jurta alaprajzát, az életerő fogalmát kapjuk meg (LYOD), egyben pedig, F betűnket, a Földbolygó fogalomjelét. Azt gondolom, nem kétséges, mindez milyen szintű kozmikus TUDÁST hordoz...

A Teremtés életerejét, a Koszmos Fényt, amint megnyilvánul a Földbolygón...

A Koszmos Fény az anyagban ugyanis egyszerűen csak földként van jelen. Mit is mond a Biblia? Porból lettünk, és porrá leszünk...

F, mint Föld, illetve LYOD, vagyis életerő

A föld egyébiránt rendkívül érdekes anyag, hiszen ha a magot földbe tesszük, kikel, kihajt, életre kel. Hiába ültetnénk azonban a magot aranyba, vagy gyémántok közé, mégsem hajtana ki, tehát a föld sokkal értékeesebb, mint akár az arany vagy a gyémánt. Akinek kertje van, és komposztálót használ, maga is látja, ahogyan a komposztálóban a növények elkorhadnak, majd földdé válnak. Szép fekete föld lesz belőlük, de ugyanez történik egy idő után az emberi és az állati maradványokkal is. A föld tehát képes életet adni, és az elhalt testeket újra életerővé alakítani.

Nohát, őseink mindezzel tökéletesen tisztában voltak, ezért házaikat nem aranyból, nem gyémántból, hanem **földből**, vagyis a gyémántnál is értékesebb, **életet adó** anyagból építették.

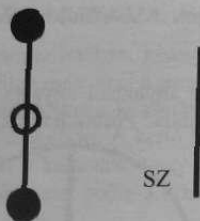
A PONT KITERJESZTÉSE: A TÉRIDŐ

A magyar ház alaprajza tehát a Világegyetem három alaperejéből létrejött pontot jelképezte. A *pont olyan mértani hely, amelynek nincs kiterjedése, de van vetülete. Ahhoz, hogy élni tudjunk benne, a pontot ki kell terjesztenünk, hogy téridő váljék belőle.*

Hogyan?

Valahogy így:

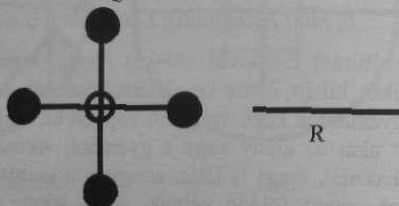
A pontból két irányba, mondjuk fölfelé és lefelé gondolatban kivetítünk még két pontot, majd ezt a két pontot összekötjük egymással:

Ebből aztán kapunk egy szárat, vagy szálat, ami nem más, mint az SZ hangunk és az SZ betűnk.

A következő lépésben a szárra merőlegesen is létrehozunk ugyanolyan távolságban másik két pontot, végül ezt a két pontot is összekötjük egymással.

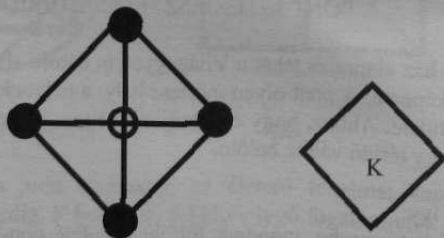
Ez a vízszintes vonal lesz az R hang és az R betű.

Amennyiben eddigi munkánk eredményét, az egyenlő szárú keresztet elolvassuk, együtt így hangzik: SzeR.

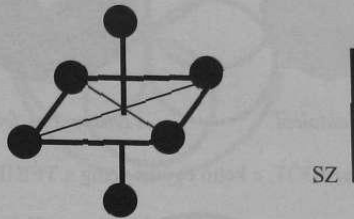
(A rovásírásban automatikusan e-vel olvassuk össze a mássalhangzókat, ha nincs jelölve más magánhangzó.)

A következő lépésben a négy pontot összekötjük egymással, és ezzel a lépéssel kialakul a K betűnk.

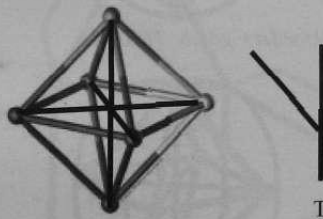
Együtt aztán így hangzik, amit eddig létrehoztunk: SZERK.

Ezek után még két irányban megismétljük az első lépést, vagyis újra alkotunk egy szarat. Az újabb szár egy újabb SZ betűt eredményez, amelyvel a szó következőképpen módosult: SZERKESZ.

Ezután már csak az újabb két pontot kellett az összes többivel összekötni, az összekötés egy tengelyt alakít ki, a T betűnket, és így módon megszületik az első oktaéder. Megszületik a **tér**, amelynek az első szava így hangzik: SZERKESZET.

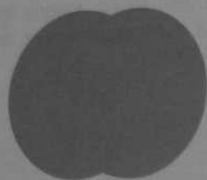
Bizony, ez is magyar szó...

SZeRKeSZeT

A SZERKESZET

A szerkeszet tehát nem más, mint egy oktaéder, amely hat csúcsponttal és egy középponttal rendelkezik. (Mindez együtt 7 pont) A SZERKESZET maga a TÉR. A tér azonban idő nélkül nem létezik, úgyhogy most képzeljük el, hogy az oktaéder csúcsai egy-egy gömb közepét alkotják, és ezek a gömbök állandóan forognak a középpont körül. A hat gömb középpontból induló, illetve a középpontba visszatérő forgása pedig egy lyukas fánkformát vagy bűgöcsigát eredményez.

A lyukas fánk oldalról

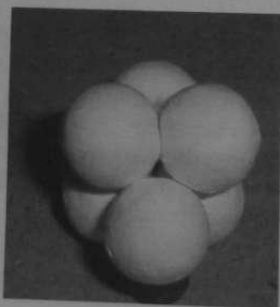
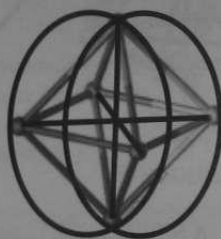

A lyukas fánk felülről

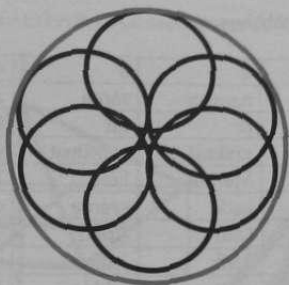
Ez a gömb alkotja az IDŐT, a kettő együtt pedig a TÉRIDŐT.

Oktaéder+ gömb: TÉRIDŐ

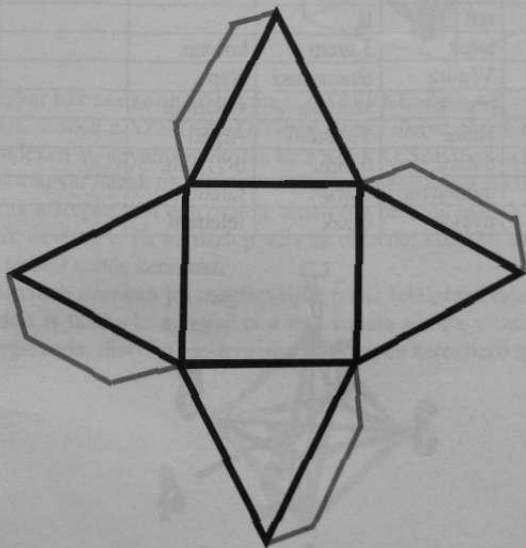
Az oktaéder csúcsai gömbökből felépítve

FELADAT:

Készítsünk kartonból egy oktaédert!

Az oktaéder nem más, mint két, talpával egymás felé fordított piramis, ezért az alábbi piramisból készítsünk el kettőt, és ragasszuk össze őket.

A SZERKESZET 7 PONTJA

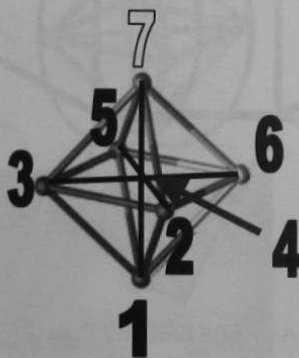
Az oktaéder $6+1$ csúcsa, ahol a $+1$ a középpontot jelöli, éppen szent számunkat, a HETEST adja.

A SZERKESZET ugyanis a Világegyetem szerkezetét mutatja.

Miért is?

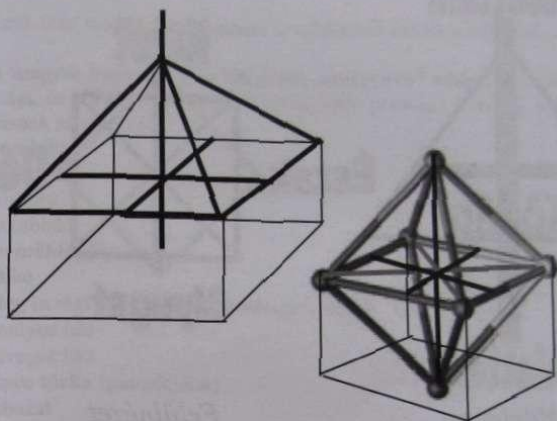
Nézzük meg a következő táblázatot!

szám	1	2	3	4
szín	vörös	narancs	sárga	zöld
hang	dó	ré	mi	fá
csakra	gyökér	szakrál	napfonat	szív
bolygó	Mars	Merkur	Föld	Jupiter
nap	hétfő	kedd	szerda	csütörtök
vezér	Előd	Ond	Kond	Tas
dimenzió	1:pont	2:sík	3.dim.	4.dim.
irány	alattam	előttem	jobbra	középen
égtáj	alattam	kelet	dél	középen
szám	5	6	7 (+1)	
szín	kék	ibolya	fehér	
hang	szó	lá	ti	
csakra	torok	3.szem	korona	
bolygó	Vénusz	Szaturusz	Nap	
nap	péntek	szombat	vasárnap	
vezér	Huba	Töhötöm	Árpád	
dimenzió	5.dim.	6.dim.	0-7. dim.	
irány	mögöttem	balra	felettem	
égtáj	nyugat	észak	felettem	

A táblázatban megtaláljuk a szivárvány 7 színét, az oktáv 7 különböző hangját, a 7 csakrát, a 7 vezért, a hét napjait, a 7 főbolygót, a 7 dimenziót, és még az irányokat, égtájakat is. Az oktaéder minden sarkára, és a középsére is jut belőlük egy-egy.

A MAGYAR HÁZ szerkezete: A SZERKESZET

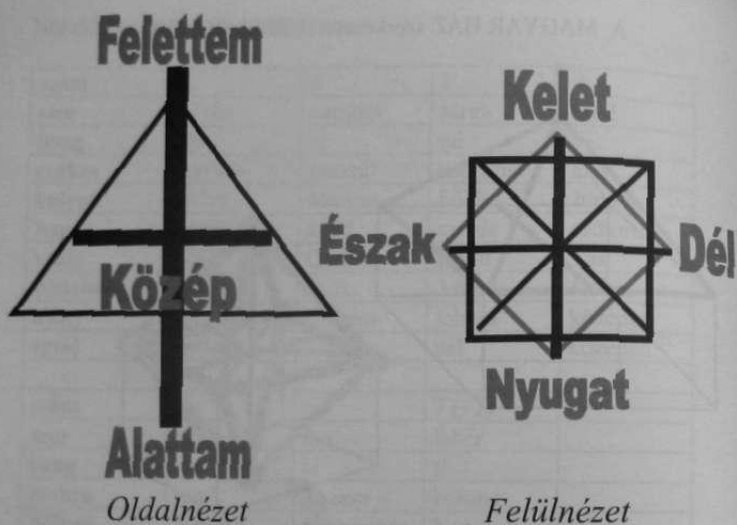

A magyar ház szerkezete tehát maga a SZERKESZET, a pont kiterjesztett formája. Ebben a SZERKESZET-ben élünk, illetve éltünk mi magyarok évezredek óta, ugyanis pontosan ez a SZERKESZET volt a házunk...

A régi magyar házak ugyanis eredetileg egy nagy térből álltak.

A házak közepén volt egy oszlop, amelyet a palócok máig boldogasszony fájának neveznek. Ez az oszlop adta az oktaéder középső tengelyét, egyben a térbeli kettős keresztet.

Amennyiben azonban jól megfigyeljük a ház felülnézeti rajzát, akkor két oktaédert is találunk: az egyiket a tető vonala alkotja, a másikat pedig a mestergerenda, illetve a mestergerendát középen keresztező tartógerenda.

szám	1	2	3	4
szín	vörös	narancs	sárga	zöld
irány	alattam	előttem	jobbra	középen
égtáj	lent	kelet	dél	közép
szám	5	6	7 (+1)	
szín	kék	ibolya	fehér	
irány	mögöttem	balra	felettem	
égtáj	nyugat	észak	felt	

Abban az esetben, ha a színeket és az irányokat az oktaéder sarkaira helyezzük, kiderül, hogy a középső tengelyen a piros (alul) a fehér (felül) és a zöld (középen) színeket találjuk. Éppen nemzeti színeinket...

A magyar ház tehát nem más, mint a Teremtés kozmikus folyamatának modellje, a TÉRIDŐ jelképe, és szerkezetében bizony minden benne foglaltatik, amit ebben a dimenzióban őseink a Teremtésről tudtak.

A HÁZ ÉS AZ EMBER

Ezek után nézzük meg, hogyan is vélekedtek őseink a házuokról...

A magyar hagyomány a házat élő „embernek” tekinti. A bejárati ajtó a szája, az ablakok a szemei. Nyelvünkben pontosan él ennek a gondolkodásnak az emléke:

homlokzat

ablakszem

koszorú

vakablak

szemöldökfa

fülke

ideg (a régi parasztházak mestergerendája)

kontyos ház

süveges ház

pince **torka** (pincelejárát)

lábazat

ház **talpa**

a ház előtti virágoskert, a ház **öle** (a várandós asszonyra régen például azt mondták: „nő a ház eleje”)

A régi parasztházak formája legalább 1000 éve alig változott. László Gyula, kiváló régészünk szerint „a honfoglalás kori falu képe leginkább század eleji magyar faluhoz hasonlított”. Ez azért elgondolkoztató, hiszen a magyar ember nem arról híres, hogy híján lenne a találékonyságnak és az ötleteknek...

Miért nem változtatott akkor lényegesen a házán legalább 1000 évig?

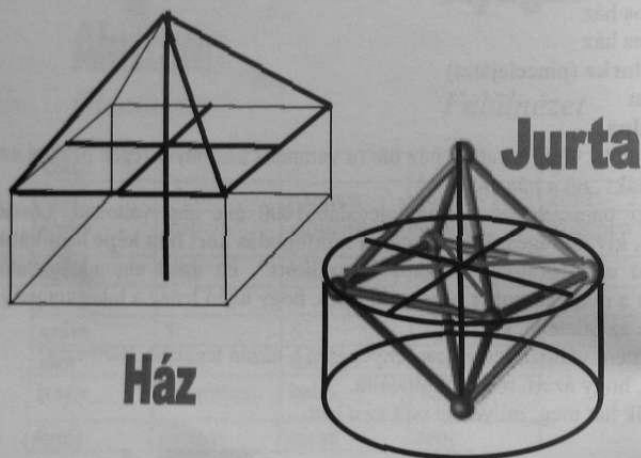
Lehet, hogy azért, mert jól kitalálta.

Nézzük hát meg, milyen is volt az a ház...

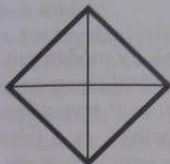
A HONFOGLALÁS KORA

A honfoglalás korában legalább kétféle „ház” létezett. Az egyik a **jurta**, azaz szétszedhető nemezszátor, amelyet valószínűleg nyáron, illetve utazásokhoz használtak őseink, a másik a **négyszög alaprajzú, helyhez kötött, vagyis épített ház**. A jurta az épített ház mintáját követhette, csak rendkívül praktikus, hordozható formában. A nagyobb alapterületű kempingsátrakat, vagy lakókocsikat ma is úgy tervezik, hogy az otthon megszokott beosztás és kényelem meglegyen bennük. Van fürdőszobájuk, konyhájuk, előszobájuk, hálószobájuk, stb, más szóval az állandó házak minél pontosabb, hordozható másai. Házunk szerkezete így nézett ki régen, ha figyelembe vesszük évezredes építési hagyományainkat, illetve mindazt, amit a jurtáról tudunk:

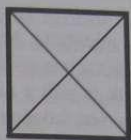

Valószínű, hogy őseink négyszögletes alaprajzot, és a csúcsos tetőt használtak leggyakrabban, mert sokkal egyszerűbb, mint kör alaprajzú házat, és kupolát építeni. Természetesen nem kizárt a kör alaprajz sem, hiszen mai házainkban is használjuk mindkét formát. A négyzet és a rombusz a teret és a stabilitást jelképezi, hiszen az Atya jele köré négyzet, a Fiú jele köré pedig rombusz írható, a kör ponttal a közepén pedig rovásírásunk „ly” betűje, amely fogalomjelként folyót, forrást, mozgásban lévő vizet is jelöl. Ezek szerint logikus, hogy a „mozgásban lévő” ház, a jurta kerek alaprajzú legyen, míg az egy helyben álló épített ház négyszögletes alap-

rajzot kapjon. Magának az alaprajznak a formája, szimbolikus jelentése is erősíti a ház funkcióját.

Fiú: tér

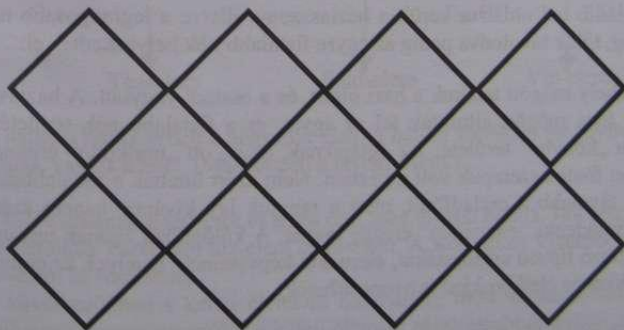
Atya: tér

Anya: idő

Jurta a Kaukázusban

A jurta oldala a tér jelét sokszorozza, kör formája pedig az időt jelöli.

A ház regén egyetlen nagy terep *am, melynek közepén tűz égett*. A füst a tető csúcsán keresztül szabadon távozott, a mennyezet még hiányzott. Egyes vidékeken a szobát máig háznak nevezik, mert a magyar nyelvben még él az emléke az egyterű háznak...

Az egy tér azonban korántsem azt jelentette, hogy őseink ily módon csupán kis konyhókat építettek volna. Ezzel az építkezési móddal tágas, nagy tereket tudtak létrehozni. Szükségük is volt a nagy térre, mert igen népes családok lakták a házakat. Az egy tér, közepén a tűzhelyei, és a felső füstelvezető nyílással nagyon sokáig megmaradt, még a múlt század elején is építettek ilyen lakásokat. A nagyobb alapterületű házakat, és jurtákat kereszt alakban merevítették, és közepén a merevítést alátámasztották. Ez a merevítő rúd maradt meg későbbi építményeinkben mestergerenda néven. A parasztházakban a középső alátámasztó oszlop a „Boldoganya”, más néven Boldogasszony fája.

A különböző építészeti elemeknek, mint majd később kiderül, nagyon lényeges jelképes, spirituális jelentésük is volt.

Ezekben az egyterű, kör, vagy négyzet alaprajzú házakban **mindennek, és mindenkinek megvolt a maga szabott helye**, feladata, és ez a rend a későbbi házakban is fennmaradt. A ház, vagy a jurta bejáratát **keletre tájolták**. A ház közepén volt a tűzhely, és a tűzhelyen folyamatosan égett a tűz. A tűzhely mögött, szemben a bejáratral ült a családfő. Tőle jobbra találtak a diszhelyet, ahová a legrangosabb férfi vendéget ültették.

A ház egész jobb oldala férfi oldalnak számított, a családfőtől távolodva az egyre fiatalabb férfiak ültek.

A családfő bal oldalára került a háziasszony, illetve a legrangosabb női vendég, tőlük távolodva pedig az egyre fiatalabb nők helyezkedtek el.

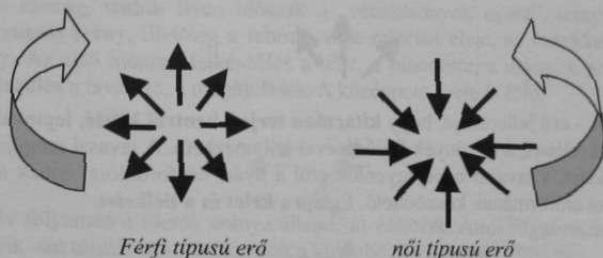
A diszhely mögött találtak a házi oltárt, és a családi vagyont. A háziasszony háta mögött állították fel az ágyat, és a fiatalabb nők területére esett a „konyha” területe. Az égtájaknak, és az ott „uralkodó” erőknek nagyon fontos szerepük volt a házban. Nem azért ültették a fiatalabbakat egyre távolabb a családfőtől, mert a rangjuk így kívánta, hanem azért, hogy mindenki „elemében” érezze magát. A különböző égtájak ugyanis különböző típusú erőformákat, elemeket képviselnek, amelyek az emberi nemekkel és életkorokkal is azonosíthatók.

Nézzük meg először az égtájak és az erők kapcsolatát!

AZ EGYTERŰ HÁZ ÉS AZ ERŐK RENDSZERE

A Teremtés története azt mondja, „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.”

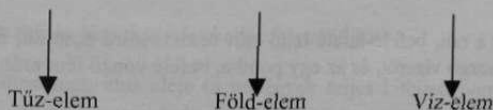
A két legalapvetőbb erőforma bentől kifelé, illetve a kintről befelé forog spirálisan. Nevezhetjük férfi és női típusúnak, nemzőnek és befogadónak. A férfierő egy vulkánkitöréshez hasonlítható, a női erő pedig egy lehúzó vízörvényhez. A férfierő a Koszmikus Tűz, a női erő a Koszmikus Víz. Amikor ez a két erő találkozik, „birkózni kezd”, és létrejön egy harmadik erőforma: megszületik gyermekük, a Koszmikus Fény.

A férfierő az Atyaisten ereje, a női erő pedig az Anyaistené. A két főerő találkozásából születik a megnyilvánult világ, a Fiúisten, a Fény.

Az anyag világában a három kozmikus főerő így jelenik meg:

Kozmikus Tűz (Atya) Koszmikus Fény (Fiú) Koszmikus Víz (Anya)

A nyugati rendszerben a negyedik elem a három főerőben megnyilvánuló forgás, vagyis a Szél. (Másképpen a levegő elem.)

A keleti elemtan a férfierőt és a női erőt még tovább bontja: Így lesz a Koszmikus Tűzerőből tűz-elem és fa-elem. A Koszmikus Vízereőből pedig víz-elem és fém-elem.

A következőkben a keleti elemtant használom, mert az anyagban megnyilvánuló kozmikus erőket a keleti elemtan részletesebben kifejti, mint a nyugati.

A NEMZŐ FÉRFIERŐ: KOZMIKUS TÚZERŐ

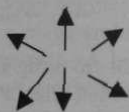
Ha részeire bontjuk: tűz és fa.

A férfi típusú, kifelé-felfelé forgó erőt tovább bonthatjuk, és megkapjuk a felfelé sugárzó tűz energiát, illetve a kifelé sugárzó faerőt:

A **TŰZ** ereje **lentől fölfelé mozog**, forró és sugárzó. A kifejlett növények nyári pompája, érése mutatja a tüzet a nyári napfordulótól az őszi napéjegyenlőségig ereje teljében. Égtája a **dél**.

A **FA** - erő jellemzője, hogy **kitartóan terjed bentől kifelé**, leginkább a növekedéssel, a növények fejlődésével jellemezhető. A tavaszi megújulás, a kikelet, a tavaszi napéjegyenlőségtől a nyári napfordulóig, ennek a fa-típusú erőformának köszönhető. Égtája a **kelet és a délkelet**.

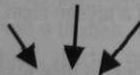

A BEFOGADÓ NŐI ERŐ: KOZMIKUS VÍZERŐ

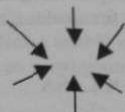
Ha részeire bontjuk, víz és fém.

Amikor a női, befelé-lefelé ható erőt összetevőire bontjuk, megkapjuk a lefelé mozgó vízerőt, és az egy pontba, befelé vonzó fém erőt:

A **VÍZ** ereje **szabadon terjed föntről lefelé**. Tél az évszaka, és észak az égtája. A vízerő a téli napfordulótól a tavaszi napéjegyenlőségig „uralkodik”.

A **FÉM** ereje **kintről befelé, egy pontba vonz**. A növények lényegét a magba sűríti. Égtája a **nyugat, és az északnyugat**. Októberben és novemberben hat legerőteljesebben. Az őszi napéjegyenlőségtől a téli napfordulóig jellemző.

A KÉT FŐERŐ GYERMEKE A FÉNY, amely az anyagban földerőként nyilvánul meg:

A **FÖLD ereje** az átmeneti, pihenő, erőgyűjtő időszakokat jelöli, **vízszintesen mozog, stabil**. Ilyen időszak a „vénesszonyok nyara”, iránya a **délnyugati irány**, illetőleg a február vége-március eleje, az **északkeleti irány**. Az első időszak felkészülés a télre, a pihenésre, a második pedig felkészülés a tavaszra, a megújulásra. A középpont ereje is föld.

Az év folyamán a főerők aránya állandóan változik. Attól függően, hogy melyik van túlsúlyban, kialakulnak a különböző évszakok.

Az égtájak és a hónapok (tér és idő) kapcsolata:

Föld: Északkelet: február vége – március eleje (a természet ébred, „takarít”, felkészül a tavaszra)

Fa: Kelet: március vége – április (a növények erőteljes növekedésnek indulnak)

Fa: Délkelet: május-június (a növekedés folytatódik)

Tűz: Dél: július-augusztus eleje (a növények teljes kifejlett pompájukban)

Föld: Délnyugat: augusztus vége – szeptember (betakarítás, szüret időszak)

Fém: Nyugat: október- november eleje (magtermelés, visszahúzóadás)

Fém: Északnyugat: november vége – december (visszahúzóadás)

Víz: Észak: január – február eleje (a természet téli álmát alussza)

A magyar ház téridő térképén pontosan látni fogjuk az erőformák jelentőségét, mielőtt azonban ezt a térképet felrajzolom, nézzük meg az égtájak jelentését is!

A HÁZ TÁJOLÁSA

Az égtájaknak minden népnél, így természetesen a magyarságnál is, nagyon fontos szerepük, jelentőségük van. Ebből következően egyáltalán nem mindegy, milyen irányba néz a ház, milyen irányba néz az ember. Az égtájak „fontossági sorrendje” a magyar hagyomány szerint a következő:

1. kelet (előttem)
2. dél (jobb kéz felől)
3. észak (balkéz felől)
4. nyugat (hátam mögött)

Mindig az a legfontosabb irány, amely felé arccal fordulunk. Az arc a magyar hagyományban a Teremtő képmása, így őseink olyannyira tiszteltben tartották, hogy arcul ütni senkit nem volt szabad, mert ezzel a Teremtőt sértették volna meg. Régi templomaink, házaink, a jurták bejárata, a templomi oltár is legtöbbször keletre nézett. Az újszülöttet arccal kelet felé fektették a bölcsőjébe. A kelet szent irány, színe a fehér, állatjelképe a ló.

Az égbolt jele a rovásírásunkban:

Ez pedig a ló jele:

A magyarok második legfontosabb iránya, ami ettől jobb kéz felé esik. Ha arccal keletnek állunk, akkor ez a déli irány. Az évezredek óta érvényesült ültetési rend, fontossági sorrend mindig a családfő, vagy fejedelem jobb oldalára ültette rangjuk sorrendjében a legrangosabbakat. Jézus ugyancsak az Atyaisten jobbján foglal helyet. A déli irány színe a piros, állatjelképe a kakas, és a gólya.

A harmadik irány a balkéz felé eső, jelen esetben az északi irány. Az ültetési rendben bal kéz felől a kevésbé rangosak, illetve a nők, és a szolgák következtek. („Csak úgy balkézről van” mondjuk még mindig, ha valami félre sikeredett.) Az északi irány színe a kék, állatjelképe a hal.

A negyedik irány a hátunk mögött helyezkedik el, ez pedig nem más, mint a nyugati irány. Őseink arccal nyugat felé ravatalozták fel a halottat, mert hitük szerint a lélek a testből nyugat felé távozott. (A nyugat szóban egyértelműen jelen van a nyugodni ige.) A nyugati irány színe a sárga, állatjelképe a kutya.

Az égtájak így módon történő értékelésének csillagászati alapjai vannak. Őseink hitében, mint arról már írtam, létezett az Atyaisten, Anyaisten és Fiúisten hármassága. Az Atyaisten égi megfelelője az Orion csillagkép, Nimród ősapánk jelképe. Az Anyaisten megfelelője a Nagy Kutya csillagkép, annak is legfényesebb csillaga, a Szíriusz. A Fiúisten jelképe pedig a Nap.

ÉGTÁJAK MAGYARUL

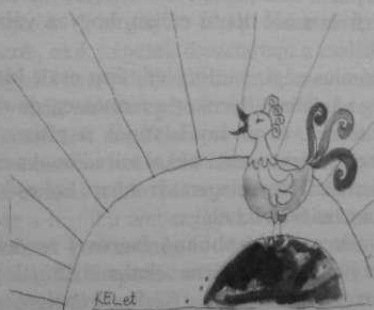
Nézzük meg, vajon mit találunk, ha elgondolkodunk az égtájak magyar elnevezésein.

Kelet szavunk megtalálható a ki-kelet szavunkban, amely a természet megújulását, ébredését, feltámadását jelenti. **Kelet**-kezük igénk úgyszintén valami új létrejöttét, megteremtődését mutatja. A keleti erő „véletlenül” pontosan ezt „teszi”: Új életet nemz, új életet ad, feltámaszt.

Dél szavunkban megtaláljuk az „él” igét, rovásírásunk D-betűje pedig egy kereszt, (+) amely egyben a Fiúisten, a megnyilvánult világ fogalomjele. A déli energia ennek megfelelően a leginkább éltető, feltöltő erő, amely az élőlényeket, megnyilvánultakat (Fiúisten) élteti. (del-i le-gény)

Nyugat szavunkban egyértelmű a megnyugvásra, pihenésre utalás. A halottak is békében nyugodnak. A nyugat energiája összehúzó, összetartó, körülölel, mint az anyaméh.

Észak szavunk az éjszakával, a sötéttséggel, a mozdulatlansággal kapcsolatos.

ÉGTÁJAK ÉS EMBEREK

Most pedig nézzük meg, milyen kapcsolatot találunk az égtájak erőforrási és az emberi erőformák között!

Miért olyan fontos az égtájak, az idő és az erők összhangja?

Képzeljük csak el, mi lenne, ha januárban jutna eszünkbe vetni, vagy márciusban szeretnénk aratni... Hiába próbálkoznak a szakemberek télen fólia alatt izletes zöldségek és gyümölcsök termesztésével, mert az ilyen körülmények között növelt növények élvezeti értéke meg sem közelíti a szabadföldön neveltekét, hiszen teljesen más erőt kapnak, mint saját növekedési idejükben természetes körülmények között.

Vagy nézzünk egy másik példát, a befőzés folyamatát! Amikor egy fiatal asszony tette el a befőttest, a lekvárt, az bizony könnyen megromlott, mivel a fiatal nő termékeny, gyermeket szülő, és tápláló, növekedést serkentő erővel rendelkezett, ami a befőzésnek éppen hátrányára vált. Az idősebb asszonyok viszont összetartó, összehúzó erővel rendelkeztek - ez az erőforma szükséges a befőzéshez is - így inkább az idősebbek feladata volt a befőzés. (Lásd nagymama lekvárja, és nem a húgom lekvárja...) A kenyeret viszont a fiatalabbak sütötték, mert itt arra volt szükség, hogy gyorsan keljen, dagadjon, nőjön a kenyér.

Amikor valamilyen ártó erőt akartak semlegesíteni, szüzeket hívtak segítségül, mivel ilyenkor a rituáléhoz a fiatal lányok tisztulást elősegítő erejére volt szükség.

A szüzesség régen valódi érték volt, erejét gyógyításnál is gyakran használták. (Akinék a keze alatt nem áll össze a vaj, már nem szüz. – mondták eleink.)

Az ember ugyanis része, de egyben egésze is a természetnek, és akkor működik leghatékonyabban, ha együttműködik vele. A nő és a férfi ugyanúgy két pólusa a világnak, mint a tél és a nyár, a tűz és a víz, a világos és a sötét, a megtermékenyítő és a befogadó, a meleg és a hideg, egy szóval a yang és a jin. A teremtett, poláris világ egyszerűen így épül fel.

Nézzük meg a férfi és a női típusú erőket, hogyan változnak az életkor előre haladásával!

A fiatal fiúk a március végi, április eleji, épp csak kialakuló faerővel rendelkeznek. Még várakozik ilyenkor a természet, de már ugrásra kész, (rügy) pattanásig feszült, a növények várják a pillanatot, hogy szárba szökkenjenek. Feszült, ellentmondásokkal teli időszaka mind a természetnek, mind az embernek. Hol melegen süt a nap, hol esik a hó, és minden lefagy, akár egy kamasz fiú lelkivilága.

A fiatal férfiak már erős, kirobbanó faerővel rendelkeznek, éppúgy, mint a május, és a június eleje. Nem véletlenül állítják pontosan ekkor a májusfát a lányos házak kertjébe. (férfi-szimbólum a ház „ölében”)

Ilyenkor tombol a természet, minden virágba borul, és a méhek teljes gőzzel termékenyítik a gyümölcsfákat.

Az érett férfiak a kirobbanó faerőből **lobogó tüzerőbe váltanak**, akár csak a június vége és a július. Ekkor éri el a Nap a legmagasabb pontját, minden növény ereje teljében pompázik, a férfiak is ekkor élnek legaktívabb éveiket. házások és gyermeket nevelnek, közben megteremtik a család anyagi biztonságát.

Az idősebb férfiak korszaka **stabil, földerő**, természeti példája a betakarítás, szüret ideje augusztusban és szeptemberben. Ez a földerő a megfáradt földet **pihenésre készíti elő**. Amikor egy férfi végigdolgozta az életét, felnevelte a gyermekeit, megteremtette az anyagi jólétet, elfoglalhatja a „díszhelyet”, és élvezheti munkája gyümölcsét. Nem véletlenül döntött régen éppen a vének tanácsa a közösség ügyeiben, hiszen az idősebb férfiak erőformája a legstabilabb, legkiegyensúlyozottabb. Az égtájak közül a közép ereje is föld.

A fiatal lányok szintén **stabil földerővel rendelkeznek**, de ez nem a szeptemberi pihenésre előkészülő, hanem **az új éltre váró, megtisztuló föld ereje**. A természetben február végén és márciusban jellemző. A fiatal lányok éppen ilyenek. Testben már nők, de lelkükben még gyermekek. Tiszták, és szüzek. Várakoznak. (Ebben az időszakban *fújnak a mindent megtisztító böjti szelek.*)

A fiatal nőkben egyre erősebb a **befogadó Hold vízereje**. Január vége, és a február eleje testesíti meg ezt az időszakot. Ők azok, akik még nem szültek, de már türelmetlenül várják a megtermékenyülést, hogy legyen mit befogadniuk.

Az érett nők szültek, és szülnek. Ereje teljében tombol itt a **vízerő**, éppen úgy, mint télen, december végén, és januárban. Ekkor fogan meg a fény, a téli napforduló napján, az égi anyaméhben. Az érett nő kihordja, megszüli, majd táplálja a gyermeket. A magzatvíz és az anyatej egyaránt víz típusú erőformák.

Az idősebb nők (a változás kora után) már nem szülőképesek, nem megtermékenyíthetők. Energiájuk átvált **összetartó, sűrítő fémerőbe**. Leginkább ők azok, akik képesek összetartani a családot, szót értenek az összes családtaggal. Nem véletlenül szeretik annyira a gyerekek a nagymamát és a nagyapát, hiszen *egészen más erőkkel rendelkeznek, mint a saját szüleik*. Természeti megfelelőjük az október, november. „Véletlenül”, éppen ekkor, októberben van a **vénasszonyok nyara** is...

Őseink ezeket az emberi erőformákat ismerték, használták, és *tiszteletben tartották*. Ma már a legtöbb ember igyekszik mindezt teljesen figyelmen kívül hagyni, aminek persze meg is látszik az eredménye... Képzeljünk csak el, mi történik, ha a spenót tulipánt játszik, a kelkáposzta meg rózsát... Egyik zöldségből sem lesz ugyan virág, de mindegyik boldogtala-

nul éli az életét, mert a vágyaik ellenkeznek a természetükkel és az adottságaikkal. Nem véletlenül alakult ki a férfi-női munkamegosztás sem. Mindenki azzal foglalkozott, amihez legjobban értett, amihez a legmegfelelőbb volt az erőformája, és elégedetten élte az életét.

férfi oldal

kelet	dél-kelet	dél	dél-nyugat
fiatal fiúk	fiatal férfiak	érett férfiak	díszhely családfelelős
sugárzó faerő	sugárzó faerő	lobogó tüzerő	stabil, pihenő, földerő
bejárat	fegyver, szerszám	vagyon	házi oltár, vagyon
tavaszi napégyenlőség Húsvét	Pünkösöd	nyári napforduló Szent Iván éj	Szent István, új kenyér
március, április	május	június, július	augusztus
Halak Kos,	Bika	Ikrek, Rák	Oroszlán

női oldal

észak-kelet	észak	észak-nyugat	nyugat
eladó lányok	érett nők	idősebb nők	háziasszony gyerekek
stabil, megtisztuló, földerő	vízterő	összehúzó fém-erő	összehúzó, fémerő
Takarító-eszközök	konyha	ágy	ágy
Bálint nap	Téli napforduló Karácsony	Halottak napja	őszi napégyenlőség
február	december, január	november	szeptember, október
Vízöntő	Nyilas, Bak	Skorpió	Szűz, Mérleg

Most pedig nézzük meg az egyterű ház, és az erők kapcsolatát!

AZ EGYTERŰ HÁZ

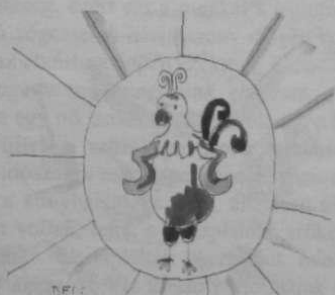
A magyar házban az égtájaknak mindig nagyon fontos szerepük volt. Eleink kezdetben egyterű házakat építettek, és a házak bejárata a „le-

fontosabb" irányba, keletre nézett. A ház jobb oldalán, a második legértékesebb égtáj felé, ami a déli irányt jelentette, a családi vagyont, és a házi oltárt helyezték el. A vagyon a növekedés, gyarapodás erejét igényli, amit meg is kap a keleti, és a déli naptól. A házi oltár, az Istennel való kapcsolat jelképe, természetesen kitüntetett helyre került, délnyugatra, az „aratás idejére”. A „hálószoba”, azaz a családi ágy északnyugaton volt, ahol összehúzó, álmosító, lenyugvó erők uralkodtak. Északon, a női, vízerők oldalán kapott helyet a konyha, a főzéshez szükséges eszközök, és az alapanyagok, középen pedig ott volt a tűzhely, a folyamatosan égő a tűzzel.

Ha felrajzolom a házat, a bejáratot keletre tájolom, belerajzolom az irányokat, illetve a hónapokat, megkapom az egyterű magyar ház térítő térképét. Ebből a térképből kiderül, hogy a ház melyik részén milyen erők uralkodnak, és ezek az erőviszonyok hogyan változnak az idő előrehaladásával.

Kelettől keletig, azaz a tavaszi napéjegyenlőségtől a következő tavaszi napéjegyenlőségig éppen egy év telik el, befejeződik egy teljes erőciklus. Az idő megtesz egy évkört, a természet és az emberek úgyszintén.

A magyar házban minden embernek, tárgynak a ház azon a részén találjuk meg a helyét, ahová erőrendszere alapján maga is tartozik. Őseink nem találomra állították fel az ülésrendet, a vagyont, az oltár, a tűz, az ágyak vagy a konyha helyét, hanem pontos TUDÁS alapján. Itt minden és mindenki „elemében” volt.

Del-i legény

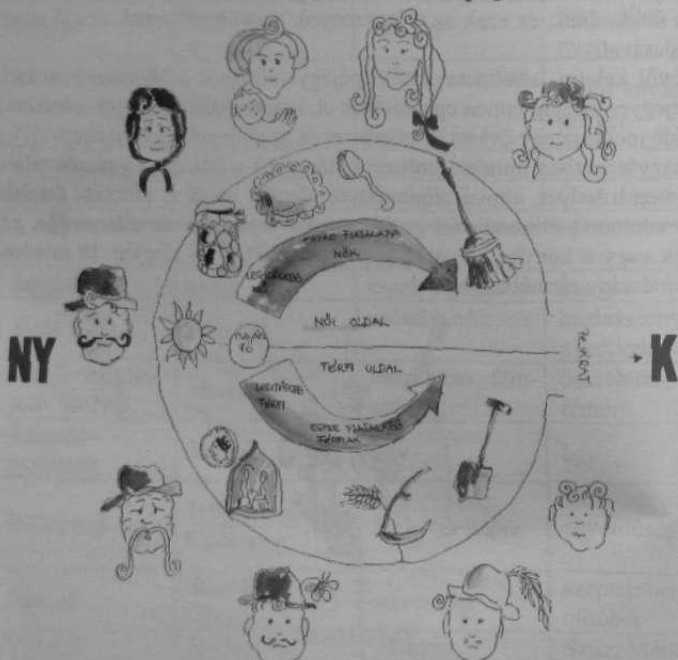
Kelet felé nézett a ház bejárata. Az abszolút keleti irány, ahol a tavaszi napéjegyenlőség hajnalán (márc. 21.-én) felkel a Nap. Itt kezdődik a csillagászati tavasz, az erők az előkészülő, tisztuló időszakból szinte kirobannak, és növekedést serkentő, kifelé sugárzó, megtermékenyítő faerőbe válnak. A földeken indul a munka, a férfiak a téli pihenő időszak után újra munkába állnak. Régen őseink ekkor tartották a tavaszün-

nevet, amelynek keresztény folytatása a Húsvét lett. A háznak ezen a területén találjuk a fiatal férfiak tartózkodási helyét: A legkirobbanóbb erejű, leginkább termékenyítő-képes emberi erőket a leginkább termékenyítőképes természeti erők „helyén”.

A ház egész jobb oldala férfi oldal, de a fiatalabbak egyre inkább az ajtó, azaz kelet felé kerülnek.

A déli égtáj délnyugat felé közeledve az egyre rangosabb, és általában egyre érettebb férfiak oldala. A déli tüzerő, az ereje teljében, élete delén álló férfi erejét testesíti meg. A ládákban álló családi vagyon egy részét itt tárolják, a legerőteljesebb teremtő tüzerők „helyén”, hogy kellőképpen gyarapodjon. (Ünnepe a nyári napforduló június végén, Szent Iván éj)

Téli napforduló (É)

Nyári napforduló (D)

A díszhely délnyugatra esik, a beérett termés, a betakarítás, az aratás idejére. A legrangosabb, többnyire egyben a legidősebb férfi ül ezen a helyen, aki már megette a kenyere javát, és élvezheti a munkája gyümölcsét. Mögötte van a családi vagyon másik része, illetve a házi oltár.

Erőrendszere kiegyensúlyozott, stabil, megállapodott földerő. (Aug. 20. Szent István, és az új kenyér ünnepe) Hová is helyezhetnék találébb helyre a házi oltárt, mint az aratás, betakarítás stabil földerejének helyére, a *teremtés eredményének megnyilvánulási pontjára*, a diszhelyre...

A családfő éppen az erő-váltás középvonalán helyezkedik el. (Az erő-váltás kezdete az őszi napéjegyenlőség, szept. vége.) Az eddig uralkodó, felfelé-kifelé, férfi típusú erők mostantól a női típusú, befelé-lefelé irányuló erők irányába váltanak. A családfő az a biztos, kiegyensúlyozó pont, aki ezeket az erőket összeköti egymással. A régi nagycsalád rendszerben a családfő szerepe a család irányítása volt, kiosztotta a munkát és összehangolta a munkafolyamatokat. A családfőnek mindenki feltétlen engedelmességgel tartozott, élet és halál ura volt, a család főpapja.

A ház bal oldala a nők és a gyermekeké. A családfőhöz legközelebb eső részén nagyon erős, összehúzó, egy pontba sűrítő fémerők uralkodnak (akárcsak októberben, és novemberben). A gyümölcsök beérnek, minden növény *magot érlel, egy pontba sűrítik az erőiket, mag-ába húzódik* a természet. A legrangosabb, legidősebb nő pontosan ilyen összetartó, családmegtartó fémerővel rendelkezik.

A házban ennek megfelelő helyen találtuk a háziasszonyt, majd tőle távolodván az egyre fiatalabb asszonyokat, illetve a lányokat. A háziasszony irányította a benti női munkákat, mint a téli élelem tartósítását, vagy a szövés-fonást, amelyek az őszi beköszöntével vették kezdetüket. Az aszalás, lekvár főzés, *mind energia-sűrítő eljárások, amelyhez összehúzó erőre van szükség*, ezért ezt a munkát a legidősebb, lehetőleg már nem szülőképes nő végezte. A háziasszony mögött volt az ágy, a család alvóhelye, hiszen az alváshoz éppen ezekre az álmosító, összehúzó erőkre van szükség, nyugaton megnyugszunk, elalszunk.

Minél fiatalabb volt egy nő, annál inkább távolodott a helye a családfőtől. **Északi irányban ültek a szülőképes korú asszonyok**, hiszen a fény születése is erre az időszakra esik. (dec. vége, Karácsony, téli napforduló) Mögöttük találtuk a konyhai eszközöket, általában ők főztek, mert női erejük csúcspontján voltak, tehát a legtáplálébb erőket „adták”, „keverték” a család ételéhez, ők táplálták a családot, mint ahogy táplálták, szoptatták a gyermekeket is. Víz típusú erőformájuk a Holdat, a nőt, a befogadót jelképezi ereje teljében.

A fiatalabb lányok egyre hátrább kerültek, északra felé, egyre közelebb az ajtóhoz. Ők a tiszták, a szüzek. Erőformájuk tisztuló, előkészítő, várakozó föld erő, amelyik megelőzi a kikeletet, a megtermékenyítést, és leginkább február közepétől, március végéig jellemző. Ez a bőjt, a megtisztulás, a nagytakarítás időszaka. A fiatalabb lányok leggyakoribb feladata ennek megfelelően a söprögetés és a takarítás volt.

(A gyerekek nem ülhetek a felnőttek közé, külön helyük volt a kemen-
cepadkán, küsszékeken, pokrócon. A felnőttek közé csak akkor ülhettek,
ha megérték rá, ami a beavatásuknak egyik fokozatát jelentette.)

Amikor a házban rangsorról, sorrendről beszélünk, ez teljesen mást je-
lent, mint hatalmi rangsort.

Azt jelenti, hogy minden és *mindenki* a maga helyére kerül, mint bármely
dolog a természetben. Az emberek, nemek és korok szerint megoszló
erőinek pontos megfelelői megtalálhatók a természet körforgásában, és
őseink ezt a törvényt csodálatos bölcsességgel használták a nagycsalád
életének megszervezésekor. Ez ellen a rend ellen senki nem lázadt, hi-
szten természeti törvényeken alapult. **Tér és idő itt téridővé vált, és az
emberrel egységben, harmóniában működött.** Ennek az ősi rendnek a
nyomai máig megmaradtak helyenként az ültetési rendben, illetve a női-
férfi munkamegosztásban. Őseink nem használtak számítógépet, és lovon
közlekedtek, de tudásuk, bölcsességük az élet lényeges dolgait tekintve,
bizony magasabb szintű volt, mint gondolnánk...

FELADAT:

1. Rajzoljuk le a házunk vagy a lakásunk alaprajzát, de a közfalakat csak halvány szaggatott vonallal jelöljük.
2. Rajzoljunk az alaprajz köré egy kört, és jelöljük meg a kör közép-pontját.
3. Tájéljuk be a rajzot, írjuk rá az égtájakat.
4. Jelöljük be a magyar ház téridő-térképe szerint, melyik családta-gunknak hol a helye.

A HÁROMOSZTATÚ HÁZ

Az egyterű ház, a terek elválasztásával, felvette a század eleji paraszthá-
zak formáját. Ősi hitrendszerünk helyét lassan átvette a kereszténység, de
a hagyományok azért tovább éltek, ha kereszténnyé váltak is. A három-

osztatú ház három helyiségből állt ugyan, de a helyiségek eleinte mind külön bejáratral rendelkeztek. Tulajdonképpen egy tető alá több házat építettek egymás mellé. A fő helyiséget, a legnagyobb szobát „első háznak” hívták, a középső helyiség volt a konyha, és a legkisebb helyiséget nevezték hátsó, vagy kisebbik háznak.

Megmaradtak az egyterű ház szabályai is, csak az építkezés módja változott az idők folyamán. Kialakult a mennyezet, így a padlást elválasztották a lakótértől. Nagy valószínűséggel, amíg lehetőség adódott rá, vagyis amíg mindenki szabadon választhatott házhelyet magának, megmaradt a keleti tájolás is. Amint az egyterű háznál kiderült, a keleti tájolás, a családfő helye, a tűz helye, a hagyományos ültetési rend, és a berendezés csodálatos harmóniában álltak a természet megfelelő erőivel, később azonban az irányok jelentősége, valószínűleg a kényszerítő körülmények, és a hagyomány-felszámolási törekvések hatására, csökkent. A keleti irány mellett leggyakrabban dél felé tájolták a házakat, ilyenkor az első szoba nézett keletre.

Az évezredekén át használt magyar ház, vízszintesen és függőlegesen hármassá alakult, egy térbeli keresztet alkotott.

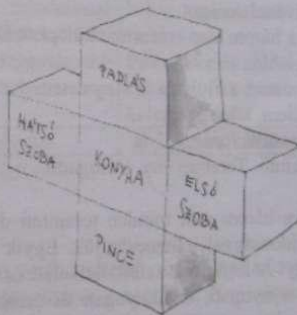
Vízszintesen:

1. első szoba
2. konyha
3. hátsó szoba (sokáig kamra)

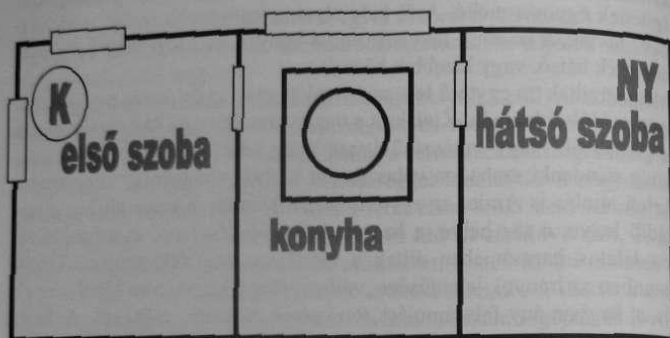
Függőlegesen:

1. padlás
2. földszint
3. alap, pince

Ez a térbeli kereszt pontosan a Teremtés hármasságának másolata.

Bejarat D

Minden teremtett dolog két ellentétes irányban mozgó erőből alakul ki: a kifelé-felfelé sugárzó, illetve a befelé-lefelé örvénylő erőből. Az egyiket férfi típusú, a másikat női típusú erőnek is nevezhetjük. Amikor a két erő egymással találkozik, létrehozzák a harmadik erő-fajtát, a fényt, a megnyilvánult világot.

Ezt a három alap erőformát különbözőképpen hívhatjuk:

Atyaisten, a Fiúisten és Anyaisten.

Szellem, lélek és test.

Atyaisten, Jézus, Mária.

Teremtő, Teremtmény, Befogadó.

Ezt a három erőt minden teremtett dologban megtaláljuk, és számtalan tulajdonsággal jellemezhetjük. Egyik jellemző tulajdonságuk például az irány. A férfierő a keleti, délkeleti és a déli iránnyal jellemezhető. A női erő a nyugati, északnyugati és északi iránnyal azonosítható. A két fő energia egyensúlya, „nászának” terméke, gyermeke az északkeleti, délnyugati irány, illetve a középpont ereje. **A házban a három alapvető erőformát az égtájak határozzák meg.** A Nap keleten kel, pályája egészen délig felfelé ível, majd pedig hanyatlani kezd, és nyugaton eltűnik a szemünk elől. Északon ennek következtében sohasem süt a nap. A Nap élteti a Földet, ezért a Nap ereje nélkül mi emberek sem létezhetnénk. A Nap szabályozza, folyamatosan „adagolja” a Teremtés energiáit. Hajnalról délig férfierőt sugároz, déltől estig pedig nőit. Az erőviszonyokat tovább finomítják a Naprendszer bolygói, a Hold ereje és a csillagok, de számunkra a legfontosabb mindvégig a Nap hatása marad. Ősi vallásunk a

Napot Fiúistenként tisztelte, amelyben a kereszténységre való áttérés sem hozott változást.

Nagyon lényeges ennek következtében, *merre néz a ház, milyen irányba nyílnak ajtók és ablakok, mert minden irány más erőt „viz” a házba.*

A három fő erőforma következőképpen jelenik meg a régi magyar házban:

Atyaisten	Fiúisten, Jézus	Anyaiszten, Mária,
Szellem	Lélek	Test
Nemző	Megnyilvánult	Befogadó
Tűz	Fény	Víz
Orion	Nap	Nagy Kutya, Sirius
Férfi	Ember	Női
aktív, világos	egyensúly	passzív, sötét
kelet, délkelet, dél	Közép, délnyugat, északkelet	nyugat, északnyugat, észak
Első szoba	Lakókonyha	Hátsó szoba
Padlás, tető		Alap, lábázat, pince
Első szoba: Születés, ravatal, ünnep, imádság, vendégek Padlás: Egész évi élelem tárolása (száraz, yang hely)	Sütés-főzés, mindennapi étkezés, <i>mindennapi élet</i> , a család leggyakoribb tartózkodási helye	Nők, és gyerekek alvóhelye, napi élelem tárolása Pince: Bor és zöldségek tárolása (nedves jin hely)
Ház jobb oldala	Ház közepe	Ház bal oldala

BEJÁRAT

ATYAISTEN, SZELLEM

Az Atyaisten ereje az alkotó, teremtő, férfi, szellemi erő. Jelmépe a házban az **első szoba, a mennyezet, a padlás, illetve a boltívek**. A mennyezet, és az (ég)boltív szavaink egyértelműen jelzik mindezt.

Ez a ház legértékesebb, keleti, és déli része. Helyzete az előttem, a fölöttem, és a jobbra mellettem.

Őseink az első szobában fogadták a vendégeket, és itt terítették meg ünnepekkor a családi asztalt. Itt született a gyermek, és itt ravatalozták fel a halottat. A legszebb bútorok, kézimunkák, a házi oltár, a jólét jelei, és a családi képek, mind ide kerültek.

A ház keleti részén kel fel a Nap, amelynek tisztító és megújító ereje minden reggel átjárta a ház legfontosabb részét, az első szobát.

A padláson tárolták a család élelmét, amely szintén megszentelt helye volt a háznak, hiszen a padlás is a ház szellemi részét jelképezte. Azokat az

élelmiszereket tárolták itt, amelyeknek száraz (yang) helyre volt szükségük. Aszalt gyümölcsöt, száraz terményeket, gabonát. Egyes helyeken a padláson ágyaztak meg a fiatal párnak a nászéjszakájukon, hogy áldott helyen foganjon meg gyermekük.

FIÚISTEN, LÉLEK

A **Fiú** a megnyilvánult, az emberben testet öltött, Isten gyermeke, a lélek. Helyzete, égtája a közép. (Éppen ezért minden ember a világ közepe...)

A házban a **ház közepe**, ide nyílik a bejárat. A bejárat a legtöbb háznál keletre, vagy délre esett, a keleti vagy déli Nap ereje - amely erőteljes nemző, teremtő energia - jutott itt a házba, tovább „töltve” a ház erőközpontját.

A közép, stabil, föld típusú erőforma, amelyet a tűz tovább erősít. A régi házakban „véletlenül” éppen itt találtuk a földből épült kemencét, amelyben állandóan égett a tűz. A kemence tehát arra szolgált, hogy folyamatosan feltöltse a ház erőközpontját.

Mire használták? Itt készült az étel, itt sütötték a kenyeret, télen a kemence mellett itt gyűlt össze a család. A kemence a házban egyúttal az anyaméh szimbóluma is.

ANYAISTEN, TEST

Az **Anyai**sten a befogadó, a női erő, a test. A házban megfelelője a hátsó szoba (kamrának nevezték) és a pince. Ezen az oldalon nyuszik le a Nap, ereje itt már összehúzó, összetartó, túlnyomóan fém jellegű, passzív, női, befogadó erő. Ennek megfelelően a hátsó szobában aludtak a nők és a gyerekek. Itt tárolták a napi élelmiszert, ami a főzéshez szükségeltetett. Tárolásra a tartósító, összehúzó nyugati erőkre volt szükség, éppúgy, mint az alváshoz. Ha volt a házban pince, a pincében tárolták a zöldségeket és a bort. A pince nedves, sötét, jin jellegű, akárcsak a nő. A zöldségek nedvességét megtartja, nem szárítja ki, mint a padlás. Égtája a nyugat, és az észak, helyzete az alattam, mögöttem, és a balra mellettem.

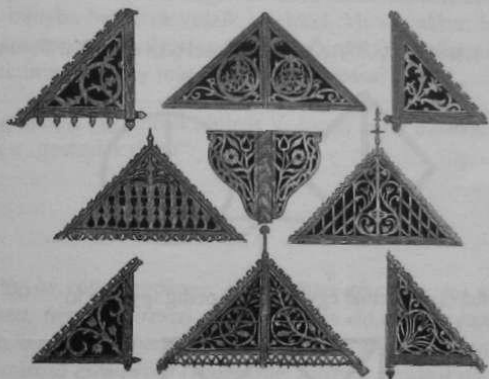
Az eddigiekből szépen látszik, hogy az ősi rend, a megfelelő természeti és emberi erők összehangolása a magyar építészeti hagyományban a legutóbbi időkig fennmaradt, hiszen még ma is léteznek falun a háromosztatú parasztházak.

Most pedig nézzük meg közelebbről a ház szerkezeti elemeit, kezdjük a háztetővel!

A TETŐ

A parasztházak teteje nagyon hosszú ideig kizárólag sátoztető volt, amelyet kontyos tetőnek, vagy süvegnek hívtak. Ezt a formát később sok helyen felváltotta a nyeregtető, mert a ház alapterülete hosszában megnyúlt.

Érdeemes megvizsgálni, honnan erednek ezek az alakzatok, és miért pont ilyenek, hiszen sokkal egyszerűbb egy házat enyhe lejtésű lapos, semmint sátoztetővel befedni, hiszen kevesebb anyag, és kevesebb szakértelem szükséges hozzá. A hó és a víz is lecsúszik ezekről a tetőkről, tehát látszólag teljesen értelmetlen, bonyolult dolog sátoztetőt építeni. Őseink mégis így tettek, és ha így tettek, bizonyosan komoly okuk volt rá...

A tetőket a ház hosszában minden esetben a mestergerenda tartja. Mitől mestergerenda a mestergerenda?

A mestergerendának fontos szerepe volt a házban. Ha egy gyermek megszületett, arccal kelet felé, a mestergerenda alá fektették bölcsőjébe. Ha valaki meghalt, ugyancsak a mestergerenda alatt ravatalozták fel, de éppen fordítva, arccal nyugatnak. A mestergerenda mutatta az utat a léleknek, hova érkezzen, és merre távozzon. A „Mester” segítette az érkezőt, és a távozót. A Mestergerendára (most már tudatosan írom nagybetűvel) Csillagot, Tejutat, Szárnyas Napot, illetve Teremtés-szimbólumokat faragtak. Régen pontosan tudták azt is, a gerenda melyik részére kell faragni azt a csillagot, vagyis pontosan ismerték a szimbólum jelentését.

Ősi vallásunkban három Isten létezett, az Atyaisten, az Anyaisten és a Fiúisten. „Főnökük”, azaz egységük pedig nem más, mint a Teremtő, az Őregisten.

„Tudja az Öregisten” mondjuk ma is, ha valamire nincs válaszunk.

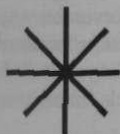
Ősi rovásírásunk első betűi egyben isteni jelképek.

Az „A” betű fogalomjelként az Anyaistent: 4

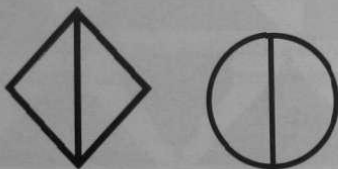
A „B” betű az Atyaistent: ×

A „D” betű pedig a testet öltött Atyaistent, vagyis a *Fiúistent* jelöli: +

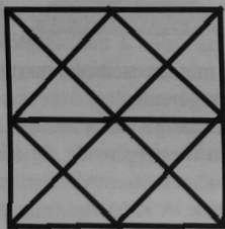
Az × és a + jel együtt a 8 ágú csillag szimbólumot, a Teremtő jelét adja:

A Teremtő másik jele „Us”, „Ös” jelentéssel (Az első ős a Teremtő):

A három Isten és a Teremtő együttes jele pedig így néz ki:

Ismerős? Kapufélfákon, csúcsdíszeken, egyszerű virágkarókon is alkalmazott, gyakori minta...

A mestergerenda másik neve: ideg. Mit nevezünk egyébként idegnek?

1. A szervezetnek az érzékelés sejtjeit az idegközpontokkal összekötő, szál vagy rostos köteg alakú elemét.

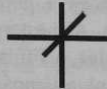
2. Az íj húrját
3. Hangszer húrját

(Magyar Értelmező Kéziszótár)

Túlfeszíti a húrt, fel van húzva, mondjuk, ha valaki feszült, ideges. Ismert az a tény is, hogy a hangszer húrja rezgésbe jön - anélkül, hogy hozzá nyúlánk - más hurok pengetésekor.

Lehetséges, hogy a mestergerendának, a ház idegének hasonló volt a szerepe? „Rárezonált” bizonyos erőkre? Netán azért volt szükség a ház feletti üres térre, hogy ez a rezgés felerősödhesen, éppen úgy, mint ahogy egy hangszer dobozában megpendített húr hangja felerősödik? Kérdés milyen erőformára „hangolták” ezt a húrt... Az antennák is csak a megfelelő irányba beállítva veszik a jeleket. Mi van akkor, ha a házak gerenda váza éppen egy ilyen „antennarendszer”, és éppúgy pontos tájolólsra szorul, mint bármely más radar, vagy antenna?!

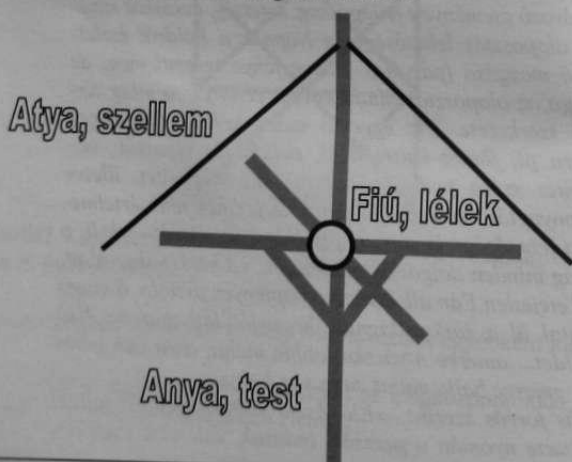
Most pedig idézek egy leírást Molnár V. József egyik írásából, mert segít megfejteni a „gerendák titkát”:

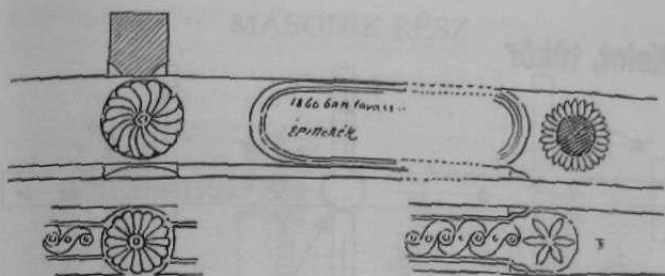

„Egybe rött függőleges és vízszintes egyenlő szárú kereszt. (térbeli kereszt) A természetben élő ebben a koordináta-rendszerben érzékelt a világot, annak létet meghatározó eseményeit (világosság, sötétség, évszakok stb.) Az alaposztás lehetőségét a Napnak a Földről észlelhető mozgása (pályája), illetve fénye teremti meg, de maga az alaposztás általánosabb érvényű: a világ téridő szerkezete. (Az egyenlő szárú kereszt függőleges szára pl. főtől–lentet jelöl, délidőt és éjszakát; vízszintes szára pedig jobbot és balt, napkeltét, illetve napnyugtát.) Az egyenlő szárú keresztnek több értelmezési lehetősége is van, de általában az »Atyát« jelöli, a világ minden dolgának rendezőjét: »A sarkcsillag alatt, a Tetejetlen Fán áll Atyácska napfényes asztala, ő maga háttal ül a sarkcsillagnak, hogy jól láthassa az Alsó Földet... amerre Atyácska jobbjra mutat, arra van jobbra, amerre balja mutat, arra van balra.«
Más forrás szerint...»Elő Ázsia kultúrnépeinek vallási képzete nyomán a perzsák, indusok, valamint ezen né-

pek hatása alatt az áltáji és ugor népek felfogásában közös világkép alakult ki. Ez a világkép a világ közepére támaszkodik. Ezen megy át a föld és az ég ködökét öszszekötő tengely vagy ezen áll az eget alátámasztó világoszlop, világhegy, s ennek tetején a tejút vagy életvíze négyágú forrása közepén a világfa. « A világfák csúcán szerveződő képjel a virág-csillag (az átlós és derékszögű osztás egyberótt képjele), kereszt alakja föltehetően az égi biztos pont (az északi féltekén) az Északi Sarkcsillag képviselője. A Nap ránézvést az életfák bal oldalán, a Hold pedig a jobb oldalon jelölődik. »

Ez a leírás tökéletesen egybevág a magyar parasztházak gerendáinak elhelyezkedésével. A mestergerendát, ami a ház teljes hosszában végig-megy, kereszteli középen egy gerenda mind vízszintesen, mind pedig függőlegesen, ezáltal itt pontosan egy térbeli kereszt alakul ki. Az alátámasztó oszlopot „Boldoganyának” hívják. (Boldogasszony, Istenanya) A mestergerenda közepére csillagformákat, szárnyas Napot faragtak, és eleink ide akasztották a lámpást, a gyertyát, vagyis a fényt. A mennyezet megnevezés éppen arra utal, hogy a gerendák fölötti rész az égbolt, a menny, az Atyaisten birodalma. A mestergerenda és a Boldoganya találkozás a **Teremtés középpontját, a Fiúisten helyét, a ház lelkét jelképezi**. Ezért akasztották ide őseink a lámpást, vagyis a fényt. Itt volt a ház isteni központja. Ez a hely volt a házban a **FÉNY- LIK**, az a hely, ahol az Atyaisten és az Anyaisten ereje egyesül, egyesülésük pedig létrehozta a Fiúistent, a Megnyilvánult világot, az Embert.

Mestergerenda rajza

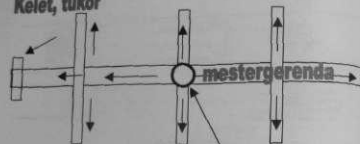
A mestergerenda, az ideg, és a hozzá csatlakozó keresztgerendák szállították a kozmikus erőt a házban, éppúgy, mint az emberi test idegrendszer az emberben.

A tetők alakja leginkább a piramisokhoz hasonlított, így a ház „hangdo-boza” piramis-módon működött.

A piramisok működéséről sokat tudunk, de még korántsem mindent. Tudjuk, hogy a piramisok kicsinyített másai akkor működnek, ha a négy oldaluk pontosan a négy fő égtáj felé mutat. Nem részletezem, mi mindenre jó a piramisforma, a lényeg ugyanis egy: Olyan erőt „köt meg” a Világegyetemből, amely fontos, és szükséges az ember számára. Hagyományos tetőformáinknak, bár nem pontos piramisok, hatásuk hasonló. A pontos piramisforma tökéletesen tájolva az emberi szervezet számára már túl erős energiákat mozgósít, ezért hétköznapi használatra már nem a legjobb megoldás.

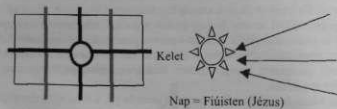
A régi házak berendezésében a mestergerenda alá, a főfal közepére tükröt akasztottak, amely a fal síkjához képest ferdén, a föld felé dőlt. A tükrök képesek visszaverni az energiát. Ha a tükröt a fal síkjával párhuzamosan akasztják fel, nem téríti el az energiát, hanem azonos szögben visszaveri. A parasztházakban a mestergerenda által szállított erő-nyalábot a tükrő visszafordította, **lefelé irányította**, és körbevezette a házban. Mindez óriási kozmikus TUDÁS következménye, semmiképpen nem a véletlen műve.

Kelet, tükör

Az Atyaisten és az Anyaisten erejének találkozási helye, a megnyilvánuló világ energia-kicsatoló pontja, a térbeli kereszt középe, a FÉNY-LIK

A magyar házak szerkezete ezek szerint egy ősrégi kozmikus antenna rendszer, amelyet éppúgy célszerű behangolni, az adó irányába állítani, mint bármely más, manapság használatos közönséges antennát. A magyarok „adása” a hagyományok szerint keleti irányból érkezik.

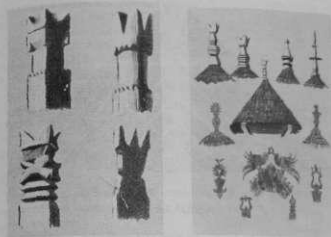

FELADAT:

Állítsuk kelet felé az íróasztalunkat és a kedvenc karosszékünket!

MÁSODIK RÉSZ

CSÚCSJEL

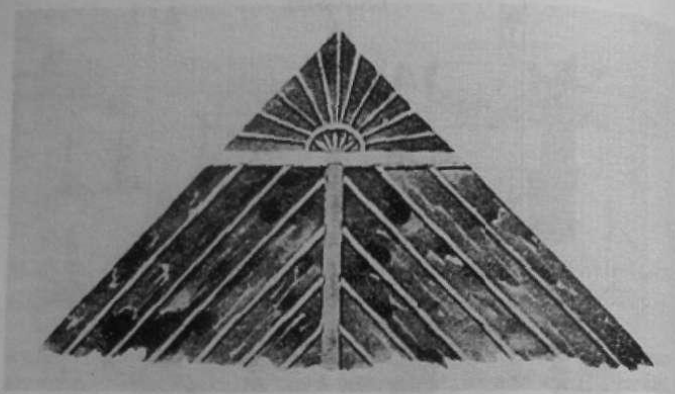
A tetőszerkezet tetején a legtöbb régi házon megtalálható valamilyen csúcsjel. Általában tulipánt, csillagot, keresztet, X jelet, gémöket, kettős keresztet faragtak egymás fölé. A kereszt, a csillag és az X jelenését már ismerjük. A tulipán jele szintén rovásírásunkból alakult ki, jelentése: Isten, a kettős kereszt pedig rovásírásunk egyese. Régen lókoponyu a konnázata a csúcsot, hiszen a ló a Nap állata. Székelyföldön gyakori helyette a Nap-jel minta.

A csúcsjel a tetőszerkezet szerves része, és ugyancsak kozmikus antennaként szolgált, hiszen a rajta megjelenített szimbólumok erejét vonzotta a házba, így természetesen az ártó erők távol tartására is használták. A ház mindhárom szintjén megjelentek egyébként a megfelelő védő-áldó szimbólumok. A tetőn a csúcsjel, később az oromzat faragása, a mestergerenda díszítése. A lakóterben a bútorok, használati tárgyak díszítései. Kint a kapufélfá, bejárat, tornác faragása, festése.

HOMLOKZAT

A házak homlokzatát akkor kezdték díszíteni, amikor a kontyos tetőket felváltották a nyeregtetők. A homlokzatra hasonló szimbólumokat faragtak, mint a csúcsdíszekre, szerepük is azokkal azonos. Nagyon gyakori

díszítés a homlokzatokon a Nap három látható helyzetének jelölése. (Ké,
uralkodik, nyugszik) A Nap a Fiúisten, Jézus jele.

A BEJÁRAT

Mielőtt belépünk egy házba, az első benyomásunkat azonnal meghatározza, milyen a bejárat. Ha rendezett, szép, jó benyomást kelt, míg ha piszkos, rendetlen, nem szívesen lépünk beljebb.

Fontos tehát, hogy a bejárat hívogató legyen. Több kultúrában védték, illetve védik ma is különféle állatszobrokkal a bejáratot. Őseink házaik előtt ezt a feladatot egy lókoponya töltötte be, ugyanis a ló a Nap állata, tehát fontos védőszimbólum.

Magyarországon nagy hagyománya volt (és hiszem, hogy újra lesz) a díszes faragott, vagy festett kapubejáratoknak. Ezek a kapuk nagyon sok olyan ősi szimbólumot „felvonultattak”, amelyek a ház lakóinak spirituális védelmét szolgálták. A kapuk boltíve természetesen itt is az égboltot jelképezte, a kapu fölötti galambdúc a portát védő szellemek, az ősök lakhelyeként készült.

Annak idején a kapura festett, illetve faragott jelek pontosan úgy olvashatók voltak, mint ma bármilyen, betűkkel írt szöveg.

Régebben létezett a magyar kapukon egy lélektükörnek nevezett, domború, fényes Nap-forma. Aki belépett a kapun, először mindenképpen szembe találkozott a saját képmásával, így megvizsgálhatta a lelkiismeretét, vajon jó szándékkal jött-e. Mint tudjuk, a Nap Jézus jele, úgyhogy ennek a „szembenézésnek” igen komoly jelentősége lehetett.

(A kínai domború bagua tükörnek hasonló a funkciója, de használata nálunk értelmetlen, és csak káoszt okoz, mert jelképrendszere nem illik bele a magyar gondolatrendszerbe.)

A kapukra feliratok is kerültek, amelyeknek természetesen szintén védő, áldó szerepük volt. Pl.:

„Jó szívű jó barát kapumon bėjöhetsz”.

„A bejövőnek szállás, a kimenőnek békesség.”

„Békesség a bejövőnek, egészség a kijövőnek.”

„Áldás a bėjövőnek, béke a kimenőnek.”

Isten békessége a bemenőkkel, Isten áldása a bennievőkkel.”

„Ti kapuk, jószívű gazdát ajánljatok, gazdagnak, szegénynek egyaránt nyiljatok.”

„Az egyenes szívűt ezen kapu várja, kettős szívűt pediglen szépen kizárja.”

(Malonyai Dezső gyűjtéséből)

A kapun körbefutó hullámvonal eredetileg egy olyan kétfejű kígyó volt, amely védte és őrizte a kaput. Ez a kétfejű kígyó egy csillagkép az ég északi sarkkörén.

A magyar hitrendszer úgy tartja, hogy a világ Teremtője a Sarkcsillagon, az égig érő fa tetején lakik. Az égig érő fa törzse a Világ tengelye, lombja,

koronája maga a Világegyetem, és rajta a csillagok, a bolygók az arany almák.

Általában a Sarkcsillag az ég változatlan pontja, de ez a fixpont évezredekig alatt kis mértékben eltolódik.

A Föld ugyanis forgása közben kicsit „billeg”, ezért a Föld tengelye nem mindig mutat a Sarkcsillagra. Két másik csillag is árveszi meghatározott időre az égi északi sarkkörön a fixpont helyét: az Alfa-Draconis és a Thuban. (Mindez egy kb. 26 000 éves ciklus alatt megy végbe.)

Az égi északi sarkkörön két csillagképet találunk: a Sárkányt és a Kis Göncölt. A Sárkány csillagképhez tartozik az Alfa Draconis és a Thuban, a Kis Göncölből a Sarkcsillag.

Ez a két csillagkép régen egyetlen nagy csillagképet alkotott, Babilonban még őségának hívták. Amennyiben ezt a két csillagképet összekötöm, egy kefeju „kigyót” kapok, és ez a kigyó tartalmazza mindhárom, a Teremtővel összefüggő csillagot, tehát egyértelműen „őrzi” a kaput, mégpedig a középpont, a mag, a Mennysország kapuját.

A csillagkigyó az Ég északi sarkkörén

Érdekeséggéppen azt is hozzátennem, hogy az egyiptomi Nagy Piramisban négy szűk járatot találtak, és ez a négy szűk járat éppen négy, szűk munkra különösen fontos csillag irányába mutat:

1. Alfa Draconis (Sárkány csillagkép)
2. Thuban (Sárkány csillagkép)
3. Zeta Orionis (Orion csillagkép)
4. Szíriusz (Nagy Kutya csillagkép)

Kimaradt egy fontos csillagkép, a Sarkcsillag. Ide mutat a piramis csücske...

Hagyományainkban egyébként létezik egy kifejezetten jündulati házi kigyó, „aki” a küszöb alatt lakik, és még véletlenül sem szabad bántani, mert őrzi a házat, és a lakóit.

A házi kigyó tehát ugyanúgy őrzi a ház bejáratát, mint a csillagkigyó a Mennysország kapuját.

VIRÁGOSKERT

A bejáraton belépve a vendéget a ház előtti virágoskert fogadta, amelynek eleink szimbolikus jelentőséget tulajdonítottak, hiszen a ház „bél”, a termékenység jelképerte. Egész éven át, még télen is virágoztak itt a virágok. Télen a télálló, bokorra terebélyesedő rozmaring virágozott, amit szent növényként, istenfaként tiszteltek. Azt mondták őségünk, „a virág a Nap földi kedve”. Általában az eladó lányok gondozták ezt a virágoskertet, akikben legerősebben nyilvánult meg a (k)élet megtermékenyítési váro ereje.

A HÁZ BEJÁRATA

A magyar ház a Világmindenség kicsinyített mása, hármas egysége a Teremtés hármasságát jelképezi, így módon az egész ház szentség, a benne lakó család temploma. A régi házak ajtaja köztudottan nagyon alacsony volt, aki belépett rajta, mindenképpen fejet hajtott és levette a kalapját, hiszen egy templomba az ember tisztelettel lép be. A ház másik neve **hajlék**, amelyben egyértelműen megmaradt a meghajlásra, tiszteletadásra való utalás.

Mezőkövesd

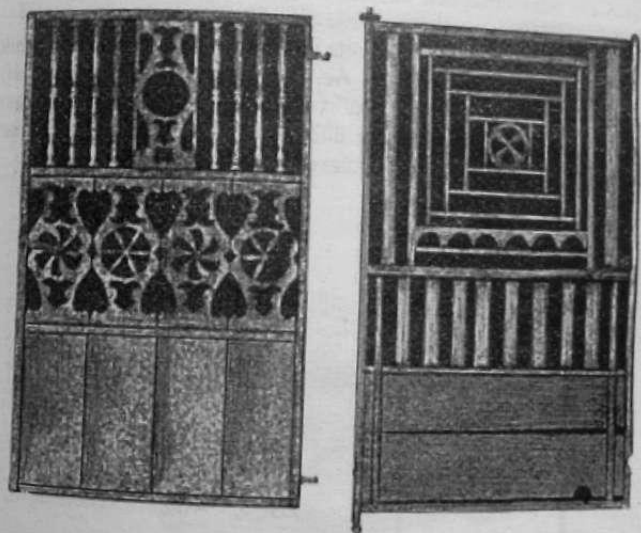

ELSŐ SZOBA

A neve is mutatja, hogy az **első**, elülső, tehát a ház legértékesebb, legfőbb része. Jelentőségét már leírtam az előző fejezetekben. A régi egyterű ház funkcióját örökölte, ezért is nevezik máig első HÁZnak, csak a tűzhelyt költöztették ki később a közepéből.

KONYHA

A bejárat a konyhába vezetett, ahol nap közben az egész család szívesen tartózkodott. Télen a kemence melege, és az étel finom illata mindenkit oda csalogatott. A ház közepe a kereszt közepét jelképezte, vagyis a megnyilvánult világot, az embert. Természetes, hogy itt érezték magukat leginkább „elemükben” az emberek.

Konyhaajtók

TÜZHELY

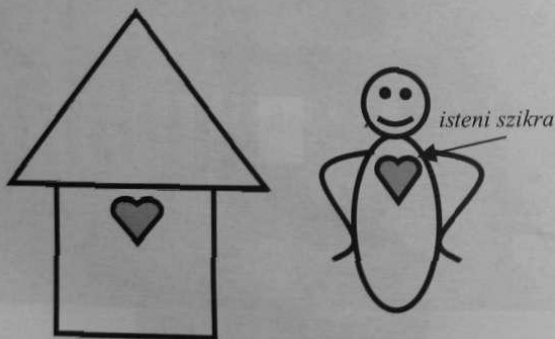
A ház közepén találtuk a tűzhelyet. Őseink a tűznek különös jelentőséget tulajdonítottak, ezért a tűz folyamatosan égett a tűzhelyen, az év egyetlen napja kivételével, amikor megszentelték, és újra meggyújtották. Bármilyen nagy ünnep volt, a családból valaki mindig otthon maradt, hogy vigyázzon a tűzre.

Háztűznézőbe mentek a lányok a fiús házhoz, a tűzben ugyanis az Ős szelleme lakott, így a „háztűz” az egész családot, nemzetséget, vérvonalat jelképezte.

A tüzet tilos volt piszkálni, vagy szemetet beledobni, nehogy megsértsék az Ős szellemét. A családi tűzhely azonos volt a családi múlttal, jövővel, jelennel, összetartozással, ezért óriási illetlenségnek számított, ha valaki például a szomszédba ment parazsat kérni, mert a saját tüze kialudt.

Az első Ős tulajdonképpen az első megtestesült embert jelentette, aki közvetlenül az Atyaistentől és az Anyaistentől származott.

A tűz az Atyaisten termékenyítő ereje. A tüzerő „nemzi” a lelket, amikor a befogadó, női, vízerővel egyesül. Az Atya „isteni szikrája” beköltözik a befogadó testbe. Azt a lelket, „aki” valamilyen okból szeretne megszületni, de nem tud, hagyományunk lidércnek hívja, és tűzlángként tartja számon. Lidérc akar testet ölteni a tűzvészben is.

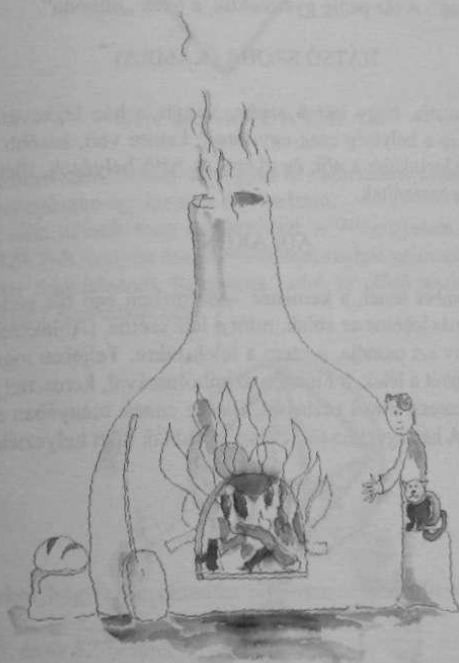
A tűzről pattant menyecske azt jelenti, tele van élettel. Ha egy ló tüzes, élettelibb, erősebb, élénkebb, mint a társai. Akinek kialszik az élete lángja, meghal. Jézus szíve is nagyon sok ábrázoláson lángol, ég. Létezik a szerelm lángja, a lelkesedés tüze. Gyertyát gyújtunk, ha imádkozunk.

A tűz lángja ezek után mi mást jelenthetne, mint az ember lényegét, mégpedig az örök lényegét, a lelket. Ezért nem aludhatott ki a házban a tűz, hiszen a lélek örökké él.

A ház lelke ott van, ahol a tűz ég. A lélek helye nálunk, magyaroknál a szív, így a ház szíve, lelke, központja ugyanott helyezkedik el. A piros szív, a matyó rózsza is ennek a léleknek szimbólumai. A város szívében, a falu szívében, az ország szívében, mind ugyanazt jelenti: a központot.

A ház tehát az ember testével azonos, a tűz pedig a lelkével.

A lélek, az Atyaisten és az Anyaisten gyermeke, a Teremtés eredménye, a Megnyilvánult világ, az Ember. A magyar térrendezés évezredek óta „modellezi” ezt a Teremtést...

A tűz a ház lelke

A magyar térrendezés a tűzhelytől indul. Álljunk a tűzhely mögé arccal keletnek, és ami előttünk van, az a legértékesebb része a háznak. Ezután következik a jobb kéz felé eső része, majd a balkéz felé eső, végül a legkevésbé értékes, ami a hátunk mögött található.

Ez a sorrend persze nem minősíti az égtájakat, hiszen minden égtájnak megvan a maga szerepe, és egyik sem fölösleges. A magyar ember földi élete szempontjából azonban mégis van köztük különbség. A szellemi erő, amely vezeti, keletről érkezik. Lelke ereje a tűzben testesül meg, délen, és csak ez után következik a test energiája északról, majd az eltávozás, a leáldozás, a befejezés, a búcsú ereje nyugaton.

Amennyiben arccal kelet felé állunk, az előttem, jobbra mellettem, és a fölöttem iránya, az Atyaisten nemző, megtermékenyítő erejét „tartalmazza”. A balra mellettem, hátam mögött és alattam iránya a befogadó, az Anyaisten „házrésze”. A tűz pedig gyermekük, a lélek „otthona”.

HÁTSÓ SZOBA (KAMRA)

A neve is mutatja, hogy **hátsó** szoba, vagyis a ház legkevésbé értékes része. Régen ez a helyiség csak egy tároló kamra volt, később lett belőle szoba, melyet leginkább a nők és gyerekek háló helyének, illetve élelmiszer tárolására használtak.

ABLAKOK

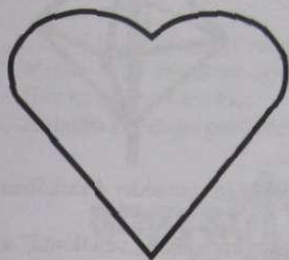
Ha a ház az ember testét, a kemence védelmében égő tűz pedig a lelkét jelképezi, mi más lehetne az ablak, mint a ház szeme. (Ablakszem)

A magyar nyelv azt mondja, a szem a lélek tükré. Teljesen logikus tehát, hogy a lélek tükrét a lélek, a Fiúisten szimbólumával, kereszttel jelölik, az ablakon lévő kereszt alakú osztással, illetve ennek hiányában az ablakot védő ráccsal. (A ház egyetlen tükrét is a két ablak közt helyezték el.)

FELADAT:

Keressük meg a házunk, lakásunk középpontját, és helyezzünk itt el egy gyertyát, illetve egy magunk készített szív-formát!

OLVASSUK EL A HÁZAT!

Bármilyen hihetetlen, bizony a magyar ház szerkezete a magyar rovásírás segítségével egészen egyszerűen **elolvasható**.

Mindenek előtt nézzük meg az oktaédert, a Világegyetem, egyben a ház **SZERKESZET**-ét, milyen meglepetésekkel szolgál számunkra!

Az oktaéder felépítésének folyamata, mint az előző részben kiderült, a **SZERKESZET** szavunkat adja.

Az is érdekes, hogy ez az oktaéder pontosan négy **ÁSZ**-t tartalmaz...

Hogyan?

Ilyen az **Á**, és az **SZ** betűnk:

Á

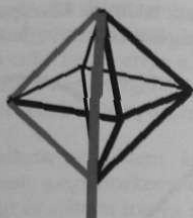

SZ

ÁSZ

És ilyen a két betűnk együtt az oktaéderben:

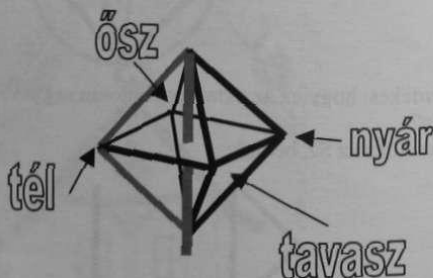
ÁSZ 4x (az oktaéder 4 sarkában)

Az is érdekes, hogy a magyar kártyában „véletlenül” szintén **négy** „ÁSZ” van, akárcsak az oktaéderben, vagyis a SZERKESZET-ben. (Tavaszi, Nyár, Ősz, Tél)

Hogy ez mit jelent?

Azt, hogy a magyar kártyának van némi köze a *Teremtés folyamatához*, és hogy az **ÁSZ** szavunk a Teremtés első oktaéderének négy **sarkalatos** pontját jelenti... amelyet a különböző teremtésmítoszok például a négy Arkangyallal, négy szent folyóval, vagy az első négy teremtett Fénylény-nyel azonosítanak. ©

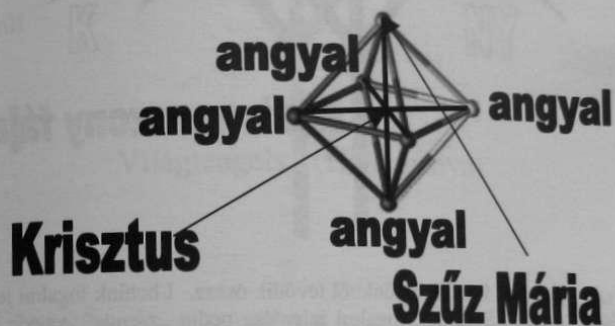
Meglehet, hogy nálunk a négy Arkangyalt (akik akkoriban még nem voltak Arkangyalok) eredetileg így hívták: Tél, Tavasz, Nyár, Ősz... Őseink először a négy ÁSZ-t nevezték Télnek, Tavasznak, Nyárnak és Ősznek, majd, mivel négyen voltak, az évszakokat is Róluk keresztelték el.

A magyar népi imák így szólnak minderről:

„Ebben a házban négy szög van,
Minden szögben egy angyal,
Közepiben Krisztus,
Ablakban Szűz Mária.”

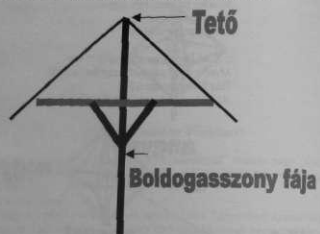
„ A mi házunkba négy szöglet van,
Mind a négy szögletbe egy őrzőangyal,
Ház közepibe Isten Fia,
Ablakba Boldogságos Szűz Mária.”

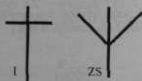
FELADAT:

A ház vagy a lakás négy sarkába helyezünk el egy-egy természetes megtisztított hegyikristályt! (Már 1 cm átmérőjű is elég.)

Minderek után olvassuk el a ház szerkezetének oldalnézetét!

Fenti jelképünk I és ZS betűnkől tevődik össze. I betűnk fogalmi jelentése Isten, és ZS betűnk fogalmi jelentése pedig „zsenge” -vagyis fiatal hajtás, újjászülető élet. Amennyiben a két betűt összeolvassom, ezt a szót kapom: IZS, vagy ZSI.

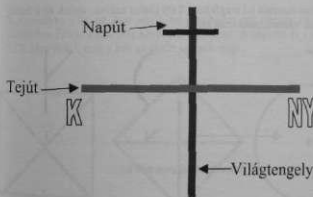
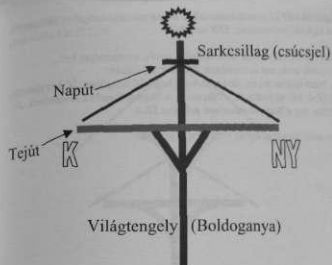
Az már tudjuk, hogy I betűnk önmagában a Napistent jelöli, ZS betűnkkel együtt viszont már az újjászülető Napistent.

.....akinek a neve netán IZS?

Bizony, akármilyen hihetetlen, hajdanában létezett egy ősi szavunk a félekre, ami így hangzik IZ...

Kérdés, hogy sok ezer év alatt válhatott-e vajon az IZS-ből IZ?

Minden bizonnyal, igen.

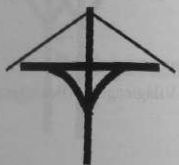

Ezek szerint rovasábécénk I betűje magyarul a Napisten jele, a Krisztuske-rezet pedig nem más, mint az újjászülető Napisten, név szerint IZS jelképe. Ugye emlékszünk a magyar népmesékben arra a motívumra, amikor a királyt a sárkány IZ-zé -porrá töri. A dolog mítoszban ugyancsak IZ-ekre szedi a Teremtő feláldozandó gyermekét, hogy megtszítsa vele a

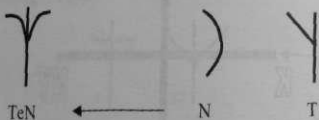
Amikor pedig valaminek nem tudjuk a nevét, azt mondjuk izé...
Figyeljünk csak, mit is mondunk ilyenkor valójában!

IZ-é. Nem tudom mi ez, de azt tudom, hogy IZ tulajdona, IZ-hez tartozik, tehát IZ-é. Mivel pedig IZ a Napisten, a Naprendszerben mindezenek „G”-a formája, így a Naprendszerben minden IZ-é.

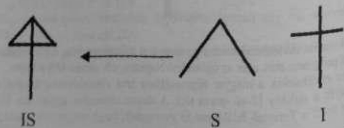
A gerendák faragása egész kevés módosítással:

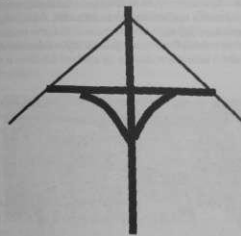
A következő összetett jel megjejtése TeN (Mint tudjuk, elcink az E betűt, amikor csak tehettek, nem írták ki.)

Rováslelkekkel leírva „IS” következőképpen néz ki:

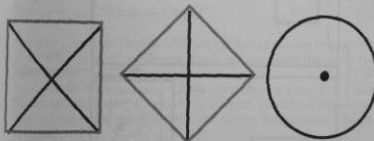

A gerendák faragása egészen kevés módosítással tehát a következő magyarázatot adja: ISTEN

TÉRIDŐ

A Kozmikus Tűz, az Apa jele köré egyébként egy négyzet írható, míg a Kozmikus Fény, a Fiú jele köré, egy rombusz. A négyzet és a rombusz a TER képviselői, míg a kör az IDŐt jeleníti meg:

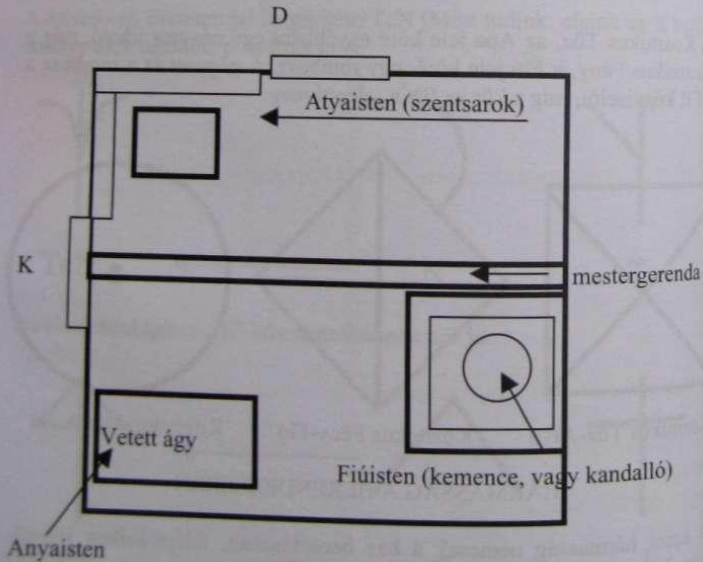

Kozmikus Tűz-Atya Kozmikus Fény-Fiú Kozmikus Víz-Anyja

HÁRMASSÁG A BERENDEZÉSÉBEN

A szent hármasság nemcsak a ház beosztásában, felépítésében jelenik meg, hanem a belső berendezésében is.

A parasztházak berendezése évszázadokon keresztül ritka kivételekkel ugyanazt a rendet követte. A szoba egyik sarkában, két ablak között található az ún. szent sarok. Vele átellenben a kandalló, vagy kemence, tehát a tűz. A kemence melletti sarokban állították fel a magasra vetett ágyat, a Boldogasszonyt ágyát. A ház (szoba) berendezésében is megjelenik ily módon az Atyaisten – Anyaisten – Fiúisten hármasa.

Az **Atyaisten** megjelenési helye a szobán belül a szent sarok. A szent sarok általában egy sarokpaddal, négyszögletes asztallal, sarokszekrényvel (téma) szentképekkel, és feszülettel berendezett lakótér. Az asztalnál étkeztek a férfiak, a nők csak a nagy ünnepek alkalmával ültek le ide. Ezen az asztalon semmiféle munkát nem végeztek, a gyerekek számára a szent sarok tabunak számított. (Az asztal a házban oltárként működött) A fő helyet a családfő foglalta el, hiszen, mint férfi, ő képviselte a házon belül az Atyaistent.

Az **Anyaiisten** megjelenési helye a szobában a vetett ágy. Ezt az ágyat azonban alvásra nem használták. Itt helyezték el a himzett ágyneműt és a kelengye egy részét. A vetett ágyat gyermekszülés, vagy halott felravatalozása alkalmával bontották csak meg, hiszen ezek olyan különleges alkalmak voltak, amikor az érkező vagy a távozó lélek különös, Égi anyai védelemre szorult.

A **Fiúisten**, a lélek megjelenési helye a tűzhely, a kemence. A kemence körül folyt a munka, itt tanyáztak a gyerekek, öregek. A kemence a lélek tüzének anyai védelmét jelentette.

NÉZZÜK MEG A HÁZ KÜLSŐ FORMÁJÁT!

A legtöbb régi nagy kultúrában a ház a Világegyetem kicsinyített mása volt, amelyet az adott hitrendszernek megfelelően tájoltak.

Lehetett vajon a magyar háznak is ilyen, kozmikus értelemben vett jelentősége?

Bizonyosan, igen. Nézzük meg, miért!

A magyar parasztház formája általában egy hosszú téglalap volt, amely a rövidebbik végével az utcafrontra nézett, és az utcafront felé a tetőt egy ágasfa tartotta.

Ezt az ágasfát Boldogasszony fájának nevezték, és a házat, amikor csak lehetett, keletre tájolták. (Vigyázat, ez az ágasfa nem azonos a ház belsejében található tartóoszloppal, amelyet szintén Boldogasszony fájának nevezünk.)

A Boldogasszony maga az Istenanya, akit meséinkben Tündér Ilonának hívunk, így ez az ágasfa más néven Tündér Ilona fája. A házat hosszában egy mestergerenda osztja, melynek faragása a Tejútat jelképezi.

A Tejút a népi csillagászat nyelvén Tündérek útja, Hadak útja, **Lelkek útja**, a Tejút végénél fekvő Szíriusz csillag pedig a **Tündérfő**.

Amennyiben a ház szerkezetét lefordítom a csillagok nyelvére, a mestergerenda jelképezi a Tejutat, a mestergerenda végénél lévő Boldogasszony fája pedig nem más, mint a Tündérfő csillag, vagyis az Istenanya „lakhelye”, szép Tündérország, amit az előtte virágzó kiskert is jelez.

A mestergerendát középen keresztező gerendák metszéspontja az emberi lélek megnyilvánulási helye, az a pont, ahol a lélek belép az anyagi világba. Tündérországból indul, végigutazik a Tejúton, és a gerendák metszéspontja által alkotott téridő-kapun át megérkezik világunkba.

A Tejút a lelkek „országútja”, és a magyar lelkek a Nagy kutya csillagképből, a Szíriusz csillag felől érkeznek. A Nagy kutya csillagkép csillagait oly módon is összeköthetem, hogy kutya helyett hátránéző szarvast formázzon.

Ez a hátránéző, „guggoló” szarvas, őseink legjellemzőbb szarvas-ábrázolása. A szarvas az Anyaisten szimbóluma, a magyarság vezető „állata”. Hunort és Magyart a Csodaszarvas, az Anyaisten vezette Tündérországba.

És láss csodát kedves Olvasó, a keletelt házak és a keletelt templomok tájolása éppen erre a csillagra mutat: Tündérországra, a Szíriuszra. Népmeséink pedig pontosan elmondják, miként lehet oda jutni. Elmondják mikor, hol, és hogyan.

A palócok minden hajnalban, amikor a Nap felbukkant Boldogasszony fájánál, imádkoztak, üdvözölték a Teremtőt, és áldását kérték a napra, arccal Tündérország felé...

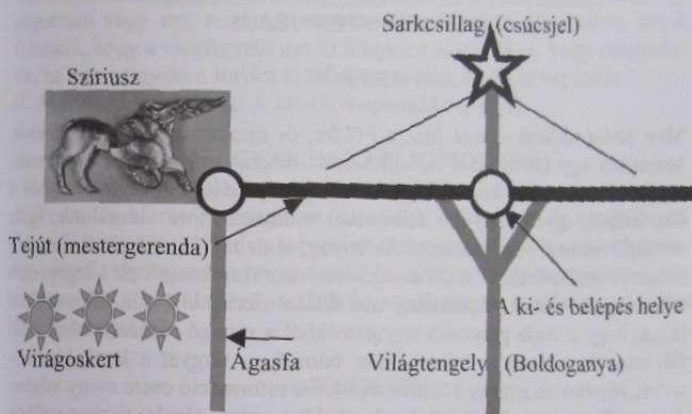
A Szíriusz csillag, Istenanyánk csillaga évente egyszer, július 23-án együtt kel a Nappal, vagyis ilyenkor „Napba öltözik.” A Nap az Istenanya gyermekének, Jézusnak a szimbóluma.

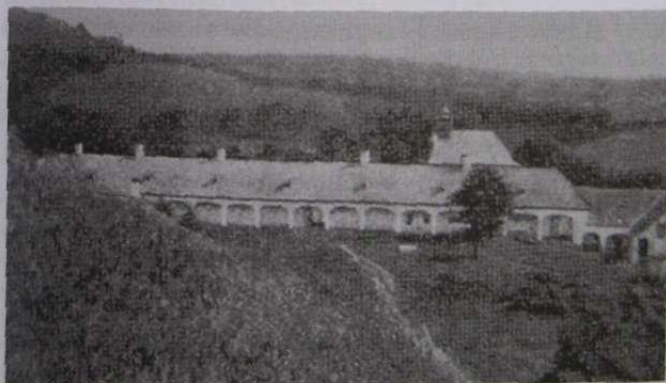
Napba öltözött Boldogasszony Mátraverebély – Szentkúton

Amikor az ember szeretne a Földről hazajutni Tündérországba, először is elindul a Tejúton táltos lován (a táltos ló a Nap állata, ezért eszik parazsat a mesében), és a térkép szerint a Tejút felső végénél megtalálja igazi hazáját. Őseink ezt a csillagtérképet emlékeztetőként beépítették a házaikba, elmondták a mesékben, ráhímezték a ruháikra, az abroszaikra, az ágyneműjükre...

Manapság mindez már csak szép mesének tűnik, és legtöbbször legfeljebb mosolyognak rajta, pedig ki tudja, **valóban mese-e** az a mese...

MIÉRT HOSSZÚ A MAGYAR HÁZ?

Coburg kastély. A ház szerkezete ugyanolyan, mint bármelyik parasztházé. A különbség csupán annyi, hogy a ház hosszában tovább nyúlt.

Miután megnéztem a Coburg kastély képét, elgondolkodtam rajta, vajon miért építettek még a gazdagok is, (akiknek nem lehetett tele problémájuk), ilyen hosszú, és keskeny házat...

A megoldás egyszerű: Egy ilyen háznak, amennyiben az ősi hagyományok szerint tájolják, minden helyisége keleti és déli fekvésű, vagyis minden helyisége a legfontosabb égtájak felé néz. Ezek a házak tehát úgy épültek, hogy minél nagyobb felületüket süsse az **éltető erejű** déli és keleti Nap.

NAP=FIÚISTEN=JÉZUS

AZ ERŐK

Most pedig térjünk vissza újra a Földre, és mielőtt erőkről beszélünk, beszéljünk egy kicsit arról is, mit látunk *mi emberek háznak*, anyagának. Amikor a számunkra kézzel fogható anyagot, például egy téglát, amiből a ház felépül, egyre nagyobb felbontású mikroszkóppal vizsgálunk, igen meglepő eredményekre jutunk. Az anyag, amit mi szilárdnak és mozdulatlanak érzékelünk, állandó mozgásban van. Ha elmegyünk a legapróbb alkotórészekig, amit a tudomány mai állása szerint vizsgálni tudunk, azt látjuk, hogy a téglát pontosan ugyanazokból a mozgó részecskékből épül föl, mint *mi emberek*, ezért amikor bármilyen tárgyat a kezünkbe veszünk, köztünk és a tárgy között erő, illetve információ csere megy végbe. Amennyiben egy téglát veszünk a kezünkbe, a téglát tárolni fogja a velünk való találkozás emlékét, „lenyomatát”, és ez fordítva is igaz.

Ha egy házat ilyen szemmel vizsgálunk, akkor az nem más, mint egy állandó mozgásban lévő erőhalmaz, amely akkor vette fel a ház formáját, amikor mi emberek, teremtő erőnkkel elképzeltük. El-kép-zeltük, vagyis képpé formáltuk. (A magyar nyelvben, nagyon szépen le tudjuk írni ezt a folyamatot: kép- kép-zel, képez valamit, kép-zelet, képes valamire, kép-telenség, stb.)

Szellemünk ereje tartja a házat abban a formában, amit elképzeltünkkel adtunk neki... Ez az erőhalmaz hat ránk, és mi is hatással vagyunk rá, úgy is mondhatom, hogy a ház, amelyben lakunk, a saját auralánk, a körülöttünk lévő erőtér folytatása.

Az emberi tudat tehát képes befolyásolni az anyag működését és viselkedését, amit mára a tudomány kísérletileg is igazolt. A kísérletben berillium-atomok szubatomi részecskéinek működését vizsgálták. Nem részletezem a kísérletet, a lényeg ugyanis a következő:

„Minél gyakoribban figyelték meg a tudósok a folyamatot, annál tovább tartott a berilliumatomoknak „felforni”...

Dr Wolf szerint az eredményt a „megfigyelés effektus” váltotta ki. A megfigyelés effektus törvénye kimondja, hogy minél inkább megfigyelés alatt áll egy adott kvantummechanikai rendszer egy adott állapotban, annál nagyobb a valószínűsége, hogy az meg is marad ebben az állapotban Ezt az alapelvet ma már széles körben elismerik a kvantumfizikai kutatások területén.”

Dr Wolf szerint igazából a megfigyelő szándéka az, ami számít. Hogy egy objektum vagy egy rendszer megmaradjon kiinduló állapotában, annak feltétele, hogy a megfigyelő ezt az állapotot akarja látni. Vagy megfordítva, ha a megfigyelő a forrást kívánja megnézni, az fel is fog formi.”

(C.Morton-C.L. Thomas: A kristálykoponyák rejtélye)

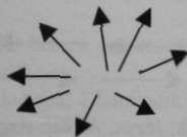
A MAGYAR HÁZ ERŐRENDSZERE

A Teremtés hármassága az Atyaisten, a Fiúisten, és az Anyaisten *Szent Hármassága*. **Minden teremtett dolog rendelkezik ezzel a hármassággal, így természetesen a ház is. Akkor kiegyensúlyozott a ház erőtere, ha a két alaperő, a férfi és a női, éppen megfelelő arányban van benne jelen.**

ATYAISTEN

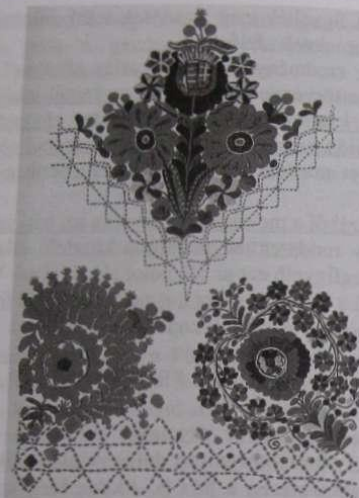
Az Atya, vagyis a Szellem erejének gyűjtőpontjai a házban: a keletre, délkeletre és délre nyíló ajtók, ablakok, illetve a padlás.

Erőformája a megtisztító, növekedést beindító, kelet típusú fa energia, és a déli feltöltő tűzerő.

A szellemi erő, alkotó, megtermékenyítő. Az ötletek, az ihlet, a tervek, az álmok, mind a szellemi erő „következményei”. A teremtés első fázisa, a gondolatok keletkezése.

A házban a szellemi erőt „katalizáló” helyek a keleti és a déli oldalak, illetve a tetőtér. Ezekre a részekre érdemes azokat a helyiségeket építeni, ahol alkotunk, szellemi munkát végzünk: Dolgozószobát, műtermet, gyerekosztót. (Felfelé-kifelé hat.)

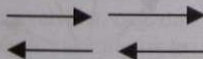

Tüzerő pótlására szolgáló népművészeti motívumok

FIÚISTEN

A Fiú, a Lélek erejének központi helye a tetőgerendák által alkotott térbeli kereszt metszéspontja, ezen kívül a tűz helye, vagyis a tűzhely. A délnyugatra és az északkeletre néző nyílászárók, valamint a ház közepe.

Erőformája kiegyensúlyozott, stabil, földérő. (Vízszintesen mozog.)

A lélek a Fiúisten, a gyermek, Jézus. A Nap sugara, a tűz fénye, az Atyaisten és az Anyaisten erejének találkozási pontja, gyümölcse. Stabil, kiegyensúlyozott földérő.

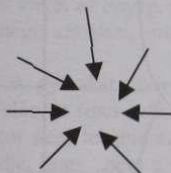
A lélek-ereje a tűz és a víz gyermeke. Egyik jelképe őseink házában, a kemencében égő tűz. A kemence a befogadó, női erő, az anyaméh, a benne folyamatosan égő tűz pedig a Fiú, a lélek, mely az Atya megtermékenyítő, férfi ereje által „nemződik”. A kemencében készül az étel és a mindennapi kenyér. A kemencét, tűzhelyet a ház középpontjában célszerű elhelyezni.

Ahol a lélek leginkább elemében érzi magát a házban: délnyugat, északkelet, és a ház közepe, ezért tegyük ide az étkezőt, a konyhát, a nappalit, egyszóval azokat a helyiségeket, ahol általában társasági élet zajlik.

ANYAISTEN

Az Anyaisten, vagyis a Test erejének helyei a nyugatra, északnyugatra, északra néző nyílászárók, és a pince.

Erőformája az összehúzó, sűrítő, érlelő, befejező, nyugati, és a befogadó északi víz energia. (Befelé-lefelé hat.)

A teremtő, megtermékenyítő erőnek befogadóra van szüksége ahhoz, hogy megnyilvánuljon, a teremtés végbemenjen. Ez a befogadó, az Anyaisten, a test, a nő ereje. A test befogadja a megtermékenyítő gondolatot, forgatja, érleli, és valóra váltja. A gondolatok megvalósulásának is megvan a maguk „vemhességi ideje”.

A házban a pihenés, érlelődés, magunkba fordulás helyei a nyugati, az északnyugati, illetve az északi oldalak.

A hálószobák, fürdőszoba, éléskamra legjobb helye.

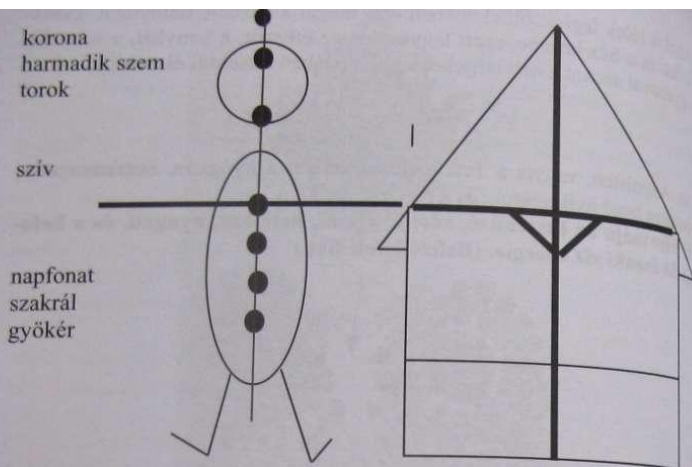
CSAKRÁK ÉS HÁZAK

Az emberi szervezet 7 fő erőkerék (csakra) segítségével veszi fel a finom-erőt a Világegyetemből.

A három felső csakra, a korona, a harmadik szem, illetve a torok, az ember **szellemi** részének képviselői.

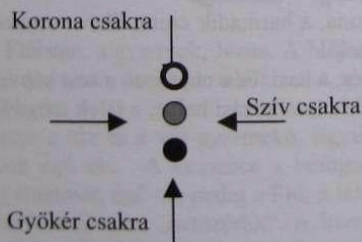
A három alsó csakra, a gyökér, a hasi, és a napfonat, a **test** képviselői.

A szívcsakra pedig a két erőkerék találkozási helye, a **lélek** megnyilvánulási pontja.

Amennyiben a ház erőrendszerét egy emberhez hasonlítjuk, akkor a tetőtér a három felső csakra, a gerendák metszéspontja és a tűzhely a szív csakra, a ház alsó harmada pedig a három alsó csakra helye. Akkor lesz kiegyensúlyozott a ház, ha minden csakrája éppen elegendő erőt kap, és egyik erőkerék sem hiányzik.

Ezek a „csakrák” egymástól függenek, éppen úgy, mint az emberi szervezetben. Ha valamelyik alulműködik, vagy akár túlműködik, természetesen hatással van a többire is. Ha túl nagy az ablak, vagy az ajtó, ha túl sok az ablak, ha a tető sokkal magasabb, vagy sokkal alacsonyabb, mint a belső tér, ha túl sok a tűz, vagy ha túl kevés... az egyensúly eltolódik.

SZELLEMI-KORONA CSAKRA

Egy lapos tetős háznak például hiányzik a három felső csakrája, így hiányzik belőle a szellemi erő, az Isteni Összeköttetés. Ezekben a házakban bizony sokkal magányosabbnak, elszigeteltebbnek érzik magukat az emberek. Nézzük csak meg az utóbbi 50 évben mennyi ilyen lapos tetős panelház épült... Nem véletlenül, szinte mindegyikük egy anyagelvű rendszer szüleménye. Ezekben a házakban sokszor falu mennyiségű ember lakik, mégis alig ismerik egymást a szomszédok. A szellemi erő, útmutatás hiánya azt eredményezi, hogy az ember teljesen egyedül érzi magát a világban, és minden erejét az anyag, a materiális létezés köti le, ami ugyan nem boldogítja, mégis azt hiszi, nincs más lehetősége.

A nagy bevásárlóközpontokat, gyárakat, üzemsamokokat szintén többnyire lapos tetővel építik. Talán itt sincs szükség a szellem erejére? Persze, hogy nincs, hiszen akkor nem lehetne az embereket maximális fogyasztásra sarkallni. Aki tudja, hogy „nem e világból való”, az nem jön már különösebben tűzbe a bevásárló központok szemfényvesztő „csodáitól”, és akkor vajon miből élnének meg ezek a cégek? A gyárak és üzemsamokok szalagjai mellett pedig jőszerivel emberi robotokra van szükségük a tulajdonosoknak, akik teljesítenek, de nem gondolkoznak.

Lapos tető. Itt nem gondolkozunk.

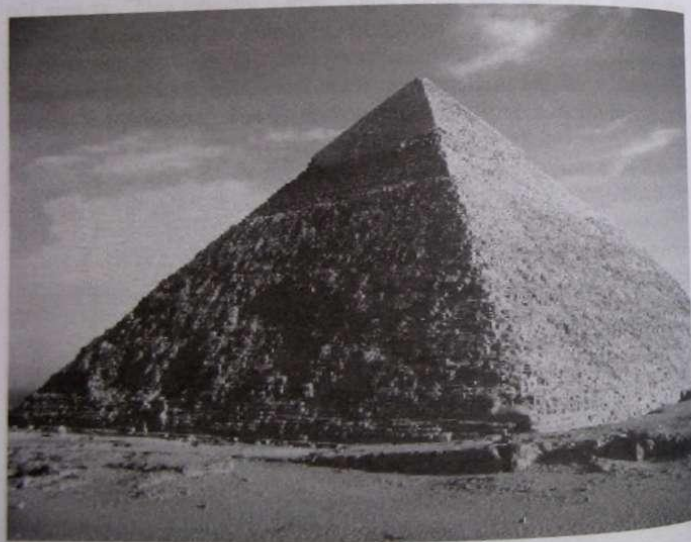
A sátoertetőnek, nyeregtetőnek, kupolának ezzel szemben van korona csakrája, szellemi ereje. Nem véletlen, hogy éppen a művészek körében legkeresettebbek a tetőtéri lakások, hiszen ők szoros kapcsolatot tartanak

az Alkotó Szellemmel, amit más néven ihletnek is nevezhetünk. A piramisra hasonlító tetőterek ezek szerint leginkább szellemi erővel rendelkeznek, kiváló helyek meditációra, kutatásra, művészeti alkotó tevékenységre. A templomoknak ugyancsak magas a szellemi erejük.

Minél magasabb a tető a falmagassághoz viszonyítva, annál inkább a szellemi erő dominál a házban. Őseink házai, jurtái úgy néztek ki, mint egy magas süvegű ember, vagy egy felkontyozott asszony. (Süveges ház, kontyos ház.) Abban az időben ez az arány-igény belülről fakadt, hiszen őseink a Teremtőbe vetett feltétlen hittel éltek az életüket, melyben a szellemi erő volt a legfontosabb.

Mai házainkban a tető és a falmagasság aránya a falak rovására tolódik el, ami ugyancsak belső igény, hiszen a materialista világnézet erősen beszűkült szellemet feltételez. Az ember belső világa megjelenik a házán, a környezetében is.

(A piramis önmagában tisztán szellemi erőt képvisel, ezért nem megfelelő élők lakhelyeként.)

A piramis tisztán szellemi erőt képvisel

Egy régi ház. A tető jóval magasabb, mint a fal. A szellem dominál.

*Mai épülő ház. A fal sokkal magasabb, mint a tető.
A test, az anyag dominál.*

LÉLEK-SZÍV CSAKRA

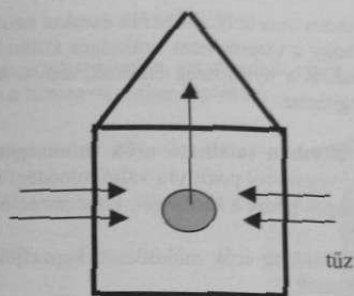
A szív csakra megtestesítője a családi tűzhely, vagyis a konyha. Itt van a ház lelke, központja. A konyha az utóbbi években folyamatosan veszít a jelentőségéből. A panellakásokban egészen kicsi konyhákat találunk, az új családi házakban pedig egybe építik a nappalival, ún. amerikai konyhát hozva létre, ami főzésre nem igazán alkalmas, inkább csak dísz. Tűz nemigen ég ezekben a konyhákban, mert vagy *mikrohullámú* sütőt, vagy elektromos tűzhelyt használnak bennük.

A kínai feng *shui* azt tanácsolja, hogy a konyha „ne legyen szem előtt”, mert akkor a vendégeket folyton etetni kell...

A magyar vendégszeretet ezzel szemben éppen arról híres, hogy a vendégeket **megvendégelik**. Nálunk a megvendéglés azt jelenti, hogy „**kiteszszük a lelkünket**” a vendégért, **szívvel- lélekkel** fogadjuk, amihez hozzá tartozik, hogy megetetjük és megitatjuk. Az étel és az ital ugyanis a ház **lelkében**, a családi tűzhelyen készül. Ezért lehet a férfiakat a hasuknál „megfogni”, mert az étel a ház lelkének „terméke”, a szeretet anyagba öntött formája.

Nézzük meg, mi volt ennek a tűznek a szerepe az erők szempontjából! Az égő tűz a hozzá tartozó kéménnyel az erők folyamatos fölfelé áramlását, és cserélődését, mozgását segítette elő. Az elhasznált erők egyszerűen távoztak a házból. Itt „szívta be” a friss, és fújta ki az elhasznált energiát, hasonlóan működött, mint az ember légző rendszere, illetve a keringése. A tűz tartotta áramlásban ezeket az erőket, éppúgy, mint az emberi testben a szív. Ha nem ég a tűz, nem dobog a szív, leáll a ház „szív működése”, keringése. A régi házakban ennek megfelelően folyamatosan égett a tűz.

FÉNY

Az ablakokon, illetve az ajtókon keresztül érzékel a házba a fény. Egyáltalán nem mindegy azonban, hogy milyen fény. Az eddigiekből már kiderült, hogy az ősmagyarok keletre tájolták a házaikat, mert a kelet a legfontosabb irányuknak számított. Keletről érkezik ugyanis minden nap a (ki)kelet fénye. **Ez a megújulás, megtisztulás fénye, amely minden negatív erőt képes megfordítani, életerővé változtatni.**

A házban a keleti az egyik legfontosabb erőforma, ezért a keletre (Ék, K, Dk) néző nyílászárókat nagyon becsüljük meg, és amennyire csak lehet, használjuk ki! Engedjük át ezt a fényt az egész lakáson, ne torlaszoljuk el bútorokkal, zárt ajtókkal, vagy függönyökkel az útját! Ez az a fény, amely naponta megtisztítja, „kitakarítja” a lakás erőrendszerét, épp ezért rendkívül fontos a reggeli szellőztetés is.

A déli Nap ezzel szemben nem megtisztít, hanem feltölt, (D, Dny) pótolja az elhasznált életerőt. A keleti nap semlegesíti a felgyülemlett negatív „rezgéseket”, a déli nap pedig megerősíti, feltölti a ház erőrendszerét.

A nyugati Nap a házban lévő erőket sűríti, koncentrálja. (Ny, Ény) Nem ad hozzá semmit, és nem tisztít meg, mert ami van, azt tudja csak koncentrálni. Ha a ház tele van negatív rezgéssel, akkor a negatív erőt, ha pozitív rezgéseket talál, akkor a pozitív erőt sűríti: előkészíti a pihenő, alvó időszak számára.

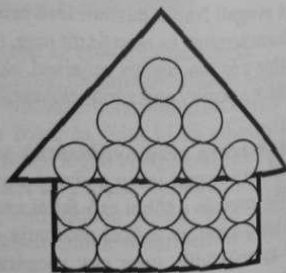
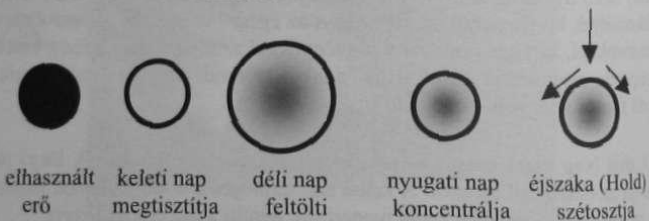
Az északra néző nyílászárók semlegesek a fény és az erők szempontjából. Az északi irány a vízerő megfelelője. A vízerő kitölti a rendelkezésre álló teret, és a többi erő-fajtát szétosztja, teríti, minden zugba eljuttatja, de csak azokat az erőket oszthatja szét, amelyeket a házban, lakásban talál. Úgy működik, mint egy megáradt folyó; Ami útjába kerül, magával so-

dorja, és kitölt minden üres helyet. Őseink északra nem tettek nyílászárót, mert jól tudták, hogy a vízerőt nem szükséges külön bejuttatni a házba. Hitük szerint északról a nyirkosság érkezett, ami a testet és a lelket is könnyen megbetegíthette.

A keleti nap a lakásban található erők minőségét változtatja meg, mert megteremti a negatívról pozitívrá váltó minőségi átalakulást, a déli a mennyiségét, a nyugati pedig a sűrűségét, koncentrációját.

Hogy jobban megértsük az erők működését, képzeljük el következőképpen a ház erőrendszerét:

Tegyük fel, hogy a ház tele van kicsi, szappanbuborék-szerű erő gömböcskékkel. Ezek a „szappanbuborékok” erőtárolók, és a nap folyamán változik az állapotuk. A keleti napfény átvilágítja, megtisztítja, kifényesíti őket. A déli nap megnöveli a buborékok térfogatát, teletölti őket élettel. A nyugati nap ezt az erőt összesűríti, kisebb térfogatúvá, koncentráltabbá teszi. A vízerő ezeket a megtisztított, feltöltött, és összesűritett gömböket egyenletesen szétosztja a lakás egész területén. Ezt az erőt a nap folyamán mi emberek felhasználjuk, segítségükkel feltöltődünk, mivel pedig a buborékok közben elhasználódnak, reggel alapos tisztításra szorulnak, és a körforgás kezdődik elölről. Ily módon táplálja a jól megépített ház életerővel az embert.

ARÁNYOK

Amikor valahol jól érezzük magunkat, azt mondjuk, olyan „ember léptékű”.
No de mit jelent az a bizonyos ember-lépték?

Arányok

Az ember lépték azt az arányt mutatja, amit legtöbbször harmonikusnak érzékelünk, és amelyet leginkább az aranymetszés szabálya határoz meg.

Az aranymetszés szabálya pedig így szól:

„Az arányos osztás bármely adott egészet akként oszt szét két részre, hogy az egész a nagyobbik részhez úgy viszonylik, miként a nagyobbik rész a kisebbik részhez. Vagyis a nagyobbik rész középarányosa az egésznek és a kisebbik résznek.”

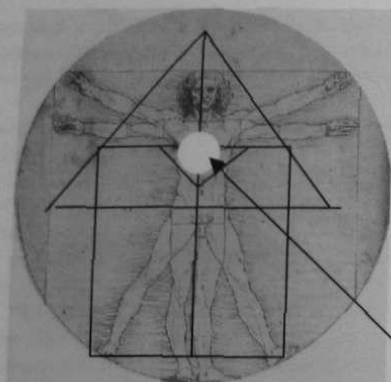
A szabály első hallásra kicsit bonyolultnak tűnik, ezért szemléltetem az emberi testre vonatkozó néhány példán:

Az ember csuklócsontjának, és könyökcsontjának távolsága például megadja a talpa hosszát.

A kitárt karunk, középső ujjtól középső ujjig mért távolsága megegyezik a testmagasságunkkal és a mutatóujjunk és a hüvelykujjunk hosszának különbsége, megadja az orrunk hosszát. Testrészeink mérete ennek következtében nem a véletlen műve, hanem pontos szabályok szerint alakul.

A magyar hagyomány a házat élő embernek tekinti, így arányai is emberi arányoknak felelnek meg, az aranymetszés szabályának. Mindez a gyakorlatban annyit jelent, hogy a falmagasság az ember szívcsakra alatti részével arányos, a tető a szívcsakra feletti résszel, így a tetőgerendák

keresztelési pontja éppen $3/8 - 5/8$ rész találkozására esik, vagyis **pontosan az arányos osztás, egyben a szívcsakra helyére**. A tető szélessége legtöbbször megegyezik a ház teljes magasságával, mint ahogy az ember kitárt karja is megadja a saját testmagasságát.

szívcsakra

Ez a bizonyos szívcsakra „véletlenül” éppen a mestergerenda alátámasztási pontja, a *Boldoganya találkozási pontja*, a mennyezet, a ház energiáinak gyűjtőpontja, az a „hely”, ahol a Fiúisten, a lélek belép a világba, az a bizonyos FÉNY-LIK...

JELKÉPEK

A régi magyar házak arányai, szerkezeti elemei, alaprajza, tájolása, felhasznált anyagai mind- mind népünk bölcsességét és óriási kozmikus tudását bizonyítják, a házak berendezése pedig a magyar népművészet megannyi csodája. A festett fa bútorok, a fa vagy kerámia edények, a ruhák, a kézimunkák, az összes használati tárgy külön-külön is műremeknek számít, és mindegyiken megtaláljuk a magyar jelképeket, vagyis a tárgyak pontosan úgy „olvashatóak”, mint ma egy betűkkel írt szöveg.

Őseink sokkal nagyobb tudással rendelkeztek, mind gondolnánk... Szó sincs arról, hogy bárbar, és műveletlen lett volna a magyarság, hiszen olyan hagyományokat, népmeséket, díszítő művészetet hagytak ránk, amelyre méltán lehetünk büszkék. Ahol ilyen gazdag a díszítőművészet és szimbólumrendszer, mint hazánkban, nem szükséges, sőt kimondottan káros átvenni más népek jelképrendszerét.

A magyar ember (és természetesen nem csak a magyar) születésekor „hozza magával” a jelképeket, ősképeket. (Erről az óvónők tudnának igazán beszélni, mert a gyermekrajzokban meg is jelennek ezek a jelképek.) Gyermekkorában meséket mondanak neki, ha szerencséje van, akkor még magyar népmeséket, amelyek az ősi tudást, az egész magyar nép évezredek bölcsességét hordozzák. Ez a tudás éppen a gyermekek szimbólum-nyelvén fogalmazódott meg, és ők bizonyosan értik ezt a nyelvet, hiszen százszor is szívesen meghallgatják ugyanazt a mesét. A felnőtt mesélő már félig alszik, de a gyermek még mindig tátott szájjal hallgatja. Ez azért nagyon érdekes, mert a gyerekek egyébként minden tevékenységét nagyon hamar megunnak, nehéz lekötni a figyelmüket...

Amennyiben valóban jót akarunk a gyermekeinknek, adjuk át nekik ezt a tudást, akkor is, ha mi már nem értjük a „nyelvét”. A magyar népmesék olyan kozmikus tudást őriznek, amelyre minden magyar embernek szüksége van, mert azok a törvények, amelyek a mesékben működnek, bizony a Világegyetem törvényei.

(Jó tett helyébe jót várj. Aki másnak vermet ás, maga esik bele. A szeretet mindent legyőz. Stb.)

A másik szimbólumrendszer, amit a gyermek megtanul, maga az **anyanyelv**, a magyar nyelv. Nyelvünk ma is őrzi az ősi hagyományokat, és az ősi bölcsességet. A magyar nyelv és jelképrendszer a magyar nép gyökereit, és egy „családhoz” tartozását jelenti.

A globalizációnak, a nemzettudat nélküli társadalomnak éppen abban rejlik a veszélye, hogy eltűnnek a **nemzeti hagyományok**, a kulturális különbségek, ez által **gyökértelenné válnak az emberek**. A gyökértelenség pedig magányt, depressziót és boldogtalanságot okoz. Már ma is nagy probléma az emberek elmagányosodása, a lelki eredetű betegségek ugrásszerű szaporodása, holott egy-egy nagyvárosban rengeteg ember él együtt szoros fizikai közelségben. (Panellakások, zsúfolt közlekedési eszközök.) Saját, nemzeti hagyományok, mesék, legendák, ünnepek és rítusok nélkül a világ nagyon elszegényedik, és az ember lelke sírni kezd.

Leginkább úgy lehet egy népet „megszüntetni”, eltörölni a föld színéről, ha nem használhatja a nyelvét, és nem tarthatja életben a hagyományait. A magyar néppel ez bizony sokszor megesezt az utóbbi ezer évben...

A MAGYAR JELKÉPEK ERŐRENDSZERE

A régi magyar házak berendezésében a jelek, jelképek nagyon fontos szerepet játszottak. Szinte minden használati tárgyat díszítettek velük a fakanáltól a kapakaparóig, a ruhákról *nem is* beszélve...

A ház csücsán csücsjeleket alkalmaztak. A kapukat, kerítéseket, tornácokat, a ház homlokzatát, a bútorokat, faragások rendszerével, „lelki titkosírásával” volt tele, és ez a titkosírás legtöbbször azt írta: Isten gyermekei vagyunk, akik azért születtek a Földre, hogy szeressék, dicsérik és tiszteljék egymásban az Istent. Ennél jobb és magasabb rendű tudás pedig sehol nem létezik...

Őseink különböző tárgyaik díszítésére, megszentelésére leggyakrabban a magyar rovásírás jeleit használták. Ezeknek a jeleknek egyik jellemző sajátossága, hogy összevonhatók egymással, és így egy összetett jel, ún. ligatúra keletkezik, amely már önmagában is díszít. Ilyen összetett jel például a tulipán, amely elmaradhatatlan díszítőformája a magyarságnak, és az Us-ten szó összetett rovásírásos jele. Az így született szimbólumokhoz több jelentés is társult az idők folyamán, tehát az alapjel számos különböző jelentéssel gazdagodott. Hosszú évszázadok alatt a jelek pontos jelentése egyre inkább elhalványult, de a díszítő-forma hagyományként azért tovább élt.

A MAGYAR SZIMBÓLUMOK JELENTÉSE

CSILLAGOK, SZENT HÁRMASSÁG

A magyar jelképek alapvetően három csoportba sorolhatók: az Atyaisten, a Fiúisten, és az Anyaisten analógiája jelenik meg bennük a férfi a nő, és kapcsolatuk minőségben. Mindhárom résznek, erőformának léteznek a saját szimbólumai.

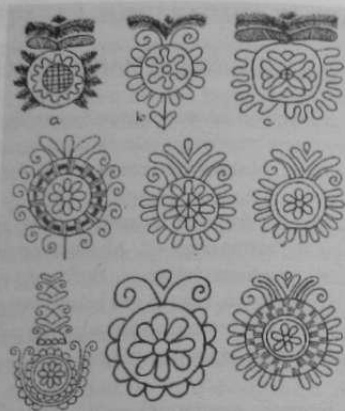
A teremtett dolgok, akár a ház, akár az ember, állat, növény vagy tárgy, rendelkeznek a Teremtés hármasságával. Mindenben megtalálható emiatt az Atyaisten, Fiúisten, Anyaisten hármasa. Befogadó nélkül nincs teremtés, de ugyanígy a termékenyítő, nemző erő hiányában sincs.

A magyar jelképrendszer tökéletesen visszaadja ezt a hármasságot, óriási bölcsességről és tudásról téve tanúbizonyságot.

1. Az Atyaisten, a teremtő, megtermékenyítő férfierő, mely a tűzzel, a forrósággal azonosítható. Csillagképe az Orion, állatjelképe az oroszlán. Rovásírásjele: ×

2. Az Atyaisten földi, testet öltött alakja a Fiúisten, vagyis Jézus, a „világnak világossága”. Csillaga a Nap, állatjelképe pedig a Turul. Jézust szárnyas Nap jelöli például a mestergerendák közepén: a szárnyas nap ugyanis a Turulmadár és a Nap egyesített jelképe. Rovásírásjele: +

*Szárnyas napkorongok az írásos
mezőkövesdi himzéseken*

3. Az Anyaisten a víz, az éjszaka, a hideg, a befogadó erő, az anyag. Az Anyaisten csillagjelképe a Nagy Kutya a Szíriusz csillaggal, állatjelképe a szarvas. Az Anyaisten testet öltött alakja a Földön Szűz Mária, jelképe a Hold. Az Istenanya ereje itt a Földön a Holdon keresztül nyilvánul meg.

FÉRFI, NŐ ÉS GYERMEK

A magyar szimbólumrendszerben a passzív, mozdulatlan, vagy befogadó mindig a női, az aktív, mozgékony pedig a férfierő jelképe.

Férfi szimbólum ló, a Nap állata. Női viszont a lovon a kengyel.

Férfi az eke, női a föld, amit az eke szánt.

Férfi a vadász, női a vad.

Női a gyümölcs és a virág, amit leszakítanak.

Férfi, és egyben tűz jelkép a kakas, amely napkeltekor szólal meg, amikor az Atyaisten ereje „működésbe lép”. A táltos ló, amely tüzet, paraszt eszik a meséinkben. Férfi jelkép a tüzes bor, vagy a pálinka (alkoholtól tüzes) Női jelkép a víz, a kút.

A magyar jelképrendszer óriási bölcsessége többek között abból is kiderül, hogy a dolgokat nem kizárólag önmagukban figyeli, hanem a folyamatokat egymáshoz hasonlítva, együttesen vizsgálja, és tévedhetetlenül állapítja meg a termékenyítő, és a befogadó, a női és a férfierők arányát.

Példaképpen nézzük meg a víz szimbólumot. A víz a női, befogadó erő, tehát a kút, a tó, a kacska, a hal, önmagukban mind női jelképek. Teljesen más helyzet azonban, amikor a folyó és a híd viszonyát nézzük. Ilyenkor a folyó férfi jelkép, és a híd lesz a nő. Miért? Azért, mert a folyó mozog, folyik, míg a híd a mozdulatlan fél.

Nagyon sok idegen nyelvben léteznek a nőnemű, és a hímnemű szavak, amelyek tárgyakra is vonatkoznak. A dolgoknak ez a megkülönböztetése bizonyosan a fentebb vázolt ősi tudáson alapul, azonban ez állandó, megváltozhatatlan állapotot jelöl. A magyar jelképrendszer, kozmikus tudás ettől jóval tovább megy. Nálunk semmi nem önmagában jelent női vagy férfierőt, hanem **egymáshoz képest, folyamatában, változásában vizsgálva**, így nálunk nincs a nyelvben sem hímnem, sem nőnem.

A magyar jelképrendszer nem ellentéteken, hanem a szent hármasságon alapul! (Nem jin-yang elmélet!)

Nálunk ugyanaz a dolog, a nézőponttól függően lehet fehér és fekete, női és férfi.

Ma már a modern tudomány is alátámasztja azt a filozófiai megállapítást, hogy csak a változás állandó. A magyar jelképrendszer ezt a filozófiát évezredek óta magas szinten **alkalmazza**.

A következő szimbólumok **egymáshoz való viszonyukban** a teremtő, a befogadó, illetve a teremtmény erejét képviselik.

	Atyaisten	Fiúisten	Anyaiisten
állatjelkép	Párduc, oroszlán	sólyom (Turul)	szarvas (Csodaszarvas)
csillagkép	Orion	Nap	Nagy kutya a Szíriusz csillaggal, Hold
függőleges irány	fent	középen	lent
vízszintes irány	jobb oldal	közép	baloldal
forma	háromszög	négyszög	kör
erő iránya	kifelé-felfelé	vízszintes	befelé-lefelé
égtája	K, D, Dk	közép, Ék, Dny	Ny, Ény, É
eleme	tűz, fa	föld	víz, fém
csakrák	korona, harmadik szem, torok	szív	napfonat, szakrál, gyökér
energiafajta	szellem	lélek	test

Az alábbiakban nézzük meg néhány gyakran használt szimbólumunk jelentését:

Matyó rózsza: Ősi magyar jelkép, a lélek szimbóluma.

Az Atyaisten termékenyítő tűz erejét a külső piros szirmok (amelyek igazából lángnyelvek) jelentik. A belső kék kör az Anyaisten, az anyaméh jelképe, a legbelső mag pedig az anyaméhbe plántált „isteni szikra”, a lélek.

A matyó hímzésben a rózsákat egymással indák, levelek, hullámvonalak tartják össze, amiről már tudjuk, hogy női „víz” szimbólumok. Mit jelent tehát a matyó hímzés? Magát a teremtett világot, ahol a lelkek nem egymástól függetlenül, hanem egymással a legszorosabb kapcsolatban léteznek, az Atyaisten, nemző, illetve az Anyaisten befogadó és összetartó erejének gyümölcseként.

A matyó rózsza, mint lélekszimbólum

Tulipán: A Teremtő, a Szent Hármasság jelképe. *Három az Egyben.*

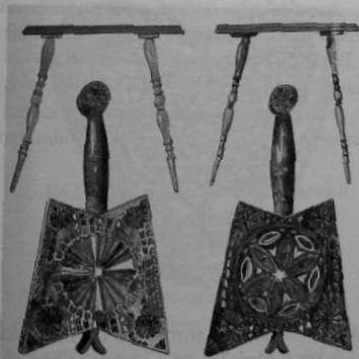

Nap: A Fiúisten jelképe. Belőle fakad minden élet a Földön.

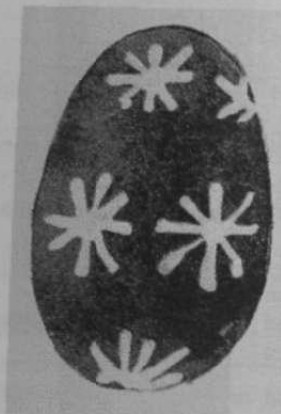

Szárnyas Nap: A Nap madara a Turul, és a Nap együttes jele. A Fiúisten égi és földi formájának egyesített képe, *Jézus szimbóluma.*

Hatágú csillag: A kettős Szent Hármasság. Az Atyaisten, Fiúisten, Anyaisten égi formáinak, és földi megtestesüléseinek egyesített jelképe: *(Pl. Betlehemi csillag.)* A Világegyetem, a megnyilvánult világ jele.

Nyolcágú csillag: Lélekszimbólum. Rovásírásunk Atyaisten és Fiúisten jelének ligatúrája, összetett jele: × jel, és + jel együtt a nyolcágú csillagot adja. A magyar Parasztbiblia szerint minden ember születésekor új csillag kerül az égboltra, halálakor pedig egy csillag lehull.

Hold: Az Anyaisten testet öltött formájának a jelképe. Teliholdnál legnagyobb a növények víztartalma. A Hold ereje szabályozza a tengerek árapály mozgását, és a női ciklust.

Szív: Egy darabka tűz, tűzláng, „isteni szikra”, szintén a lélek, egyúttal a szerelem, szeretet jelképe. Az Anya és az Atya erejének találkozása.

Körkereszt: A kör az Anyaisten „formája”. Gömb alakú az anyaméh, a kemence „búbja”. A kör többek között védelmi jelkép. A kereszt a Fiúisten

ten jele, melynek közepe a megnyilvánult világot, az embert jelképezi. A kereszt közepén lép be a Teremtő az anyag világába. A körben egyenlőszárú kereszt többek között az Anyaisten védelmébe helyezett gyermeket, lelket, embert jelenti. Kőrkereszt rovásírásunk „f” betűje, amely egyúttal a Föld jele is.

Szent koronánk formája felülről nézve szintén kőrkereszt, hiszen országunk minden lelke a Boldogasszony védelme alatt áll...

A palócok gyakran használt védelmi jelképe a kőrkereszt, amelyet például sebek gyógyításnál is alkalmaztak a javasasszonyok:

„A beteg ember pokolvarát a palóc javasasszony úgy gyógyítja, hogy a seben keresztül tüvel piros selyemszálakat ölt át úgy, hogy ezek kereszttezzék egymást. A metszőpont a fájós seb középpontjára esik. Ezután a javasasszony hüvelykujjával a seb körül kört húz. Ime tehát: ismét itt van a négyküllőjű babonás palóc kerék, melynek az a rejtelmes hatása, hogy a seb gyökerét kihúzza, elszártítja, a fájdalmat enyhíti és meggyógyítja.” (Malonyay Dezső)

Virágok: Népdalaink, meséink a szerelmeseket (nem csak a lányokat) nagyon sokszor virágnevekkel jelölik. Rózsám, violám, gyöngyvirágom, stb. A bimbó a fiatalabbakat, a kinyílt virág az eladósorban lévőket, illetve a házasulandókat jelzi. Népművészetünk „virágnyelven” beszél. A virágok elsősorban isteni, másodsorban emberi szimbólumok. A piros virágok a férfit, a kék virágok a nőt jelölik, de ezen belül is vannak fokozatok, attól függően, hogy milyen korú személyről van szó. Minél világosabb egy virág, annál fiatalabb, és minél sötétebb, annál idősebb, akit jelképez. A kelyhes virág nő, a napforma virág férfi, a befogadó illetve a megtermékenyítő analógiából. A hervadt virág bánatot, beteget, halált jelent.

*Ablakomban három bokor muskái
Beizentem a rózsámnak, jöjjön ki;
Vagy jöjjön ki, vagy nézzen ki,
Vagy hijjon be engemet,
Hogy ne bántsa a szerelem
Az én árva szívemet.*

*

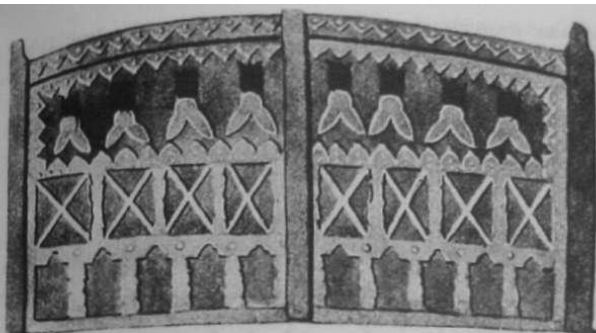
*Ha meghalok, elhervadok,
Mind a virág a mezőn,
Liliomból készítsétek
A halotti lepedőm.*

Virágcsokor: A virágcsokor a családot, a szerelmeseket, a házasségeket jelképezi. A festett bútorokon, ládákon nagyon gyakran látunk olyan virágcsokrot, amely egy szívből indul ki. A szív, mint már láttuk, a szeretet, a szerelem, a lélek szimbóluma. Jézust, és Máriát is gyakran ábrázolják sugárzó szívvel. A szívből kiinduló virágcsokor a szerelemből, szeretetből fakadó családot mutatja, de mutatja egyetlen lélek különböző megjelenési formáit is. A lélek, amely születik a tűztől, Atyától (a képen a tulipán) és a víztől, Anyaistentől (a képen a korsó). Ugyanez a jelkép kozmikus szinten a *Világegyetem születését* mutatja be.

Védelem: A virágcsokrok különböző isteni szimbólumokkal való körbe-hímzése- festése a védelmi mágia egyik formája.

X: Ősi rovásírásunkban az Atyaisten, a nemző, a cselekvő jele. (lásd az Orion csillagképet!)

+: Ősi rovásírásunkban a testet öltött Atyaisten, a megnyilvánult, a Fiúisten jele.

Az X jel a cselekvést, a + jel a cselekvés eredményét mutatja.

Rács: Ha a kereszt a lelket, a megnyilvánultat, az embert jelképezi, a rácsminta minden keresztelési pontja egy-egy léleknek felel meg, hasonlóképpen, mint azt a matyó himzésnél láttuk. A keresztelési pontoknál „nyilvánul meg”, válik láthatóvá, anyagi létezővé a lélek.

Csodaszarvas: Az Anyaisten jelképe (A Nagy kutya csillagkép a Sirius csillaggal)

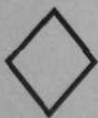
Turul: A Nap madara, a Fiúisten jelképe

Párduc: Nimród ősapánk jelképe

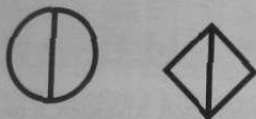
Fehér ló: a Nap állata

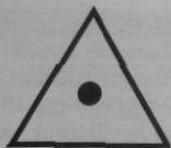
Rombusz: rovásírásunk egyik „k” betűje, amelynek egyben „kebel” jelentése van. A dogon mítosz szerint Isten a kebelében teremtette meg a világ kezdeményét, magát.

Az Ős jelei (Az első Ős maga a Teremtő):

Istenszem: a Teremtő jele

FELADAT:

Fogjunk bele egy magyar jelképeket felhasználó kézimunkába! Hímzés, faragás, festés, üvegfestés, matricafestés, sógyurma, stb. A lehetőségek száma végtelen.

MELYIK JELKÉPET MIRE HASZNÁLHATJUK?

A magyar szimbólumok jelentéséről jóval bővebben írtam a Magyar mágia című könyvemben, most a jelek erőrendszerét mutatom be részletesebben, hogy használni tudjuk „őket” a ház erőinek kiegyensúlyozására.

Nézzük először, melyek azok a magyar szimbólumok, amelyek

A keleti, megtisztító erőformát jelenítik meg:

A keleti, megtisztító erő bentről kifelé terjed, **sugárzik**. Színe a fehér, féme az arany, állatjelképe a ló.

1. Használható tehát a fehér ló, táltosló szimbólum.
2. Használhatók mindazok a fehér csillagformák, virágok, amelyek egy pontból indulnak, és sugár alakban kifelé tartanak.

3. Használható a fehér szarvas, aranyszarvas, mert isteni jelképek, a sugárzó fény a szentek mögött ugyancsak jelképezi.
4. A háromszögbe rajzolt szem, körülötte a sugárzó fénnel, a Teremtő jelképe.
5. Aranytárgyak
6. Ég, levegő, felkelő Nap
7. A gyermek Jézus, Mária a gyermekkel

A déli, feltöltő erőt megjelenítő szimbólumok:

A déli feltöltő erő színe a piros, fême a vörösréz, állatjelképe a kakas és a gólya.

1. Egy pontból induló, felfelé törő, piros formák. Például piros tulipán, piros szegfű, piros szív, matyó rózsza.
2. A 7 ágú napforma (Hiszen nem véletlenül 7 ágra süt a nap...)
3. A tűz állatjelképe, a kakas és a gólya
4. Lélek, illetve életszimbólumok: piros madarak, virágok
5. Piros forgórózsák (óramutató járásával megegyező irányba forgó)
6. Vörösréz tárgyak
7. Tűz: kandalló, tűzhely, kemence, kályha, gyertya
8. Delelő Nap
9. Jézus szobor

A nyugati, sűrítő, koncentráló erő jelei:

A nyugati erőforma színe a sárga, fême a sárgaréz, állatjelképe a kutya.

1. Kör alakú, sárga virágok, illetve a virágok közepe.
2. Magok (dió, mogyoró)
3. Napnyugtát ábrázoló képek
4. Sárgaréz tárgyak
5. Mária szobor

Az északi, szétesztő vízerő színe a kék, kékeszöld, fekete, fême az ezüst, és állatjelképe a hal.

1. a kék, zöld hullámvonalak, indák
2. kék forgórózsák (óramutató járásával ellentétesen forgó)
3. hal
4. víz: akvárium, kerti tó, szökőkút, csobogó, úszómedence
5. ezüsből készült tárgyak
6. Hold
7. Mária szobor

Stabilizáló jelek:

1. négyszögek
2. földből, agyagból készült tárgyak
3. tulipános láda

Védő, energia visszaverő jelek:

1. kör (lásd körmenet),
2. egyenlő szárú kereszt,
3. térbeli kereszt
4. × jel (a védelem jele máig a keresztezett mutató és középső ujj...)
5. Jézus a kereszten

Mindebből az következik, hogy népművészetünkben bármilyen élet-
hiányra találunk orvosságot.

Amikor megszületünk, a memóriánkban egy egész jelképtárat hozunk magunkkal, és mivel magyarnak születünk, ebben a jelképtárban minden ősi magyar jelkép megtalálható. Amikor ránézünk egy jelképre, a fejünkben azonnal megjelenik a jelhez tartozó kép. (Ezért JEL-KÉP a neve.) Amikor tehát kapcsolatba kerülünk a jelképpel, azonnal mozgósítjuk az erejét.

Ez a jelképrendszer valaha TUDÁSKÉNT létezett, az emberek ÉRTET-
TÉK, és használták.

A bekecseken, szűrőkön, kisbundákon nem véletlenül találunk annyi tűz-
típusú himzést, hiszen a hideg ellen védtek, MELEGÍTENIÜK kellett. A
fehér himzés a fehérneműt díszítette, mert védő, és megtisztító szerepe
volt...

HOGYAN HATNAK A JELKÉPEK?

A jelkép jóval többet jelent, mint egyetlen szó. Ha egy-egy szimbólum
jelentését boncolgatjuk, sokszor több oldalt is írhatunk róla.

A Teremtés a gondolattal indul, és a szóval folytatódik, a jelkép pedig
nagyon sok szót sűrít egyetlen jelbe. A Biblia azt mondja: „**Először vala
az Ige.**”

Ige:

- cselekvést, történést, állapotot kifejező szófaj
- babonás ráolvasáskor mondott szöveg
- kinyilatkoztatásszerű kijelentés
- Magyarország egyes területein a keresztiszemes öltés keresztjét + igé-
nek hívják.

A hangnak teremtő ereje van, minden szó, amit kimondunk, mágikus erővel rendelkezik, teremt. A jelkép pedig koncentrált erővel teremt, hiszen benne rengeteg szó nyilvánul meg egyszerre. Érdekes, hogy az ige szóban, amit naponta leggyakrabban használunk „teremtésre”, ugyanis az igennel egyetértésünket jelezzük, benne van az ige szavunk... A jelkép szavunk önmagában is kifejezi a lényegét: JEL-KÉP, ami annyit jelent, hogy egy képet sűrítünk egyetlen jelbe.

Vannak olyan jelképek, amelyeket egészen egyszerűen magunkkal hozunk születésünkkor, és vannak olyan jelképek, amelyeket később tanulunk meg életünk folyamán. Vannak az egész emberiségre vonatkozó jelképek, és vannak kizárólag magyar szimbólumok.

A jelkép, mint minden más a Világegyetemben, rezgés, erő. Meghatározható szinként, hangként, izként, érzésként, és még ki tudja hányféleképpen. Adjunk hozzá teremtő szándékot, célt, és máris képes anyaggá sűrűsödni, így megvalósul.

A jelek, szimbólumok „varázsige”, melyeket az a „varázló”, aki tisztában van jelentésükkkel, használni tud. Őseink használták ezeket a jeleket...

A magyar nyelv szavai, rovásírásunk jelei is varázsige, teremtő erejük. Ha figyelnénk arra, mit mondunk ki, minek adunk teremtő erőt, életünk is gyökeresen megváltozna.

A magyar jelek, jelképek másik feladata az **emlékeztető szerep**.

Az ember naponta rengeteg emlékeztetővel találja magát szemben. Amikor ránéz a hűtőszekrényre, eszébe jut, hogy enni kellene valamit, hirtelen éhes lesz. Amikor ránéz a teli szemetesre, eszébe jut, mit ígért a feleségnek újévkor, miszerint egész évben szó nélkül leviszi a szemetet...A hűtőszekrény emlékezteti az ételre, a szemetes pedig az ígéretére.

Az NLP gyógyító módszere tudatosan alakít ki emlékeztetőket az ember számára, hogy könnyebben megoldja a lelki problémáit.

A magyar szimbólumok, rovásírásunk jelei, nagy erejű „isteni eredetű” emlékeztetők. Emlékeztetik földi tudatunkat születésünk céljára, feladatunkra a Földön. Emlékeztetnek arra, kik vagyunk és honnan jöttünk. Összekötnek minket magasabb énünkkel. **Ezt a hatást viszont csak akkor fejthetik ki, ha a szemünk előtt vannak.**

Magyar jeleink, szimbólumaink tehát **beavató jelek**. A legegyszerűbb és legolcsóbb beavatás- ráadásul semmiféle guru nem kell hozzá,- ha lakai megtanulja és használja a rovásírásunkat.

Nem véletlen, hogy manapság legtöbben **nem használják** ezeket a jeleket. A magyarok 90 %-a napjainkban messzire elkerüli a népművészeti alkotásokat.

amelyeken még megmaradtak az ősi jelek, és nem érti, hogy a külföldieknek ugyan mi tetszik rajtuk. Ezek a jelek pedig nem az idegeneknek, hanem nekünk, magyaroknak szólnak. Minket emlékeztetnének, ha engednénk, minket avatnának be az isteni titokba, abba, amit egész életünkben keresünk. Ősi rovásírásunk jeleinek használatát annak idején egyszerűen betiltották. Akik betiltották, bizonyosan tudták, miért célszerű a magyarokat sötétségben tartani, miért veszélyesek számukra ezek a jelképek. A kérdés csak az, meddig akarunk még sötétségben élni...

Badiny Jós Ferenc, a sumerológia professzora szerint a mah-gar népnév sumér olvasata: **A tudás népe.**

A mai magyaroknak is megvan minden lehetőségük és tehetségük arra, hogy valóban a tudás népévé váljanak, de a tudás „előhívásáért” bizony dolgozniuk kell. Hiába születik valaki fejszámoló-zseninek, ha sohasem lát számokat, nem derül ki a tehetsége. A tudás népének emlékeztetői éppen a magyar népművészeti motívumokban, jelképekben, mesékben, dalokban, szavakban és rovásírásunkban rejlenek.

HÁZI OLTÁR

A házban az egyik legfontosabb „isteni emlékeztető”, a házi oltár, az ún. Szent sarok. Őseink itt helyezték el a szentképeket, szobrokat, gyertyát, Bibliát, és ezt a házi oltárt naponta rendszeresen „használták”, imádkoztak előtte, illetve az év folyamán meghatározott védő – áldó szertartásokat is ezen a helyen végezték el.

A Házi Oltár összehangolja a ház erőrendszerét.

Ha az emberi test részeihez hasonlítjuk, akkor a **Házi Oltár a ház agya**. Ha valahol felborul az egyensúly, helyreállítja. Ha valamilyen erőforma hiányzik, kiegészíti. Az ártó erőket semlegesíti, hatásukat tompítja. Összeköti egymással a ház erőközpontjait.

Miért?

Nagyon egyszerű a válasz: mert megteremti az ember és az Isten kapcsolatát. A Házi Oltár **telefon az Istenhez**, a Mindentudáshoz, az Egyhez. Amikor meggyújtjuk a gyertyát, és imádkozni kezdünk, „hívást kezdéményezünk”, és akit hívtunk, valóban ott van a vonal másik végén. Ha áldást kérünk a házra, és a lakóira, a Teremtő átveszi az irányítást a dolgok és az erők felett. Ennél jobb pedig nem történhet sem az emberekkel, sem a házakkal. Nincs az a feng shui, ami ezt az erőt felülmúlja!!!

Milyen egy házi oltár szerkezete az erők szempontjából? A „készülék” egy kép vagy szobor (Jézus és Mária, az Atyaisten és az Anyaisten megnyilvánult, testet öltött formái). A „tárcsázás” egy elmondott ima. A „telefonkábel”, egy meggyújtott gyertya. Ezek után jöhet a beszélgetés. Az van a vonal végén, akit „felhívunk”, és akár hiszünk, akár nem, senki nem kapcsol mellé... Amikor összetesszük a kezünket az imához, egy felfelé mutató háromszöget alkotunk, amellyel egy felfelé irányuló erőáramlást hozunk létre. Az összetett két kéz nagyon hasonlít a templomok tornyának formájára...

FELADAT:

Készítsük el a saját házi oltárunkat, és helyezzük el a lakás központjában!

A MAGYAR HÁZ, ÉS AZ ŐSI MAGYAR ABC

A legősibb, legalapvetőbb jelképrendszer az ABC, és itt nem a ma használatos latin betűs ABC-re gondolok, hanem az ősi magyar rovásírásra. Varga Csaba nem is olyan régen írt egy könyvet, amelyben logikusan levezeti ősi írásjeleink eredetét. A könyvből kiderül, hogy a Földön eddig fellelhető jelkészletek mindegyike visszavezethető a magyar rovásírás jeleire, tehát rovásírásunk a legrégebb földi ABC egyenes ágú leszármazottja...

„Ennek oka, hogy a mi rovásírásunk Istentől kapott, nem ki-, hanem megtalált formarend, ősképek tára.” (Molnár V. József)

Amikor egy kisgyermeket megkérünk arra, hogy rajzoljon egy házat, általában ilyesforma rajzot kapunk:

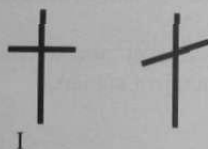
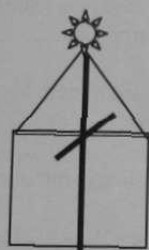
A rajzon ott a magyar ház lényege. Csúcsos a tető, középen látszik egy füstölő kémény, tehát folyamatosan ég a tűz, az ablakokat egyenlő szárú kereszt osztja...

Írhatunk tudományos értekezéseket a magyar házról, lehetünk feng shui „nagymesterek”, a lényegen mit sem változtat, hiszen már a bölcsőben pontosan tudjuk, hol jó nekünk...

Mielőtt ezt a rajzot részre bontom, újra elmondom, mert nagyon fontos, hogy régi hitünkben három Isten létezett: az Atyaisten, az Anyaisten és a Fiúisten. A *Fiúisten* nem más, mint az Atya testet öltött „formája”, így lényegileg teljesen azonos az Atyával. („Én és az Atya egyek vagyunk”-mondja Jézus)

Az Atyaisten önmagát nemzi az ún. szűznemzéssel, amikor testben nyilvánul meg, befogadója pedig csakis az Anyaisten lehet. A három egysége, három az egyben, maga a Teremtő.

A HÁZ SZERKEZETÉBEN MEGTALÁLHATÓ ISTENI FOGALOMJELEK

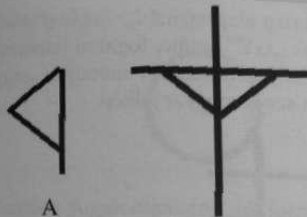

A ház középső tartóoszlopa:

Rovásírásunk „I” betűje, jelentése: Isten

Rovásírásunk „SZ” betűje, fogalomjelként „szár” jelentéssel. Tetején csúcsjellel a Teremtőt jelképezi, „aki” a világ tengelyének végén az égi északi sarkkörön, a Sarkcsillagon tartózkodik.

A tartóoszlop mennyezet alatti része: a „Boldoganya”:
 „A-Á” betű, az ABC **első** jele: Fogalmi jelentése anya, Istenanya.

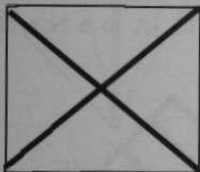

ZS

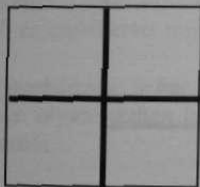
„ZS” betű: az ABC **utolsó** jele: formája a keresztre feszített Jézusra, és az áldozatból fakadó új életre emlékeztet. Fogalmi jelentése „zsenge”, vagyis **újjászülető élet**.

A Boldoganya tehát „tartalmazza” a kezdetet és a véget, a magyar rovás ABC **első és utolsó betűjét, a teljes életet, a születéstől az újjászületésig**.

Tető felülről: ×; Rovásírásunk „B” betűje, jelentése: Atyaisten, cselekvő erő.

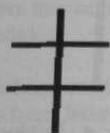
A tetőgerendázat felülről négyzet alaprajznál, illetve az ablakok osztása: +
 Rovásírásunk „D” betűje, jelentése: Fiúisten, Fény, megnyilvánult erő, a cselekvés eredménye.

Tetőgerendázat felülről téglalap alaprajznál:

Kettős kereszt: Rovásírásunk „GY” betűje, fogalmi jelentése: Egy.

Az „Egy” egyben Isten jelzője, hiszen azt mondjuk „egy az Isten”. A kettős kereszt évezredek óta szent magyar jelkép.

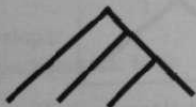
A tető oldalról: „S”, fogalomjelként sarok (a Sarkcsillag a Teremtő „lak-helye”)

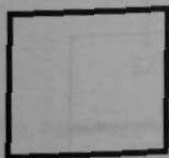
„G” betű, fogalmi jelentése Ég.

„L” betű, fogalmi jelentése ló. (A ló a Nap állata, a Nap pedig Jézus jelképe.)

A ház alaprajza, illetve oldalnézete: „CS” betű

Kemence a kéménylyukkal: „LY” betű

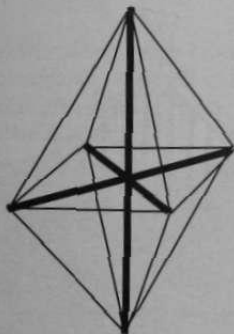

„LY” betű, jelentése fogalomjelként, jó forrás, folyó. A kör egyben a védelem, az anyaméh jelképe.

A Világegyetem forrása. A kemence közepén ég a tűz, a kéményen távozik a hő és a füst, úgyhogy tökéletes az Istenre utaló jelkép.

Térbeli kettős kereszt:

A térbeli kettős kereszt energetikailag egy térbeli kettős piramist hoz létre (oktaéder), amely a Kozmikus Fény harmadik dimenziós formája, a harmadik dimenzió alapegysége.

Úgy tűnik, a Teremtő annak idején úgy találta ki a magyar házat, hogy először is leírta a világ teremtését a magyar rovásírás jeleivel, mindezt összerakta egy térbeli összetett jelbe, és azt mondta:

„Íme az ajándékom, lakjatok benne! Ebben a házban megtaláljátok az egész Világegyetem lényegét. Olyan ruha ez, amely mindenkor megvéd benneteket, feltölt erővel, és emlékeztet mindarra, kik vagytok és honnan jöttök...”

Ég és Föld, a teremtő Istenhármás, a ház közepén egységük a Főisten jelei. Nem rossz dolog ám olyan házban lakni, ahol ilyen egyértelműen jelen vannak a világ Teremtői...

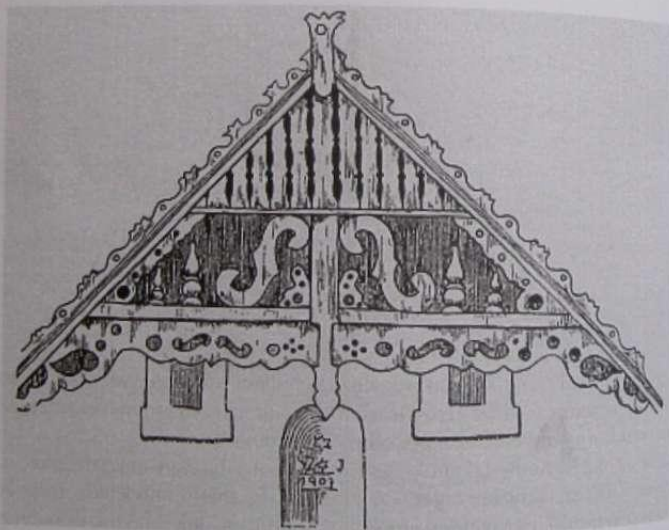
Csúcsdísz: a Teremtő helye Sarkcsillag

Nap, bolygók, állatöv útja (tető)

Tejút
(mestergerenda)

A Fiúisten „helye”
A Fény-lik

A Világ tengelye

Elgondolkozhatunk azon is, ha mindez túl misztikusnak tűnik, miért nem építünk teljesen más mértani formákat, amikor házat építünk... Akár ilyen is lehetne a ház „prototípusa”, ha elvonatkoztatunk a szokványos ház-képüinktől:

Érdekes módon a világ bármelyik pontján járunk, lényegében a házak formája mégis ugyanaz, nem kell gondolkoznunk, vajon házat látunk-e. (A fenti formánál azért már gondolkodóba esnénk, vajon mi lehet...) Az viszont rendkívül érdekes, hogy a ház formájának, illetve gerendázatának „nyelve” éppen a magyar rovásírásból fejthető meg...*

ÉPÍTKEZÉS HAJDANÁN

Most pedig nézzük meg, hogyan és milyen anyagokból is építkeztek őseink! Őseink többnyire fából, illetve ahol kevés volt a fa, földből építkeztek. A tetőt náddal, szalmával fedték. Ezek a házak 100-150 évet is vígan kibírtak, nyáron hűvösek, télen melegek voltak. A következő idézet egy palóc ház építését írja le.

„A házat *lehetőleg verő felé: délnek vagy keletnek* építik.

A lakóház a telek egyik oldalán áll, homlokfala, a vérttel és két ablakkal, az utcára néz. Szomszédok sohasem építkeznek közvetlenül egymás mellé, a házak elkülönítve állanak.

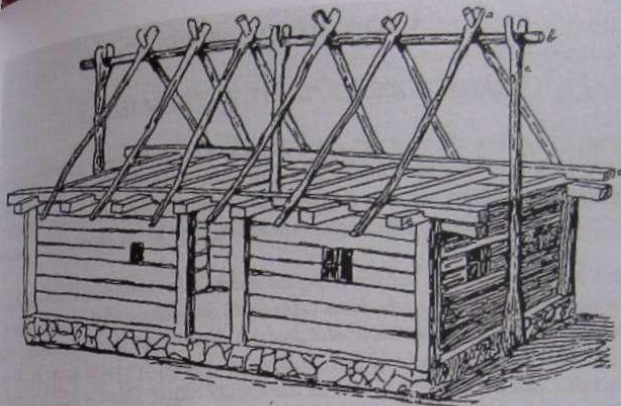

Mezőkövesd. A bútorfestő háza.

* A rovásjelek pontos magyarázata megtalálható a *Dob-szer-da (Magyar mágia) c. könyvben*

Beszélik a régiek, hogy az erdő négy előfáját azon álltőhelyükben faragták ki úgy, hogy azok gyökereikkel tovább is kapaszkodtak a földbe. A négy élőfa adta a ház négy sarokoszlopát, ezekhez erősítették a fekvő gerendákat. Így a ház az idővel, viharokkal tovább dacolhatott. Kőből épült ház hajdanta nagy ritkaság volt ezen a környéken, mert a régi monográfiák az egyes falvaknál el nem mulasztanak megemlíteni, hogy «ezen helység több úri lakhelyekkel és köépületekkel ékeskedik.» A házat azonban a kőháznál azért becsülték többre, mert jobban tartja a meleget.

«Az építendő ház helyét kijelölték, alapját kővel kiegyengették s arra köröskörül lerakták a tölgyfából faragott tal'fákat s ezeket az érintkezés szögénél egymásba csapolták. A talpfákba az építendő ház négy szögletén, valamint a választófalak két végén is, egy-egy oszlopot állítottak, melyek a falak mentére eső oldalon ki voltak zsilyipelve (vájva) s ezekbe bocsájtották be, élükkel egymásra, a hársfából vagy tölgyfából hasogatott és durván ácsolt deszkapallókat az ú. n. ravást, amíg csak a ház kívánt magasságát el nem érték. Ilyen ravásfallal reggették el a ház egyes részeit is egymástól. A ravásfalat azután folyó- vagy borító gerendákkal (a hevesi palócok szerint majorganggal) födték be s ezeket az épület oldaloszlopaihoz színtén csapolással erősítették. A ravást később, kívül-belül, sárral betapasztották, agyaggal simára bekenték és bemeszelték. A ház elején és végén lévő folyó-gerendákra fektették rá az egész ház hosszában elnyúló mestergerendát. Ezt, hogy a mag: súlya alatt idővel meg ne hajoljék, rendszeren egy oszloppal támasztották alá, az ú. n. bódoganyával, mely mindig a házban, a kürtös vagy búbos kemence kocigjának az összeszögellő részénél volt fölállítva. Rendszerint fogasnak használták, faszögek voltak beléje verve; szűrt, gúnyát, tarisznyát arra aggattak. A borító- és mestergerendán keresztül fektették azután a négyoldalúra ácsolt átalgerendákat, körülbelül egy-egy méternyi távolságra egymástól. Ezen átal- vagy keresztgerendák az épület falán túl rendszeren egy félméternyire kiugrottak s végeiken nyúlt végig, az egész ház hosszában, mindkét oldalon az ú. n. vízvezető gerenda, mely mintegy összekötő s megerősítő kapcsa volt az átalgerendázásnak, amennyiben kissé kívájt mélyedéseivel feküdt rá az átalgerendákra s azokat helyzetökből úgyszólván mozdíthatatlanná tette. A keresztgerendákat fejszével hasogatott s nagyjából leácsolt tölgyfapallókkal födték be, a padlást földdel lebukózták, tetejét pelyvás vagy marhatrágyával kevert sárral vastagon letapasztották, hogy jó meleget tartson" (Malonyay Dezső gyűjtéséből).

A MAI MODERN ÉPÍTŐANYAGOK

Őseink természetes alapanyagokból építették fel a házaikat. A természetes alapanyagoknak, fának, kőnek, földnek, nádnak, szalmának stb. nagy előnye, hogy benne élőlény lakott vagy lakik. A fa, a nád, a szalma növényi léleknek adott otthont, a föld pedig minden élet ősanja, ha elvetjük belé a magot, életre kel, kihajt, szárba szökken.

Amiből pedig élet fakad, az nem lehet rossz háza az embernek sem... Mai modern építőanyagaink túlnyomó része sajnos már műanyag. A műanyagok nagy nyomáson létrehozott óriásmolekulák, amelyek a természetben nem léteznek, és így minden „vágyuk”, hogy természetes állapotukba visszaalakuljanak. Ezek az anyagok állandóan feszült, túltöltött állapotban vannak, így ha becsomagoljuk házunkat a műanyagokba, megszüntetjük a ház természetes erőáramlását. Próbáljuk ki, meddig bírjuk, ha tetőtől talpig belebújunk egy műanyag zsákba, és bekötjük a zsák száját.

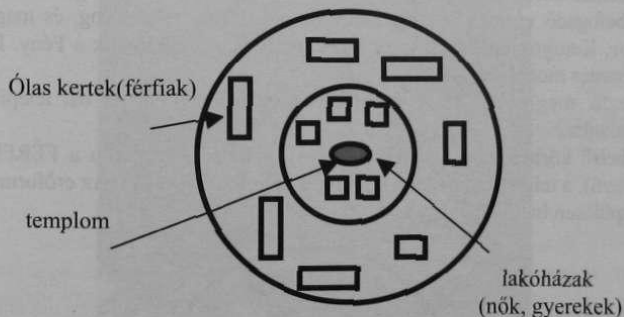
A házunk, és benne az összes lakó ugyanígy érzi magát a műanyag fal-szigetelés, vakolat, nyílászárók, padlóburkolók, padlószőnyegek „védelmében”. A ház egyszerűen megfullad...

HARMADIK RÉSZ

AZ ÓSI MAGYAR TELEPÜLÉSEK FORMÁJA

Amennyiben a ház azonos az emberrel, akkor egy település emberek csoportja. Ha őseinket, nőket-férfiakat vegyesen, felállítottuk volna egy nyílt téren, akkor a nők a csapat belsejében kaptak volna helyet, a férfiak pedig a külső gyűrűn, ráadásul mindenki arccal kelet felé, szent irányba állt volna föl...

Legrégebbi, sík terepen elhelyezett településeinknek kettős körformájuk volt. A belső magban helyezkedtek el a házak, amelyeket sem utcák, sem kerítések nem választottak el egymástól, a házak között mindenki szabadon közlekedhetett. A mag középső részén, a dombon, vagyis a legmagasabb ponton állt a templom. Ezt a belső magot körbevette az ólas kertek övezete, ahol különféle építményekben az állatokat tartották. Minden gazdának volt egy háza a belső magban, és volt egy területe a külső körgyűrűn, ahol gazdálkodott. A belső övezetet, ritkábban a külső gyűrűt is nagyon sokszor fallal vették körbe. A belső mag házaiban éltek az asszonyok, gyerekek, és az öregek, a külső ólas kertekben pedig a férfiak tanyáztak.

A kör a védelem, az Anyaisten víz típusú erejének jelképe. Ez a jelkép jelenik meg akkor is, amikor például egy települést vizesárokkal vesznek körül. Magyarország egyes területein Húsvétkor szokásban volt a határkerülés, vagy a határ körbeszántása. A körbeszántás, mivel egy hatalmas, külön erre a célra készített ekével történt, mély árkot vont a falu köré, ami a csapadék függvényében ugyancsak vizes árokká válhatott.

A férfiak ilyenkor körbejárták a határt, áldást kértek a településre, a termésre, az útból eső forrásokat megtisztították, mindezzel pedig spirituális védelmet hoztak létre a település körül.

A kör a védelem, ugyanakkor a befogadás jelképe is. Az Istenanya várja, hogy magába fogadja az Atyaisten nemző tűzerejét, melynek következtében megnyilvánul az Atya, és létrejön a *Fiú*, a *Fény*. A kör ezt a fényt körül veszi, óvja és védelmezi.

A település belső magja optimális volt az erők mozgásának szempontjából. Mivel őseink nem építettek nyílegyenes utcákat, így az életerő szépen lassan kanyargott a házak között.

Mai településeinket, utcáinkat azonban már mérnökök jelölték ki, ezért többnyire nyílegyenes utcákkal találkozunk, ahol ahelyett, hogy lágyan kanyarogna, vágat az erő. A szél huzattá válik, és ez az emberek számára már nem életerőt, hanem kifejezetten káros erőformát eredményez.

A védelmi kört napjainkban a városokat körülvevő elkerülő autópályák, körgyűrűk, körutak helyettesíthetik. Az M0 megépítése Budapest körül a város, és egyben az ország szívének spirituális védelmét is szolgálná, ha elkészülne... (Az energia lassítására manapság is körforgalmat használunk.)

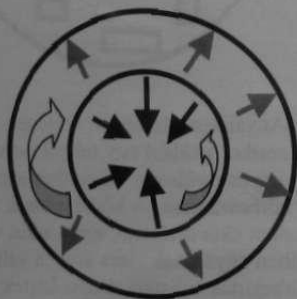
A TEREMTÉS MODELLJE

A nemző tűzerő, az Atya ereje kifelé-felfelé, jobbra forog, sugároz.

A befogadó vízerő, az Anya ereje befelé-lefelé, balra forog, és magába vonz. Kettőjük találkozásából, a középpontban megszületik a Fény. Ez a Teremtés modellje.

Nézzük meg ebből a szempontból az előzőleg felvázolt ősi településformánkat!

A belső körben a NŐK éltek (vízerő), a külső körgyűrűn a FÉRFIAK (tűzerő), a település közepén találtuk a templomot (Fény). Az erőformák a településen belül tehát így alakultak:

Kívül a férfiak jobbra forgó és sugárzó tűzereje, belül a nők balra forgó és vonzó vízereje, középen pedig a két erő találkozásában folyamatosan

születik a fény. Ezek az erőformák a Teremtést, a Világegyetem születését modellezték. Ugyanez a modell érvényesült később egy-egy telken belül is, hiszen a ház és a körülötte lévő virágoskert, zöldségeskert (háztáji) a nők birodalmát, a földek, amelyen a család gazdálkodott, pedig a férfiak birodalmát alkották. A középpontot, a Fényt, a kemencében égő tűz jelentette.

Mai nagyvárosaink elrendezése annyiban követi ezt a rendszert, hogy a belső magban nem-termelő tevékenység folyik, a bankok, a hivatalok, üzletek ugyanis női erőt jelenítenek meg, **vonznak** (pénzt, ügyfeleket, vásárlókat).

A **tényleges termelő tevékenység**, amely a férfit jelent meg, a városok külső gyűrűjén, az **ipari övezetekben**, és a **földeken** zajlik.

A városmagokból közben kiszorulnak a lakások, templomok, így a városmag, ahol a város ereje, a Fény születik, teljes mértékben a bankok, hivatalok, biztosítók, stb. hatalmába kerül. Egyértelmű, hogy ezeken a helyeken milyen fény születik...

*Vajon milyen Fény születik ebben a városközpontban...?
Hol vannak a templomtornyok?*

A HÁZHOZ KÖTŐDŐ MAGYAR HAGYOMÁNYOK, RÍTUSOK

Az előző fejezetekben már szó esett arról, hogy a ház nem más, mint egy állandó mozgásban, és változásban lévő erő- és információ *halmaz*.

Mit is jelent maga az információ szó? *Formatio* = alakzat. In *formatio* = alakzatba rakni, másképpen *alakot* adni neki, alakzatba, formába önteni, vagyis képezni.

Információ halmaz = képpé formált, alakot felvett dolgok összessége. Ez a képhalmaz pedig, *hiába* néz ki teljesen mozdulatlanak, állandó mozgásban és változásban létezik.

Márpedig ha a ház képek összessége, akkor más képekkel, más információkkal *meg* is változtatható.

Ilyen kép, illetve információ keletkezik akkor, amikor valamilyen rituálét végzünk. Minél régebbi az a bizonyos rítus, annál könnyebben változtatja meg a ház információját, annál erősebb a hatása.

A TELEPÜLÉS HELYÉNEK KIVÁLASZTÁSA

Az emberi településeket régen azokra a helyekre építették, ahol az emberekre nézve legmagasabb volt az életető erők koncentrációja, és ezeknek a helyeknek a kijelölése a táltosok, sámánok, illetve később a vándordíákok (garabonciások) feladat körébe tartozott.

Őseink hite szerint az a hely jó építkezésre, ahol a marhák, a lovak és a kutyák szívesen heverésznek.

A TEMPLOM

Őseink először a település közepét jelölték ki, ide építették egy *dombra* (ha más nem volt, épített dombra) a templomot. A templomnak volt a legmagasabb az *életerő szintje*, ezért a legtökéletesebb, és a házaknál magasabb helyre kellett kerülnie. A templom formája éppúgy *megfelelt* az Atyaisten, Anyaisten és Fiúisten hármának, mint a lakóházak.

A templomoknak volt egy toronyuk, azaz tűz típusú részük, és egy női jellegű befogadó „hajójuk”. A női, befogadó rész végében, az „anyaméhben”, a legvédebb helyen találjuk az oltárt, a Fiúisten helyét. Az oltáron folyamatosan égett a tűz, az örökmécs, a lélek szimbóluma, éppen úgy, mint a házak anyaméhében, a kemencében.

A templomokat, akárcsak a házakat, keletre vagy délre tájolták. A templom tulajdonképpen ugyanazt a szerepet töltötte be a település szempontjából, *mint* a házi oltár a lakóházban. Összehangolta, rendezte a település erőrendszerét.

Régen a település legmagasabb pontja, „ kozmikus antennája ” a templomtorony volt, ennek megfelelően a település magas szintű szellemi erőt „ fogott ” a Világegyetemből. Manapság a települések legmagasabb pontjai már nem a templomtornyok, hanem a bankok és a biztosítók felhőkarcolói, illetve a tévé és rádióadók. A települések ennek megfelelő erőt fognak a Világegyetemből, melynek egyenes ágú következménye, hogy a Föld bolygó mai igazi uralkodói a bankok és a média, így majdnem minden állam, vállalat illetve ember a bankoknak és a médiának kiszolgáltatottan éli az életét.

Templomtorony: a település szellemi antennája. Ez bizony nem templomtorony, hanem a Bank of Amerika tornya. Van, ahol a pénz az Isten...

FELADAT:

Menjünk el egy katolikus templomba, és figyeljük meg, hol fedezhetjük föl az ősi magyar jeleket! Meg fogunk lepődni...
(Lehetőleg ne modern templomba menjünk.)

A HÁZÉPÍTÉS RÍTUSAI

A ház még nem olyan régen is kalákában készült. Elhívták a rokonokat, barátokat segíteni, így egy jókedvű csapat építette a családi fészket. Azok az emberek, akik a házat építik, saját életerejüket, „ rezgésüket ” rakják a falakba. Az öregek azt mesélték, amikor házépítésről kérdezték őket, hogy **csak jó embereket** hívtak házat építeni...

A magyar ház hármás egysége az építési szokásokban is megmutatkozik. **Háromszor avatták a ház részeit**, ittak áldomást, ünnepeltek a ház építése során.

Először akkor, amikor az alap elkészült. Másodszor, amikor felhúzták a falakat, (ilyenkor zöld ágat tűztek a ház falára) harmadszor pedig, amikor a tető is felkerült a házra. Az ünneplés alkalmával a házigazda megvendégelte az építőket, ettek, áldomást ittak, mulattak. Jókedvük és a rengeteg áldás, szerencsekívárat, amely elhangzott, legelső információként maradtak a ház alapjában, falában, tetőszerkezetében. Ennél jobb indítást pedig egyetlen ház sem kívánhat magának...

Az építés során **mindhárom egységbe, az alapba a bejáratnál, a falba a szent sarok helyén, illetve a tetőre is kerültek megszentelt tárgyak**, áldozatok. Az alapköbe tették például a szentelt gyertya egy-egy darabját, ezen kívül különböző gonoszűző és szerencsét hozó tárgyakat: Érméket, iratokat, bort, gabonát, követ, stb.

A falakba ugyanígy elhelyezték ezeket a dolgokat, persze ahány hely, annyi fétét, és annyiféleképpen. Régebben élő áldozatként sokszor még egy-egy juhot is befalaztak a házba.

Amikor teljesen elkészült a ház, és a lakók is beköltöztek, következett a házszentelő. Ide meghívták a papot, a ház építőit, a rokonokat és a barátokat. Molnár V. József így ír a házépítésről:

MUSTRÁLÁS

„Az alapvetést a „megmustrálás” követte: egy éppen arra járó suhancot az első ásonyom helyén hasra fektettek, s elvertek, hogy legyen, aki az építés idejére emlékezzék, s fájdalomdíjul néhány krajcárt adtak neki. Ez a megmustrálás középületek, templom, iskola, községháza építésekor is szokásos volt.

ÁLDOMÁSOK, BOKRÉTAÜNNEPÉLY

Az első követ a gazdasszony szokta letenni, s ahány kalapácsütés kellett a helyeveréséhez, annyi pohár bort „fizetett” a kőművesnek. Az alap elkészülte után tartották a második áldomást. A munkavezető indítványára „megöntözték” az alapot, hogy erős legyen, s a gazda pohárral kezében segítséget kért az Istentől. A szelemen feltevése után az építés vezetője egy gerendán ülve üveg borral a kezében kérte Istent, hogy óvja meg a házat tüztől, víztől, s adjon a gazdának erőt, egészséget és mindenben szaporaságot.

Azután ledobta az üres üveget: ha épen esett le, a gazda hosszú és szerencsés életét jelentette. A beléceezést követő áldomásor, a „bokrétaünnepélyen” az építők a csúcsra maguk szedett virágbokrétát erősítettek, amelyre a háziasszony színes szalagokat és kendőket kötött ajándékkul a lécezőknek.

A HÁZELŐ MEGVARÁZSLÁSA

A házcsúcs a villám ellen óv, a rajta lévő különböző állati, növényi alakoknak, vagy a keresztnak gonoszúzó erőt tulajdonítottak. A csúcspdíszek közül a lófej az ősi lókultusz maradványa. A ház első, háromszögű homlokának deszkabetétjén napsugaras mustra csakúgy található, mint életfa. A Balaton felvidéken ránézvést baloldalon JHS (Jézus „monogramja”), középen Naptól támadó életfa, jobb oldalán pedig Mária betüiből szerkesztett mustra található a homlokzaton. A barcasági padlásablakokra festett fecske is, a villámtól óvta a házat éppen úgy, mint az előfalba vajt mélyedésbe helyezett Szentháromság-, Mária vagy Flórián-szobor a tűzvészttől. Az ajtó és ablakküszöbök alá borsszemeket tettek, az ajtóra szentelt krétával „B” betüt és keresztet írtak, hogy a gonosz a beköltözés előtt meg ne ronthassa a házat. A gonosz félrevezetésére a ház hátulzó falán egy darabot tapasztatlanul hagytak, mintha a ház még nem készült volna el, majd oszlopot vittek be és döntöttek le a házban, annak jeléül, hogy ott már meghalt valaki.

BEKÖLTÖZÉS

A beköltözést megelőző éjjel kutyát hálattak a lakásban, s ezt reggel az ablakon ugratták ki. Valamelyik kalákással tüzet rakattak, majd lapátra tett parázssal bejárták a belső helyiségeket, aztán a családtagok háromszor körüljárták a házat, harmadszorra a gazda bedobta a fejszéjét az ablakon, a gazdaasszony pedig a kút vizével vagy szenteltvízzel behintette a lakóhelyiségeket, a padlás és a melléképítmények sarkait. Ezután a gazdaasszony sötét és kenyeret, a gazda pedig pénzt és ócska seprüt vitt be a házba, és csak ekkor kezdték meg a bútorok, ezek közt is elsők az asztal beállítását. Később a sötét kenyeret és pénzt feszület, szentképek és Biblia helyettesítették. A beköltözés végén, a rokonok, komák és szomszédok házáldomást tartottak, meg az egyházi szentelést, amit vízkeresztkor megismételtek. A kemencebe az utolsó téglát a gazdaasszonynak kellett beillesztenie, s a kemence földjének közepébe vasdarabot tapasztottak.” (Molnár V. József: *Az emberélet szentsége*)

HÁZSZENTELÉS

A hagyomány szerint évente egyszer, Vízkeresztkor, újraszentelték a házakat. A házszen­telést mindig megelőzte a nagyta­karítás és a meszelés. **A házszen­telés tulajdonképpen finomerő-szintű nagyta­karítás.** A nem látható szférában is működnek erők, amelyek éppúgy képesek negatív irányt venni, mint a látható szférában. Ha a házban penészedik a fal, dohos a levegő, pókháló­ s a sarok, romlott étel marad a hűtőben, azonnal látjuk, érezzük, és rendbe tesszük. A láthatatlan erők ugyanígy képesek „megromlani”, és szintén takarításra szorulnak. Ez a „spirituális nagyta­karítás” a házszen­telés. Fontos, hogy a házszen­telés során a lakás összes helyiségén végigmenjünk, és egyetlen sarkot se hagyjunk ki a szenteltvíz­zel való meghintésből, illetve a tömjénnel való megfűstölésből. (Ez a nyílászárók sarkaira is érvényes.) A sarkok azok a helyek, ahol leginkább képes megrekedni az erőáramlás, ezt jelzi a pókháló is...

Hogyan segít a szenteltvíz?

A szenteltvíz a legmagasabb szintű szellemi erőt képviseli, ez által képes felemelni, átalakítani bármely negatív, másképpen szólva alacsonyabb szintű erőformát.

HÁZAVATÓ

A legelső házszen­telés olyankor esedékes, amikor egy ház elkészül. Ilyenkor nem finomerő-szintű nagyta­karításról van szó, hanem a finomerők „behangeléséről”. A ház helyén sokáig üres telek állt, amelynek való­színűleg voltak „lakói”. A Földön a (számunkra) láthatatlan szférában is élnek ugyanis különféle lények. Amikor házat építünk, a telken lakó lát­ható lényeket (állatok) automatikusan elriasztjuk, a láthatatlan szférával viszont más a helyzet.

A legelső házszen­telés minden más „láthatatlan” lényt kizár az új házból, és a finomerők szintjéről kér egy ún. Védőangyalt a további feladatok folyamatos ellátására.

A látható szférában mindent megteszünk a ház biztonságáért, különböző riasztókat, és zárat szerelünk fel, kutyát tartunk, kerítést építünk, bizto­sítást kötünk stb. A láthatatlan szférával viszont nem törődünk, hiszen manapság nagyon kevés a megszen­tel­te ház...

A Földön sok olyan szertartás létezik, ahol megvendégelik a Hely Szel­lemét, áldozatot mutatnak be „neki”.

A magyar hagyományban, gondolkörben az első házszen­telés, házavató szertartása felel meg ennek a feladatnak.

KÜLÖNLEGES ESEMÉNYEK

Gyermek születése, esküvő, Húsvét, Karácsony, temetés, vagyis fontos események alkalmával a háziasszonyok máig nagytakarítást tartanak, és ez régen sem volt másképpen...

Amikor például meghalt valaki a házban, a temetés után az egész házat kívül-belül újrameszelték, ugyanis ez volt a legjobb módja, hogy semlegesítsék, „felülírják” a fájdalom, és a szenvedés erőformáit, tiszta lappal folytassák az életüket. A fehér, a keleti irány, az isteni iránymutatás, a megtisztulás, a megújulás színe, ezért meszelték a házaikat fehérre a magyarak. (A mész nemcsak fehérít, fertőtlenít is...)

Bármilyen szomorú és kellemetlen, de éppígy fontos és örömteli események kapcsán is elvégezték ezt a tisztító szertartást, melyet a ház újrászentelésével fejeztek be.

HÁZHOZ KÖTŐDŐ HITRENDSZER

„Nemcsak a hely, hanem az építkezés megkezdésének ideje is hatással van a néphit szerint az épület tartósságára, szerencsés voltára. Az ó-korban bizonyos ünnepeken kezdték meg az építkezést. Az egész középkorban, sőt még jóval azután is, minden monumentális építkezés megkezdésénél beható csillagvizsgálatot végeztek. Modern építkezésnél rendszeren valamelyik örvendetes esemény évfordulójának napját választják. Erdélyi magyar néphit szerint jó kedden, de különösen jó szombaton hozzáfogni az építéshez. Az építkezés megkezdésénél az alapkőbe valami áldozat elhelyezése ősrégi általános szokás. Ez áldozati adományok szerves tárgyából vagy drágakövekből, ércdarabokból, érmekből vagy írásbeli feljegyzésekből állnak. E tárgyakat rendszeren tervszerűen befalazzák. E régi szokás most is gyakorlatban van. Azonban ma már nem mindenki tudja, hogy mikor bort és gabonát falaznak az alapkőbe, ez régi véres áldozat maradványa és helyettesítője; hogy mikor érmeket raknak le oda, *öntudatlanul* régi képvarázslást gyakorolnak; mikor okiratokat rejtenek az alapkőbe, nem sejtik, hogy régi időkben az írott szónak az épület tartósságára nézve különös varázshatalmat tulajdonítottak. Ennek egyik legszembetűnőbb nyilvánulási alakja az építési áldozat, melynek alaprendelése minden népnél lényegesen ugyanaz. Egyrészt az ember meg akarja vásárolni a talaj szellemétől az építési jogot, őt kiengesztelven; másrészt a leendő épület számára védőszellemet igyekszik nyerni. Ez utóbira nézve az a hiedelem, hogy a hol a test, ott van a szellem is, ezért különösen kutyát, kakast, lovat használnak építési áldozatul. *Holt ember csonkját* pedig a csűr és ház alapjában nemcsak azért ásnak el, hogy az épület tartós, de azért is, hogy patkányoktól és egerektől ment legyen. Az állati áldozatnál is az állat feje, illetve

kőből, fából, ércből készült alakja vagy testrésze helyettesíti gyakran az élő állatot. Németországban a házak tetején látható, fából faragott lófejek, és nálunk a templomokon levő református kakas eredeti rendeltetése ily áldozatok jelképezése, helyettesítése volt.

Magyar helyeken néhol szokás, hogy sütökemence építésekor a gazdaszony teszi le az utolsó téglát, hogy jól süljön a kenyér.” (*Pallas Nagy Lexikona*)

Az új asszony legelső cselekedetei közé tartozott a házban a kemence átölelése, hiszen a kemence az anyaméh szimbóluma.

A néphitnek legtöbbször megtapasztalt valóság alapjuk van. A gyógyfüvek begyűjtésének, a különféle rítusoknak régen pontosan meghatározott idejük volt, bizonyos gyógyfüveket például kizárólag holdtöltekor, éjfélkor kellett leszedni. Ma már tudjuk, hogy a növény holdtöltekor rendelkezik a legnagyobb mennyiségű hatóanyaggal, tehát a hitvilág fontos tapasztalati tudást őrzött meg az utókor számára. Valószínűleg épp ilyen tudás az is, hol vannak az emberi lakóházak számára legelőnyösebb helyek. Amikor valaki telket vásárol a háza számára, megnézi ugyan, de egyetlen éjszakát sem tölt el a rajta...

Ott, ahol az építkezés után MINDEN éjszakát kénytelen lesz eltölteni. Ha vesz egy karosszékét, kipróbálja, beleül, egy telket mégsem próbál ki...

Őseink kerülték az úgynevezett „ördögös” helyeket. Azokat a helyeket, ahol valamilyen véres, tragikus esemény történt. Gyilkosság, villámcsapás, komoly baleset stb. Ezeket a helyeket számon tartották, nevet adtak nekik, így évekkel később is tudta mindenki, mi történt ott.

Korábban már beszéltünk róla, hogy az anyag tárolja mindazt az információt, amit „átélt”, eszerint a tragikus események nyoma bizony megmarad. Ezeket a nyomokat régen a különböző mágikus tisztító eljárásokkal szüntették meg (pl. állat áldozattal), ma kereszteteket állítanak az ilyen helyekre. Az év meghatározott napjain ezeket a kereszteteket a hívők a pap vezetésével végigjárják, gyertyát gyújtanak, tömjént füstölnek, szentelt vizet hintenek, imádkoznak, „jóra fordítják” a hely erőit. A gyertya, a tömjén, a szentelt víz ugyancsak jelképek, a fő elemek megfelelői.

AZ ÉPÍTKEZÉS KEZDETÉNEK IDŐPONTJA

A különböző rituáléknak, szertartásoknak, a házépítésnek, és minden dolognak a Földön meg van a maga ideje. „Mindent a maga idejében” - így szól a mondás.

Erdélyi hagyomány szerint a házépítést például legjobb kedden, vagy szombaton elkezdni.

Vajon miért éppen kedden és szombaton?

A néphit a hét napjait következőképpen osztotta fel, és ebben a felosztásban még bizonyosan megmaradtak ősi vallásunk elemei:

Hétfő: Angyalok

Kedd: Szent Anna, Szűz Mária édesanyja, akit a népnyelv Nagyboldogasszonynak nevez.

Szerda: Szent József

Csütörtök: Oltáriszentség

Péntek: Krisztus szenvedése

Szombat: Szűz Mária, akit a népnyelv Kisasszonynak hív.

Vasárnap: Szentháromság

A kedd és a szombat tehát az Istenanya napja, hatásköre, a ház pedig egészében véve az anyai védelmet jelképezi. Teljesen logikus ezek szerint, hogy azokon a napokon célszerű a házépítést elkezdni, amelyek az Istenanya védelme alatt állnak...

Amikor egy ember megszületik, születése pillanatában kap egy „erökocktét”, amely az adott pillanat erőviszonyának együttese. (Beletartozik a hely, a földi idő és az égi idő ereje, a Nap a Hold, a bolygók állása, a csillagok elhelyezkedése, stb.)

Ez az „erökocktét” meghatározza az ember természetét és legfőbb tulajdonságait.

Amikor házat építünk, a házra ugyanígy hatással van az az erőforma, amit építése kezdetén, „születésekor” kap a Világegyetemből.

A magyar hagyományban ugyan nem készítenek a háznak horoszkópot, mint azt Kínában teszik, viszont vannak ún. dologtöltő napok, amelyeken nem szerencsés, sőt kifejezetten baljóslatú dolog pl. házépítésbe fogni. Ilyen nap a péntek, Krisztus szenvedésének napja, a vasárnap, amely Isten dicséretére való, illetve az egyházi ünnepekhez kapcsolódó dologtöltő napok.

Őseink szököévbén sem kezdtek bele a házépítésbe.

A BERENDEZÉS MÁGIÁJA

A régi házak berendezése nagyon egyszerű, rendkívül célszerű, és mégis szép volt. Őseink minden bútordarabjukat, minden használati tárgyukat díszítették, és ezek a díszítések legtöbbször mágikus jelentéssel bírtak.

A ház a család temploma volt, és a ház ura egyben a ház főpapi tisztét is betöltötte. A Szent sarokban álló asztal templomi oltárként, az abrosz pedig miseruhaként szolgált a szertartásokhoz, amint a következő sorok mutatják:

„Boldogfai templom a mi házunk lehetne.
Benne való oltár – mi asztalunk lehetne.
Misemondó ruha – mi *abroszunk* lehetne.
Benne való kelhe – mi poharunk lehetne.
Benne való ostya – mi kenyerünk lehetne.

Rét ökör, régi törvén...

Hej regü rejtem”

(Regösének)

Őseink életük minden percét Istennel egységben élték. Naponta áldást kértek a rájuk *bizott* emberekre, állatokra és növényekre, áldást kértek a munkájukra, áldást kértek a betegekre, áldást kértek, ha *elindultak* valahová, és sorolhatnám a végtelenségig. Számukra a hit nem vasárnapi egyórás templomi hitet jelentett, *hanem valódi élő* hitet, ahol a házuk volt a templomuk, és egész életük folyamatos templomi szertartás.

Berendezési tárgyaik „olvashatóak”, és sokkal mélyebb jelentést hordoznak, mint azt mai fejvel gondolnánk. Manapság a láda csupán tárolóeszköz, a szék pedig ülőalkalmatosság, régen viszont egészen másképp volt mindez.

LÁDA

A tulipános láda mindenki számára ismerős fogalom. Régen a lányok kelengyjüket díszes, festett vagy faragott, ún. menyasszonyi ládában gyűjtötték, amit jegyajándékként kaptak kedvesüktől, és amikor férjhez mentek, ezt a ládát hozományként magukkal vitték. A láda a benne lévő kelengyével élete végéig az asszony tulajdona maradt, sokszor még kóporsóként is szolgált számára. A legrégebbi ládák ház formájúak voltak, tehát egyértelmű, hogy a leány „házasságát”, majdani családját szimbolizálták. (A férfiak mindig *megházasodnak*, amikor egy nőt feleségül vesznek.)

A kelengyeláda mágikus jelentéssel bírt, díszítései is ennek megfelelőek. Földi szinten a díszítések a menyasszonyt, a vőlegényt illetve *születendő* gyermekeiket isteni védelemmel körülveve ábrázolják a szimbólumok nyelvén. Mi mást kívánhatna egy leendő családjának, mint egészséget, boldogságot, bőséget, Isten áldását majdani családjának...

Kozmikus szinten ugyanezek a jelek a Világ teremtéséről szólnak.

Tulipános láda

Szuszékok

SZÉK

Régen a szék „trón” jelentéssel bírt, emiatt olyan ülőalkalmatosságot jelentett, ahol egy különösen megbecsült személy ülhetett, magasabban, mint az alattvalói, és az alárendeltjei. (Ezért **alárendeltek**...) A nagycsaládokban a szék természetesen kizárólag a családfőt illette. A támlás szék, később is férfi szimbólum maradt, a nők nem ültek le az étkezések alkalmával.

A támlás székek díszítésein nagyon sok szerelmi szimbólumot találunk,
ami teljesen természetes, hiszen a szék, ülő férfit „formáz”.

„Elment már a regiment,

A házasság füstbe ment.

Kántor Teri itt maradt,

Hej, két szék közt a pad alatt.”

ASZTAL

Az asztal a házban oltárként szolgált, ezért nagy tiszteletben is tartották. Az asztalon nem dolgoztak, csak étkezésre használták, többnyire a családfő és a férfiak étkezettek mellette. Az asztalt ünnepi alkalmakkor mindig leterítették, legtöbbször három abrosszal, és ilyenkor az egész család köré ülhetett. Az abrossz hímzése, díszítése is a megfelelő alkalomra készült, hiszen „miseruhaként” használták a családi szertartáshoz. Az új házba mindig az asztalt vitték be legelőször.

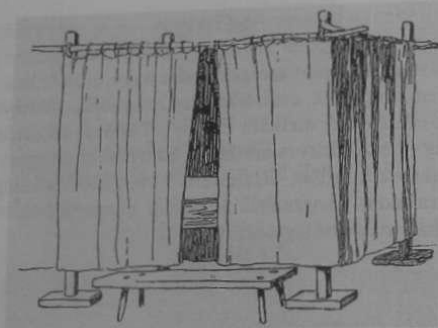

Festett asztal és székek. Kovács Szabolcs munkái.

ÁGY

A régi magyar házakban egyetlen mai értelemben vett ágy létezett, amelyet alvásra nagyon ritkán használtak: a feltornyozott vetett ágy. Ezen az ágyon helyezték el, tették közszemlére az asszony, illetve később az eladó lányok kelengyjét. Akkor bontották meg, ha gyermek született a háznál, vagy ha halottat ravataloztak fel rajta. Ez az ágy legtöbbször a szakrális tér részeként a szent sarok mellé került.

A gyermekágyas asszonyt úgy fektették a Boldogasszony ágyába (így nevezték az anya és az újszülött helyét), hogy körbevették egy függőnyvel, ami az anyát és a gyermeket is megvédte a szemmel veréstől. Az ágyban fekvők így módon szimbolikusan is az Anyaisten védelmét élvezték, a vetett ágy tehát a házon belül az Anyaisten „helye”.

Boldogasszony ágya

Mezőberényi vetett ágy

Festett ágy. Kovács Szabolcs munkája

A MAGYAR ÉPÍTÉSZETI HAGYOMÁNYOK FELHASZNÁLÁSA A XXI. SZÁZADBAN, A MAI MAGYAR TÉRRENDEZÉS

A könyv első részében megismertük a magyar térrendezés azon ősi szabályait, amelyek szerint száz évvel ezelőtt dédszüleink is építkeztek, tehát a hagyomány száz évvel ezelőtt még a mindennapok részeként élt, létezett.

Egy évszázad alatt azonban a világ nagyon sokat változott, többet, mint az elmúlt ezer évben összesen. Életmódunk gyökeresen megváltozott, és ebből az új életmódból a hagyományok szinte teljesen kiszorultak. Az új házakon egyetlen hagyományos, jellegzetesen magyar vonást sem találunk, annál inkább látunk mediterrán és amerikai házakat...

Ősi hagyományunk pedig gyönyörűen beilleszthető mai modern életünkbe, mindössze némi fantáziára és egyéni gondolkodásra van szükségünk, hogy mindez megvalósuljon, és újra egyéni, jellegzetesen magyar képet mutassanak a házaink, a falvaink és a városaink.

Manapság már nem úgy építkezünk, ahogyan őseink tették. A hivatalok előírásai és a szűkös pénzügyi helyzet erősen behatárolják, ha egyáltalán van pénzünk építkezni, mit és hol építhetünk. Legtöbbször annak is örülnek, ha vehetnek maguknak egy kis panellakást, amely bizony a magyar térrendezési hagyományoktól igencsak távol esik.

A könyv második részében éppen ezért olyan megoldásokat gyűjtöttem össze, amelyek segítenek helyrehozni bármilyen magyar anyanyelvű területen épült ház, vagy lakás erőrendszerét. Nagyon fontos a „magyar anyanyelvű” kitétel, ugyanis Kínában, Indiában, Tibetben, vagy Németországban a magyar rendszer nem működik, erőrendszeri összevisszaságot okoz. Minden népnek a saját hagyományait, gondolati és jelképrendszerét célszerű *használni mind az építkezésében, mind az öltözködésében, ünnepeiben, vallásában és mindennapi életében.*

A MEGISMERÉS HATÁRTALANSÁGA

Az erőket sokféleképpen jellemezhetjük. Színnel, hanggal, formával, ízzel, illattal, érzéssel és tapintással. Minél többet tudunk meg a Világról, és minél több érzékszervünk fejlődik ki, annál többféleképpen. Amikor ránézünk egy piros rózsára, ha van szemünk, és a színeket is érzékeljük, azt mondjuk, piros. Ha nagyon kifinomult lenne a hallásunk, megmondhatnánk, milyen hangot ad. Ha megfogjuk, és van tapintó-érzékünk, azt mondhatjuk, bársonyos a szirma, és szúrós a tuskéje. Ha van szaglásunk, azt mondjuk, rózsaszilárdot áraszt. Ha ezek közül bármelyik érzékszervünk hiányzik, már nem érzékeljük az érzéknek megfelelő jellemzőt, és azt gondoljuk, amit nem érzékelünk, az nem is létezik.

A rózsának pedig még rengeteg olyan jellemzője van, amit érzékelő szer-
vek hiányában egyáltalán nem ismerünk.

Az utóbbi száz évben műszerekkel próbáltuk kiterjeszteni az érzékelésünk
határait, és így sok olyan jellemzőt is tudunk mérni, amire nincs
(még/már) érzékszervünk, azonban a tejjességtől nagyon messze vagyunk.

Amikor tehát egy bizonyos erőformáról beszélünk, pl. a ház kapcsán
említett keleti, megtisztító erőről, akkor ezt az erőformát nagyon sokféle-
képpen leírhatjuk, de tökéletesen soha. Az érzékek fejlődése, a megis-
merhető tulajdonságok száma ugyanis végtelen.

Ebből következik, hogy ha ezt az erőformát mesterségesen szeretnénk
előállítani, nem fog sikerülni, mert soha *nem ismerhetjük meg* az összes
jellemzőjét. Esetleg ismerjük a színét, a mozgásformáját, a rezgését, de ez
még édeskevés ahhoz, hogy összerakjuk belőle az eredetit.

Olyan az egész, *mintha a szegedi halászlé receptjéből* annyit ismernénk,
hogy kell hozzá hal, meg víz... Összeraknánk a halat a vízzel, és meg
kellene ennünk az eredményt... A kínai feng shui például azt tanácsolja,
pótoljuk a keleti, faerőt növényekkel, zöld színnel, rövidebbik oldalán
álló téglafarmákkal... hát igen, ez a hal, meg a víz esete.

Hogy esetleg mégis működik !? Ennek egyetlen oka van: A HIT abban,
hogy működik. Az évezredek óta, sokmillió kínai ember által megerősített
HIT.

Eljutottunk tehát odáig, hogy szinte minden hit kérdése. Ha hiszünk va-
lamiben, használ, ha nem hiszünk, nem használ...

Ez bizony így is lenne, ha teljesen egyedül élnénk a világban, mivel
azonban nem élünk egyedül, a helyzet jóval bonyolultabb:

Amikor megszületünk, több hitrendszerbe is belépünk. Először belépünk
a **teljes emberiségtudatba**, amely az emberiség eddigi gondolatait, sza-
vait, tetteit és összes tapasztalatát tartalmazza. Ósképekkel, azok rendsze-
rével születünk, így „hitelesít” bennünket Isten, hogy *illeszkedni* tudjunk
a Mindenség rendszerébe. Belépünk aztán népünk közös tudatába, a **ma-
gyarságtudatba**, amely magába foglalja népünk hagyományait, hitét,
gondolatait, szavait és tetteit, sőt belépünk még **családunk közös tudatá-
ba** is.

A családi nevelés, a családtudat hatásai alól is nehezen tudjuk magunkat
kivonni, hiszen mennyit kínlódunk életünk során szüleink egy- egy tette,
vagy megjegyzése miatt, képzeljük csak el, milyen nehéz akkor egy nép
közös tudatától, hitrendszerétől függetleníteni magunkat, az egész embe-
riségről nem is beszélve...

Egy-egy régi hitrendszer erejének hatását hasonlíthatjuk például a tengeri áramlatokhoz. Ha belekerülünk az áramlatba, segít minket, hogy célhoz érjünk (hiszen ezért születtünk ebbe az áramlatba), ha viszont az áramlat ellen evezünk (például Magyarországon a kínai feng shui, az amerikai szokások, vagy a mediterrán rendszer szerint építkezünk), akkor bizony örvény alakul ki körülöttünk, ami már nem túl kellemes, ráadásul a célhoz sem visz közelebb.

Őseink, mint az előző fejezetekből kiderült, pontos szabályok, hagyományok szerint építkeztek. Ma már nem túl egyszerű az ősi rendszer szerint építkezni, vagy ilyen lakást találni. A panelházakban jó esetben két égtájra, rossz esetben csupán egy égtájra nyílnak ablakok, lapos a tető, a tűzhely nincs a lakás közepén, a tűz nem ég folyamatosan, a bejárat egy zárt folyosóra néz: Nem jár körbe a nap, sőt van olyan lakás, amelyikbe sohasem süt be...

Az utóbbi ötven évben nagyon sok ilyen ház épült. Érdekes kérdés, vajon miért felejtettük el az utóbbi ötven évben évezredekken át megőrzött hagyományainkat...

Miért az a jó, ami nyugatról, vagy keletről jön, és miért nem az, aminek bennünk van a forrása? (A nyugati irány egyébként a negyedik irány égtájaink sorrendjében, a „**mögöttem**” iránya.)

Jó lenne, ha végre egy kicsit elgondolkodnánk az életünkön, és rájönnék, hogy a legtöbb testi és lelki problémánkat bizony a gyökerek, a hagyományok hiánya okozza. A régi magyar faluban nem volt magányos ember, magára hagyott beteg, vagy hajléktalan, és a fiatalok sem unatkoztak. (Ráadásul a párjukat is megtalálták.)

Amennyiben békében és boldogan akarunk élni Európában, bizony itt az ideje, hogy újra felélesszük saját hagyományainkat az építészetben, a belső építészetben, és a díszítőművészetben egyaránt. Amíg mediterrán, vagy amerikai házakat építünk, más nemzetek kultúrájának, pozíciójának és jelenlétének erejét erősítjük, mert **minden jelkép ERŐ**. A német jelkép német erő. A kínai jelkép kínai erő.

A magyar jelkép pedig magyar erő!

Teremtsük hát meg a modern, magyar hagyományokat felhasználó építészetet, építsünk olyan házakat, ahol valóban otthon érezzük magunkat **testileg, lelkileg, és szellemileg** egyaránt.

Ehhez azonban mindenképp előtte meg kell érteni építészeti hagyományaink lényegét.

FELADAT:

Nézzük végig a házunkat, vagy a lakásunkat, és számoljuk meg, vajon mennyi -magyar jelképekkel díszített- berendezési tárgyat találunk...

A HÁZÉPÍTÉS MAGYAR HAGYOMÁNYÁNAK FŐBB SZABÁLYAI

1. A házat a négy fő égtáj szerint a legjobb tájolni.
2. A ház vázszerkezetében, középen célszerű elhelyezni a kettős, térbeli keresztet, a „Boldoganyával”. Ez lesz a ház magja.
3. Hagyományaink szerint a bejárat keletre, délkeletre, vagy délre kerüljön.
4. Lehetőleg minden fő égtáj felé nyiljanak nyílászárók, kivétel északra.
5. A ház aktív, élénkítő részei a keleti, délkeleti, és a déli oldalak. Ide célszerű helyezni a nappalít, dolgozószobát, gyerekszobát, azokat a helyiségeket, ahol alkotunk, szellemi munkát végzünk.
6. Passzív, „álmosító” részek a nyugati, északnyugati, illetve az északi oldalak, ahol jó helye van a hálószobának, fürdőszobának, tárolóknak.
7. Semleges, nyugodt helyek a délnyugati és az északkeleti oldalak, illetve a ház közepe. Ide kerülhetnek a társasági élet színhelyei, konyha, étkező, nappali egy része.
8. Mindenképpen legyen nyereg, vagy sátoztető, esetleg kupola a házon.
9. A falak és a tető aránya feleljen meg az aranymetszés szabályának.
10. Az ablakokon legyen kereszt alakú osztás.
11. A ház közepén legyen kémény.

12. A konyhai tűzhely, a kazán, vagy a kandalló lehetőleg csatlakozzon ebbe a kéménybe. Ebből következik, hogy jó, ha a konyha a ház közepére kerül.
13. A ház „lelkében” égjen a tűz.
14. A házat olyan emberek építsék, akik a lehető legjobb erőt, információt „építik bele”.
15. Az építés kezdetén, folyamán, és befejeztével végezzük el a hagyományos házépítő rituálékat.
16. Használjuk a hagyományos csúcsjeleket, amelyek „kozmosz antennaként” és védelemül is szolgálnak.
17. A házban legyen házi oltár. (Akkor működik, ha használjuk is.)
18. A ház berendezésénél használjuk a magyar jelképrendszer megfelelő elemeit.
19. Tegyük a bejárat közelébe, vagy a ház közepébe Házi áldást.
20. Kőből, téglából, fából, földből, tehát természetes anyagokból építkezünk.
21. Hallgassunk a belső tudásunkra!
22. Tegyük a ház négy sarkára és a csúcsára egy-egy természetes, megtisztított hegyi kristályt.

Régen valóban ilyen házakban éltek a magyarok, de 50 éve gyökeresen megváltozott a helyzet. Ebben az időszakban már a lapos tetős sokemeletes panelházak, lakótelepek jellemezték a nagyvárosok építkezését, és a lakosság legnagyobb része ma is ilyen házakban lakik, vagy dolgozik. Hogyan lehet orvosolni egy ház hibáit, ha a megfelelő égtájak felé hiányoznak a nyílászárók, ha nincs tűzhely, ha lapos a tető, ha hiányzik a térbeli kettős kereszt, stb.?

AZ ENERGIA - PÓTLÓ SEGÉDESZKÖZÖK MŰKÖDÉSE

A ház betegségeinek „gyógyszerei” többek között a jelképek, a színek, a hangok, a különféle anyagok, kristályok, és illatok.

Nézzük meg először a színeket! Tegyük fel, fehérre festjük a falakat, mert a keleti irány megtisztító ereje hiányzik a lakásból. A fehér szín tartalmazza a három alapszín, pirosat, sárgát, kéket. A három alapszín az égtájak erőformáival is azonosítottuk, tehát a kelet egyesíti a dél, a nyugat és az észak erőt, ez által képes minőségi erőváltást létrehozni. A falra festett fehér szín ” ezeket az erőfajtákat épp a megfelelő arányban „gyűjti be”. Ha nem így lenne, nem látnánk fehérnek. (Ezért meszelték régen akár évente többször is a házfalakat, hogy a fehér ténylegesen fehér maradjon.)

A házban lévő bármelyik apró részecskére hat a négy égtáj ereje. A részeszke tulajdonságaitól függ, hogy melyik erőt „kötí meg”, melyik erőt vonzza magához a Világegyetemből.

Amikor meleg színekről beszélünk, például a pipacs pirosról, ez a szín **valóban melegít**, hiszen a déli égtáj tűz erejét „kötí meg” a mindenségéből, de ugyanez érvényes a hangokra, szagokra, jelekre, formákra, ízekre stb.

Az orvosok sem véletlenül használják munkájuk során éppen **fehér** köpenyt, hiszen nap, mint nap rengeteg beteg emberrel kerülnek kapcsolatba. A fehér szín megtisztító ereje folyamatosan védi, tisztítja a gyógyító saját erőterét. A fehérmemű ugyanezt a célt szolgálja, ezért hívják **fehéreműnek**.

AZ ERŐK PÓTLÁSA

A következő „receptek” ötleteket adnak, hogyan teremthetünk harmóniát a magyar térrendezés hagyományai szerint lakásunkban és házunkban.

Egyet azonban mindig tartsunk szem előtt: Önmagában semmiféle anyag nem helyettesíti a Teremtőbe vetett **hitet**. Őseink **tudták**, hogy van Isten, és ez a tény születésüktől fogva annyira természetes volt számukra, mint a napsütés, vagy a levegő. Nem azzal voltak elfoglalva, hogy megtalálják önmagukat, vagy keressék Istent, mert ez számukra nem volt kérdés.

A Teremtőbe vetett hit olyan erő, amely az anyag fölött áll, és bármilyen anyagot képes megszentelni, felemelni, átalakítani. Bármilyen házat, és bármilyen berendezést.

Nedves és sötét börtöncellában, megbilincselten kézzel írva is születtek már halhatatlan művek, mert alkotójuk összekapcsolódott Teremtőjével...

Hiányzik a térbeli kettős kereszt

A Boldoganya, más néven a térbeli kettős kereszt a legtöbb mai házból hiányzik, már csak a régi falusi házak némelyikében találunk egyet-egyet mutatóban. Amennyiben lehetőségünk van rá, építsük be utólag a ház szerkezetébe, vagy helyezzük el a ház közepén szépen faragott díszítő elemként. A tetőn elhelyezett hagyományos antennák helyettesítették ezt a szerkezeti elemet, de a parabola-antennák ilyen célra már nem használhatók.

A keletre tájolt és a megfelelő jelképekkel ellátott térbeli kettős kereszt antennaként működik az „Univerzum magyar nyelvű adásához”, megteremtő a szellemi kapcsolatot az Anyaországgal, másképpen a magyar népmesebeli Tündérországgal.

Tudatában vagyok annak, hogy mindez rendkívül misztikusan hangzik. Egyetlen módon győződhetünk meg arról, tényleg így van-e: **próbáljuk ki...**

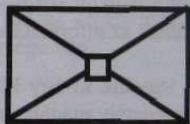

Lapos a tető

A térbeli kettős kereszt a „magyar szellemi antenna”, felette a sátor, vagy nyeregteret pedig az antenna „erősítője”. Manapság nagyon sok a lapos tetős panelház, amelyeknek hiányzik az „erősítője”. Mit tehetünk ilyenkor?

Nagyon jó, és egyre elterjedtebb megoldás, hogy a panelházak tetejére nyeregteret emelnek, és alattuk tetőtéri lakásokat alakítanak ki.

Amennyiben ez nem kivitelezhető, a lapos tetőre ráfesthetjük oly módon a piramis-forma felülnézetét, hogy egy kémény essen a csúcsára. Ez a síkbeli jel a kémény felfelé áramló erejének segítségével térbelivé válik, és egy láthatatlan sátorteret emel a ház fölé, amely megoldja az erőrendszeri problémát.

Nincs tűz, nincs kémény

Régen a folyamatosan égő tűz jelképezte a ház lelkét, légközpontját, keringését, motorját. Manapság ez szinte kivitelezhetetlen, hiszen nem maradhat mindig valaki otthon, a tűz őrzőjeként. A tűzhelyek nagy része ráadásul elektromos, vagy mikrohullámú sütő, nyílt láng és kémény nélkül. Mit lehet ilyenkor tenni?

Építsünk kandallót, használjunk gáztűzhelyt, gyűjtsünk meg naponta egy teamécsest vagy gyertyát a ház „lelkében”. A mikrohullámú sütő illetve az elektromos tűzhely nyílt láng, vagyis igazi tűz nélkül működnek, ezért nem helyettesítik a tűz elemet.

Szimbólumokat is használhatunk a tüzerő helyettesítésére. Ha a síkbeli piramis képes térbelivé válni, a tűz jelképe (pl. a hétágú Nap) ugyanígy képes a tűz erejét mozgósítani. Nem kell megijedni, nem lesz tűzvesz belőle...A jelkép a finom-erők szintjén hat, létrehozza a hiányzó erő-áramlást. A kivezetésről azonban itt is célszerű gondoskodni, mivel vi-

szont a finomerök szintjéről van szó, ezt is elég szimbolikusan kijelölni. Vigyázzunk arra, hogy ha olyan emeletes házban élünk, ahol felettünk is laknak, ne rajzoljuk a mennyezetre kivezető nyílást, mert ezzel a felettünk lakóhoz vezetjük a lakásunk elhasználódott erőit. Ilyenkor rajzoljuk a kivezető nyílást a külső fal legmagasabb pontjára. (A jelképekről szóló fejezetben megtaláljuk a tűzszimbólumokat.)

A hiányzó égtájak erejének pótlása kristályokkal

A mai lakások, házak többségére sajnos nem jellemző, hogy a lényeges égtájak mindegyikére nyílha ablak vagy ajtó, így ezek a házak nem kapják meg az élethez feltétlenül szükséges erőket. A hiányzó erőket pótolhatjuk színekkel, kristályokkal, esetleg hangokkal, stb.

Amennyiben hiányoznak a lakásból bizonyos égtájak erőformái, a legegyszerűbb megoldás egy természetes erőtároló használata, ami nem más, mint a **hegyikristály**. A hegyikristály egyik legjobb tulajdonsága, hogy bármilyen erőt képes felvenni és tárolni. A jó hegyikristály olyan, mint egy üres pohár: bármilyen „italt” tölthetünk bele. Másfajta kristályok rendelkeznek saját erőformával, a jó hegyikristály viszont tetszés szerint programozható, és a programot nagyon sokáig megtartja. (A számítógépekben is kristályokat használnak az információ tárolására.)

Ha a kelet ereje hiányzik, tegyünk ki egy hegyikristályt a napra, napkeltétől kb. 11 óráig. A hegyikristály magába gyűjti a keleti nap megtisztító erejét, és a lakásban leadja azt.

Ha a déli erő hiányzik, ugyanezt tegyük meg 11 órától kb. 14 óráig.

A nyugat erejének hiányánál 15 órától kb. 18 óráig. Nyáron ezek az időtartamok értelemszerűen sokkal hosszabbak, mint télen, hiszen a Nap hamarabb kel és később nyugszik.

Ezek az erők akkor is működnek, ha nem süt a nap, felhős az ég, netán esik az eső, persze kisebb intenzitással.

(Minden esetben elég a szoba négy sarkába egy-egy kb. 2 cm átmérőjű hegyikristályt elhelyezni.)

Az északi erő hiányán legegyszerűbb segíteni: Éjjel hagyjuk nyitva, akár csak résnyire az ablakot...

A hiányzó égtájak erejét valamennyire tudjuk még pótolni a különféle színekkel, formákkal, anyagokkal, illetve a jelképekkel.

A hiányzó életerő pótlása színekkel

A különböző színekhez szinte minden kultúrában más-más jelentés társult. A magyar hagyományrendszer sem volt ebből a szempontból teljesen egységes, hiszen a színek jelképrendszere a különböző időkben, különböző helyeken bizony gyökeresen eltérhetett egymástól. Számunkra az a legcélszerűbb, ha a leggyakrabban használt jelképrendszert használjuk.

A színek **leggyakoribb** értelmezése:

A keleti irány színe a fehér. (tisztaság, megújulás,)

A déli égtáj színe a piros. (vér, élet, tűz, szerelem)

Az északi irány színe a kék. (víz, ég)

A nyugati égtáj színe a sárga. (elmúlás, sárguló levelek)

Legrégebbi hímzéseink tiszta fehérek voltak, (fehér a fehéren), a későbbiek már két színből álltak: pirosból és kékből, amit kevés sárgával díszítettek. A piros a nemző tüzerőt, a kék a befogadó vizerőt jelölt. A sárga az elmúlást, míg a fehér a tisztaságot, az újjászületést jelképezte.

A három alapszín, amelyből az összes többi kikeverhető, a piros, a kék és a sárga. A fehér az összes szín együttese, a fekete pedig a színek hiánya. Így bátran kikeverhetjük azt az erőkötét, amelyre a házunknak, lakásunknak, szobánknek szüksége van...

Kelet hiányzik: fehér

Kelet és dél hiányzik: fehér + piros = rózsaszín

Kelet és nyugat hiányzik: fehér + sárga = halvány sárga

Kelet és észak hiányzik: kék + fehér = halványkék

Dél hiányzik: piros

Dél és nyugat hiányzik: piros + sárga = narancs

Dél és észak hiányzik: piros + kék = lila

Nyugat hiányzik: sárga

Nyugat és észak hiányzik: sárga + kék = zöld

Észak hiányzik: kék

Kelet, dél, és nyugat hiányzik: fehér + piros + sárga = barackvirág

Dél, nyugat és észak hiányzik: piros + sárga + kék = szürke, piros, sárga, kék

Kelet, nyugat és észak hiányzik: fehér + sárga + kék = kékeszöld

Kelet, dél és észak hiányzik: fehér + piros + kék = halványlila

A keverés aránya minden esetben 1:1

A túl sok energia hatását feketével lehet enyhíteni. A fekete a színek, az erő hiánya.

A hiányzó életerő pótlása hangokkal

A színeket hallhatnánk, ha volna hozzá érzékszervünk, mert **a színeknek van hangjuk**. Ha a szivárvány 7 színéhez hozzárendeljük a hét alaphangot, megkapjuk a színek hangját. Ezek után a hangokat is éppoly pontosan ki lehet keverni, mint a színeket, és a hiányzó erőformákat ily módon is pótolhatjuk: Zenével, csengőkkel, harangokkal stb.

A hiányzó életerő pótlása illatokkal

Tisztító, keleti: tömjén, fehér virágok, gyümölcsök illata
Feltöltő, déli: piros virágok, gyümölcsök illata
Sűrítő, befejező, nyugati: sárga virágok, gyümölcsök illata
Szétosztó, északi: kék virágok, gyümölcsök illata

A BEJÁRAT ELHELYEZKEDÉSE

Őseink a bejáratot legtöbbször keletre, illetve délre tájolták. Az irányok jelentőségét már leírtam, tehát azt is tudjuk, miért éppen ezt a két irányt tüntették ki figyelmükkel.

Mai házaink tervezésénél ezeket a szempontokat már nem veszik figyelembe, így a szélrózsa minden irányába tájolták a házakat, ami természetesen felborult erőállapotot eredményezhet.

A bejáratot nem keletre (ék, k, dk) tájolták.

Ha a lakásnak vannak keleti, (ék, k, dk) ablakai, akkor nem probléma. Ha azonban sem a bejárat, sem az ablakok nem néznek keletre (ék, k, dk), a lakás erőtere nem tud megtisztulni, és ilyenkor minden lehetséges módon célszerű gondoskodni a megtisztító erőforma pótlásról. Fessük a házat, a lakást kívül-belül fehérre, használjuk a megfelelő tisztító-jelképeket (Jelképek fejezet), állítsunk fel házi oltárt, használjuk a házi áldást, töltsünk fel hegyi kristályokat a keleti irány erejével, és tartsuk nyitva reggel az ablakot.

A bejárat délre néz

A déli bejárat nagyon jó, csak itt is gondoskodni kell arról, hogy jelen legyen a kelet megtisztító, és a nyugat összetartó ereje.

A bejárat északi irányba néz

Amennyiben vannak a lakáson keleti és déli ablakok, arra ügyeljünk, hogy az ajtó ne legyen túlméretezett, így az északi irány víz ereje ne kerülhet túlsúlyba. Ha nincsenek keleti, nyugati és déli nyílászárók, pótoljuk az erejüket a megfelelő színekkel, formákkal, szimbólumokkal stb.

A bejárat nyugatra (ny, ény) néz.

A nyugati irány ereje befejezi az energia-átalakulás folyamatát, sűrít, koncentrálna, az i-re ráteszi a pontot. Akkor jó a nyugati bejárat, ha van mire rátenni a pontot, tehát akkor, ha az energia tisztítás-feltöltés folyamata ténylegesen megtörtént. Amennyiben azonban a folyamat bármelyik *láncszeme* kimarad, a nyugati erő ezt a hiányos állapotot „véglegesíti”.

Amikor keleti bejáratról beszélek, az északkeleti és a délkeleti irány is ide tartozik.

Amikor déli bejáratról, a délnyugati irány is ide sorolható.

Jó, ha tudjuk, hogy a fél-égtájaknál az erők már keverednek, ugyanis az abszolút keleti irány ott található, ahol a tavaszi napéjegyenlőség reggelén felkel a Nap. Ehhez a ponthoz képest a napfelkelte helye és ideje egész évben változik, tehát nem lehet szigorúan meghatározni az erők irányát sem. Magyarul annyit jelent mindez, hogy a keleti, és természetesen az összes többi erőforma is „vándorol” az év folyamán. Ezért sorolhatom az északkeletet, és a délkeletet is a keleti erő „hatáskörébe”.

A NYÍLÁSZÁRÓK ELHELYEZKEDÉSE

Nézzük meg részletesen a nyílászárók elhelyezkedését! Az égtájak mellett a méreteket is vegyük figyelembe, ugyanis hiába nyílik minden égtájra nyílászáró, ha az ablakok, ajtók mérete és száma égtájanként nagyon különbözik. A következő példákban optimális nyílászáró méreteket feltételezek, ami annyi jelent, hogy a keleti, déli ablakok, ajtók a legnagyobbak, valamivel kisebbek a nyugatra nézők, és legkisebbek az északi nyílászárók. Azt is feltételezem, hogy a nyílászárókat szabadon éri a fény, tehát nem áll előttük *fa, fal, illetve* bármilyen árnyékoló akadály.

Nyílászárók keleten, délen, északon, nyugaton.

Nem hiányzik egyik égtáj ereje sem. Vigyázzunk, hogy a berendezéssel, a színekkel nehogya felborítsuk az egyensúlyt.

Nyílászárók keleten, északon, nyugaton.

Hiányzik a déli feltöltő, tüzerő. Gyertyák, kandalló, piros színű tárgyak, tűz - szimbólumok, piros színű kristályok, hegyikristály, piros virágok, a megfelelő népművészeti motívumok segíthetnek a problémán. Különösen télen nagyon fontos a pótlása.

Nyílászárók keleten, délen, nyugaton.

Hiányzik az északi vízerő. Használhatunk a lakásban akváriumot, szökőkutat, csobogót, kék színű tárgyakat, hullámvonalakat, indákat, hegyikristályt. Éjjel hagyjuk nyitva, akár csak résnyire, az ablakot.

Nyílászárók keleten, északon és délen.

Hiányzik a nyugati oldal befejező, „i-re a pont” ereje. Pótolhatjuk sárga színű tárgyakkal, hegyikristállyal, sárga kristályokkal, szimbólumokkal, sárga virágokkal, a megfelelő népművészeti motívumokkal.

Nyílászárók keleten, délen.

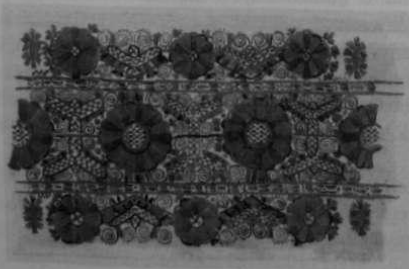
Hiányzik a nyugat, és az észak ereje. Sárga és kék színek, ezen kívül keverékük a zöld használata kedvezően hat. Hegyikristályok, sárgászöld ásványok, világoszöld levelű növények pótolják.

Nyílászárók keleten, északon.

Hiányzik a nyugati és a déli erő. Sárga és piros színek, illetve keverékük a narancssárga. Ezekben a színekben ásványok, tárgyak. Naplementét ábrázoló képek, narancsszínű virágok, népművészeti motívumok, stb.

Nyílászárók keleten, nyugaton.

Hiányzik a dél és az észak ereje. Piros és kék, illetve keverékük, a lila, ibolya, indigó. Ezekben a színekben tárgyak, ásványok, virágok. Úszógyertya, hegyikristály, a megfelelő jelképek.

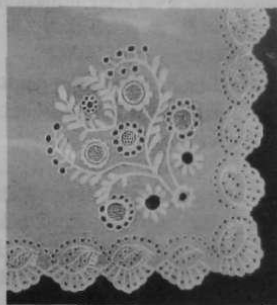
Napmotívumok

Nylászárók keleten.

Hiányzik a dél, a nyugat, és az észak ereje. Pótlása piros, sárga és kék színekkel. Keverékük a piros+ sárga = narancs, piros+ kék = ibolya, sárga+ kék = sárgászöld. Ezekben a színekben használjunk tárgyakat, kristályokat, képeket, virágokat, népművészeti motívumokat, stb.

Nylászárók délen, északon, nyugaton.

Hiányzik a keleti megtisztító energia. Használjuk a fehér színt, a hegyikristályt, fehér színű ásványokat, megtisztító jelképeket, fehér virágokat, sötét, füstölöként tömjént.

A keleti, megtisztító energia pótlására használható, pl. a fehér hímzés

Nylászárók délen, északon.

Hiányzik a kelet és a nyugat ereje. Fehér és sárga, illetve keverékük, a halványsárga alkalmazása. Hegyikristály, halványsárga ásványok, jelképek, népművészeti jelek.

Nylászárók délen, nyugaton.

Hiányzik a kelet, és az észak ereje. Fehér és kék, illetve keverékük, a halványkék alkalmazása. Hegyikristály, jelképek.

Nylászárók délen.

Hiányzik a kelet, a nyugat, és az észak ereje. Fehér, sárga, kék, halványsárga, halványkék, zöld színek alkalmazása a tárgyakon, és a megfelelő díszítő motívumokon.

Nylászárók nyugaton, északon.

Hiányzik a kelet és a dél ereje. Fehér, piros, illetve keverékük a rózsaszín alkalmazása. Ezekben a színekben ásványok, tárgyak, népművészeti jelek.

Nyílászárók nyugaton.

Kelet, dél és észak erejét is szükséges pótolnunk. Használjuk a lakásban a fehér, piros, kék, rózsaszín, halványkék és lila színeket, a megfelelő jelképeket, ásványokat, anyagokat. (Pl. egy akvárium, piros színű halakkal, egy csobogó rózsaszín úszógyertyával, stb.)

Nyílászárók északon.

A keleti, déli és a nyugati erő is hiányzik. Fehér, piros, sárga, rózsaszín, halványsárga, narancsszínű alkalmazásával, a megfelelő jelképek és a hegyikristály használatával segíthetünk a problémán. Különösen télen, amikor a természetben legfőképpen a víz ereje uralkodik, nagyon fontos a pótlásuk.

Legkönnyebben az északi erőforma hiányán lehet segíteni, az északi víz-erő ugyanis éjszaka, sötétben, fény nélkül terjed, tehát egyszerű éjszakai ablaknyitással...

Ha valamelyik irányba túl sok nyílászáró néz, sötétítő függönyökkel, növényekkel szabályozható, mennyi fényt engedünk a házba.

Ha valamelyik irányban túl kevés a nyílászáró, a meglévőt maximálisan használjuk ki: hagyjuk szabadon, hogy a fény akadály nélkül jusson a lakásba.

Az aktuális évszak is szerepet játszik abban, *milyennek érezzük a lakás erőterét*. A tűzerő hiánya nyáron alig tűnik fel, annál inkább hiányzik télen. A vízerő hiánya télen alig számít, nyáron viszont *annál inkább*. A nyugati erőforma hiánya ősszel elhanyagolható, tavasszal azonban erősebb. *A megtisztító keleti erőt legkevésbé tavasszal hiányoljuk.*

Nincs az ablakon kereszt alakú osztás

A kereszt visszaveri a negatív erőket, ezáltal védi a lakást és lakóit. Egyszerűen ragasszuk fel az ablakra, ha hiányzik. Régen az ablakrácsok, vagy az ablakpárkányon elhelyezett virágok mellé szúrt viráglétrák ugyanezt a célt szolgálták.

Nem ismerjük a lakás előéletét

Amikor használt lakást vagy házat veszünk, legtöbbször nem tudjuk, ki építette, ki lakott benne, mi minden történt már a házban. A múlt információinak „fömlülésére” legjobb orvosság a tisztító festés, a padlóburkolat cseréje, felújítása (pl. parkettacsiszolás) és a lakásszentelés.

UNIVERZÁLIS ORVOSSÁGOK

A **házi oltár** univerzális „orvosság”. A házi oltáron helyezzük el az Atyaisten, az Anyaisten és a Fiúisten magyar jelképeit. (Lásd a magyar jelképek c. fejezetet.) A házi oltár lényege, hogy- **amennyiben rendszeresen használják** - összehangolja, rendezi, kiegészíti a ház, a lakás erőrendszerét. Mindenféle erőproblémán segít.

A **Házi Áldás** is ilyen segítség, hiszen mindig szem előtt van, tudat alatt „dolgozik”.

Hol hit, ott szeretet.

Hol szeretet, ott béke.

Hol béke, ott áldás.

Hol áldás, ott Isten.

Hol Isten, ott szükség nincsen.

A **házszentelés** is ugyanezt a célt szolgálja.

Az Ember ilyenkor kijelenti, hogy Isten gyermeke, „Hozzá” tartozik, védelme alá helyezi a házát, és a ház lakóit, ez az erő pedig bármilyen negatív erőt jóra fordít.

A védelmet nem elég csupán gondolatban kérni, **mondjuk is ki**, mert a kimondott szónak nagyobb a teremtő ereje, mint a gondolatnak. (Az írott szó pedig még a kimondott szónál is erősebb.)

Az ősi magyar népművészeti motívumok szintén univerzális orvosságok. Egy-egy régi írásos terítő, vagy párnaminta önmagában is „szentírás”, a népművészeti motívumok legnagyobb része ugyanis a Teremtés folyamatát ábrázolja.

A közmondás szerint „ne fessd az ördögöt a falra, mert megjelenik.”

A jelkép úgy vonzza a *megjelenített erő*formát, mint a mágnes a vasat.

Az isteni jelképek magas szintű, éltető és felemelő erőt *vonzanak*, és ezzel az éltető erővel feltöltik a lakásunkat. Mindenképpen használjuk a lakás berendezésében a magyar népművészet alkotásait, mert hatásuk semmi mással nem helyettesíthető.

(Azokat az alkotásokat keressük, amelyek változatlan formában, az ősi hagyományok alapján készülnek.)

AZ EMBER, AKI A HÁZBAN LAKIK

Amikor egy ház erőrendszerét megvizsgáljuk, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a házban lakó embereket sem, ugyanis az ember erőrendszere meghatározza a környezetét. Miért?

Mert az embernek magasabb a tudatossága, mint az őt körülvevő „élettelen” anyagnak.

Hiába vesz körül egy katonai kiképző táborat csodálatos táj, hiába tökéletes a térrendezése, amennyiben a táborban megszárlásra képzik ki az embereket, az egész környezet erőtere kaotikussá válik.

Szívesen beköltöznél Hitler házába, kedves Olvasó, ha a térrendezés csodája lett volna? Ugye, hogy nem...

Azt a kunyhót viszont biztosan szívesen kipróbálnád, ahol a Dalai Láma medítált éveken keresztül...

Amikor egy ember megszületik, kap egy olyan „energiaruhát”, amit egész életében visel: Megkapja a természetét.

Ez a „ruha” azonban változik az életkorral, az épp aktuális évvel, évszakkal, és napszakkal, sőt a hellyel és az időjárással is. Befolyásolja az aktuális tér, a földi idő, és az égi idő.

Nézzünk meg egy példát!

Ha valaki télen, például januárban születik a hegyekben, délelőtt fél tíz-kor, évszak szerint vizerőt, napszak szerint növekedést beindító faerőt, hely szerint pedig tüzerőt kap ajándékba. Az aktuális csillagállás szintén hozzá adja a maga részét:

A Teremtés hármas egysége szerint, a testi szint erőtere a hely ereje, a lelki szint a földi idő (évszak, napszak) ereje, és a szellemi szint az éppen uralkodó kozmikus erő (az égi idő), amely többek között a csillagállásból adódik.

Amikor az ember belép egy házba, magával viszi a saját „erőoktélját”, és ez az erőoktél átveszi az irányítást a ház erőrendszere felett, hiszen emberi erőkről van szó...

Egy „úgymond tökéletes erőrendszerű ház” állapota azonnal megváltozik az ember hatására, és minél hosszabb ideig tartózkodik benne valaki, annál maradandóbb ez a változás. Ebből logikusan következik, hogy lakói nélkül nem értékelhető egyetlen ház erőrendszere sem.

Hogyan állapíthatjuk meg, ki, mit „hoz magával”?

Egyszerű. Figyeljük meg az embereket, és nézzük meg, mit tapasztalunk!

Ha mégis inkább az elméleti elemzés mellett döntenénk, figyelembe kellene venni, hol és mikor született az illető, milyen csillagállás uralkodott

abban a pillanatban, milyen volt az időjárás, az évszak, a napszak, milyenek voltak a domborzati viszonyok, a holdfázis, volt-e napkitörés, északi fény, jött-e épp egy üstökös, és sorolhatnám a végtelenségig, ugyanis ezek a tényezők MIND hatással vannak a Föld azon pontján abban a pillanatban uralkodó erőkre, eszerint meghatározzák a születés pillanatnyi „erőfényképét”. Minél több tényezőt ismerünk meg belőle, annál pontosabb ez a fénykép, de itt is hasonló a helyzet, mint a már említett halászlé receptjénél...

Egyszerűbb, ha figyelembe vesszük a négy vérmérséklet rendszerét, mert így rögtön a végeredményt látjuk és tapasztaljuk. **Nem a hiányos alkotórészekből állítjuk össze az embert, hanem a kész emberből következtünk az alkotórészek arányára.**

A halászlé példájánál maradva, tegyük fel, hogy ismerjük néhány alkotórészét, például a halat, a vizet és a sót. Ha ezeket összerakjuk, nem hiszem, hogy azt kapjuk, amire vágytunk... Amennyiben viszont a kész halászlévet megkóstoljuk, némi gyakorlattal pontosan kielemezhetjük az ízek alapján, miből is készült.

NÉGY VÉRMÉRSÉKLET

Az emberek vérmérsékletük, reakcióik és gondolkodásuk módja alapján négy fő típusba sorolhatók:

1. Kolerikus: Vezető típus, kritikus helyzetekben azonnal az élre áll. Jelszava: Oldjuk meg minél gyorsabban! Lelkes, lobbánékony (feltöltő, tűz erő, dél)
2. Melankolikus: Nyugodt, rendszerető, elemző. Mindig a tökéletesre törekszik. Jelszava: Elemezzük, foglaljuk rendszerbe, és ha tudjuk melyik a legjobb megoldás, akkor oldjuk meg! Rendnek lenni kell! (megtisztító, növekedést beindító, fa, kelet)
3. Szangvinikus: Fő, hogy beszéljünk róla, a megoldás nem is olyan fontos... (szétfolyó, csobogó víz, észak)
4. Flegmatikus: Amikor kitalálta valaki a megoldást, majd szól, ha muszáj valamit csinálni, addig inkább pihenek egy kicsit... Minek folyton nyüzsögni. (fém, nyugat)

Tegyük fel, hogy létezik egy tökéletes ház, amelynek teljesen kiegyensúlyozott az erőrendszere. Amint ebbe a házba belép egy kolerikus vérmérsékletű ember, az egyensúly máris felborul, eltolódik a tüzerő irányába, mert a kolerikus vérmérsékletet a tüzerő túlsúlya jellemzi.

Ha ugyanebbe a házba egy melankolikus ember lép be, növekedést serkentő faerő irányába módosítja a ház erőrendszerét. A szangvinikus, víz-erőt, a flegmatikus pedig fémerőt „viz” ugyanebbe a házba. Amennyiben egyetlen ember képes ilyen mértékben módosítani a ház erőrendszerét, még bonyolultabb a helyzet, amikor egész család lakik benne...

Most jutottunk el ahhoz a ponthoz, ahol az emberi tudás már véges, és ahol az ész csődöt mond. Mire támaszkodhatunk hát ezek után!?!...

A hagyományainkra - ahogy azt őseink is tették.

Őseink a hagyományoknak megfelelően építkeztek, a hagyomány azonban olyan ősi tudáson, bölcsességen alapult, amely évezredekben át ösztönös, magától értetődő belső tudásként a magyar lélek legmélyéből táplálkozott.

Ma is képesek lennénk felidézni ezt a tudást lelkünk mélyéből, ha büszkén vállalnánk magyarságunkat, hagyományainkat és gyökereinket, és ha nem mindig máshol keressük a megoldást megroggyant világgépünk orvoslására.

Akár keleten, akár nyugaton keressük a kapaszkodókat, csalódnunk fogunk. A megoldás velünk született, bennünk él, és magyar.

BELSŐ TUDÁS, MEGÉRZÉS

Minél több dolgot megtudunk a ház erőrendszeréről, annál inkább bonyolódik a helyzet, azonban a végső tudáshoz sohasem jutunk el, mert mindig találunk majd egy még újabb tényezőt, ami megint csak módosít - sokszor akár homlokegyenest más irányba - a végeredményen.

Ezért nagyon fontos a belső tudás, a hagyományok és a megérzés szerepe. Emberi tudásunk nagyon is hézagos, de ösztönösen TUDJUK, mi a jó nekünk. Nem kell tanulnunk, hogyan fázzunk, hogyan legyen melegünk, hogyan legyünk éhesek, hogyan szomjazzunk, hogyan érezzünk fájdalmat, hogyan sírjunk, és hogyan nevéssünk. Azt sem kell tanulnunk, hogyan érezzük jól magunkat az egyik házban, és hogyan ne a másikban... Ilyen egyszerű az egész.

Amennyiben jól érzed magad a lakásodban, házádban, örülj neki, és ne változtass rajta akkor sem, ha a világ legelismertebb szakértője tanácsolná...

Ha egy kiadós vasárnapi ebéd után jóllakottan pihennél egy fa árnyékában, és valahogy eléd toppanna maga a Dalai Láma, aki azt mondaná, hogy látszik rajtad mennyire kopog a szemed az éhségtől, vajon pusztá tekintélytiszteléstől elhinnéd neki...? Remélem, nem...

MIT MOND A BELSŐ TUDÁS?

A belső tudás nyelve egyszerű:

- Tetszik, vagy nem tetszik.
- Szimpatikus, vagy nem szimpatikus.
- Kellemes, vagy kellemetlen.
- Jó érzés, vagy rossz érzés.
- Kényelmes, vagy kényelmetlen.

A belső tudás nem gondolkozik, hanem rögtön az első pillanatban reagál. Amikor gondolkozni kezdünk, mérlegelünk, már nem ösztönös döntést hozunk...

10 másodperc alatt eldöntjük például egy idegen emberről, szimpatikus-e nekünk, vagy épp ellenkezőleg.

Ez azt jelenti, hogy dobjuk sutba az eddig felismert házépítési szabályokat, és támaszkodjunk kizárólag megérzéseinkre?!

Akár így is tehetnénk, ha ahhoz lennénk hozzászokva, hogy megoldandó feladatainkra lelkünk legmélyén keressük a megoldást. Manapság azonban az emberek legnagyobb része kizárólag az eszére hallgat, a gyermekeinket is racionalitásra neveljük (hiszem, ha látom), így a megérzésért felelős részeink egyszerűen kijönnek a gyakorlatból; Pontosan úgy, mint amikor hosszabb időn keresztül nem használjuk a lábunkat, és a láb izmai elsatnyulnak, járásra képtelenné válnak.

Ilyenkor egyetlen kapaszkodónk marad: követjük a hagyományokat. Ezek a szabályok évezredek óta megállták a helyüket, a legtöbb magyar ember esetében beváltak.

A magyar építészeti hagyományok a magyar nép építészeti tapasztalatát őrizték meg a mindenkori magyarság számára. Ezeket a tapasztalatokat azért adták tovább egymásnak az előző generációk, hogy számunkra is elérhető legyen a bölcsességük, és hogy megkönnyítsék az életünket; Azonban nekünk éppígy kötelességünk hiánytalanul továbbadni azt a következő nemzedéknek!

Mi magunk dönthetünk úgy, hogy nem használjuk az ősi tudást, de nem dönthetünk úgy, hogy eltöröljük a föld színéről, és megfosztjuk ettől az utánunk következőket.

A HÁZ „PSZICHOLÓGIÁJA”

A magyar térrendezési hagyományból egyértelműen kiderült, hogy a ház az ember erőterének folytatása, így ahol az ember jól érzi magát, ott bizonyosan jó helye lesz a házának is. A ház pszichológiája tehát pontosan megegyezik az emberi pszichológiával. Amennyiben a ház az ember megfelelője, az a jó „neki” is, ami magának az embernek. A házat igazából azoknak az embereknek az ereje tartja „életben”, akik benne laknak. Figyeljük csak meg, mi történik a lakatlan házakkal... Pár év alatt teljesen tönkremennek, holott amikor laknak bennük, 100 évet is kibírnak felújítás nélkül. Érdekes...

Most pedig végezzünk el egy kísérletet!

Mindenek előtt képzeld magad a házad helyébe, **mintha magad lennél a ház,** és nézz szét magad körül! Jól érzed magad?

Védett a hátad?

Amennyiben a hátad védett, biztonságban érzed magad, ura vagy a helyzetnek. Mentél már úgy sötét utcán, hogy valaki lépkedett mögötted? Igen?

Akkor tudod, hogy miről beszélek. Időnként hátra-hátra néztél, mert nem tudtad jó vagy rossz szándékú az illető, és nem éreztél magad biztonságban. Amikor mögötted történik valami, ideges leszel és nyugtalan, míg ha szembe nézel a veszéllyel, már sokkal nagyobb az esélyed, hogy megoldod a helyzetet, mint amikor hátba támadhatnak.

A házunkra is érvényes ez a szabály. Sokkal jobb érzés olyan házban lakni, amelyik oldalt és hátul védett, mint például egy nyílt mezőn, vagy dombtetőn.

Egyik közmondásunk így szól: „Olyan, mint a szélső ház.”, ami annyit jelent, hogy nagyon sok megpróbáltatás éri ez életben. A védtelen házakra bizony ilyen sors vár.

Amikor előre nézel, szabad a kilátás?

A házból nyíljon szabad kilátásod. Bármilyen akadály, oszlop, hegy stb., ami zavarja a kilátást, úgy hat rád, mint amikor a moziban eléd ül egy jól megtermett ember, és nem látod a filmet. Idegesítő, nem?

Van-e valami rád irányuló, rád mutató éles, hegyes objektum a közelben?

Kerüld a „mérgező nyilakat”! Melyek ezek? Minden, ami rád, jelen esetben a téged megszemélyesítő házadra mutat, éles, szúrós, és fenyegető hatást kelt. Mire tanítjuk a gyerekeket? Ne mutogass, ne mutass rá senkire. Vajon miért?

Ha valakire fegyvert fognak, ugyanígy mutat feléd a kard, a puskacső vagy a dárda hegye. Ez mélyen az emberben gyökerező félelem, tehát rossz érzést szül. A hirtelen fájdalomra azt mondjuk: „Belém nyilall”. Amikor a házadat éri folyamatosan ilyen „támadás”, ugyanezt az érzést érzed tudat alatt.

A régi magyar házak kívül-belül nagyon barátságosak voltak, építőik ugyanis minden élet és sarkot legömbölyítettek.

Mit hallasz? Mit látsz? Mit érzel? Egészében véve jól érzed magad?

Olyan helyet válassz a házadnak, ahol kellemesen érzed magad, vagyis ahol éltető erők uralkodnak.

Lehetőleg kerüld el azokat a helyeket, ahol nyílegyenesen rohan, vágat az erő. Hol rohan és vágat az erő? Ott, ahol hatalmas és gyors a forgalom, pl. autópályán, vasúti sínen, rohanó folyó mellett, nagy szélben a mezőn, hegycsúcson, dombtetőn, hosszú folyosón, vagy csak egyszerűen a huzat-

ban. Stoppoltál már az autópályán? Akkor tudod, hogy miről beszélnek. Akkor is, ha a sorompó mellett állva vártad, hogy elmenjen a gyorsvonat. Ha ilyen helyen laksz, a házban is érzed a vágató erő hatását, és ez bizony nem túl kellemes. Keresd inkább azokat a helyeket, ahol az életerő áramlása harmonikus, egyenletes.

Kerüld a koszos, piszkos, büdös, szemetes, szennyezett helyeket.

Kerüld a temető, börtön, hangos szórakozóhelyek, közvetlen közelségét. Ki szereti, ha minden nap temetést lát az ablakából, ha esténként üvölt a zene, illetve ha szögesdrótok, magas falak és fegyveres őrök látványa fogadja, amikor hazaér a munkából...

Ha szükséges, el tudsz menekülni?

Az ember nem szereti, amikor valami korlátozza a mozgásban, például dugóba kerül az autójával. Az sem jó, amikor a háza kerül kutyaszoritóba: ilyen például a zsákutca vége. Tudod, hogy nevezi a zsákutcát a nényelv? Kutyaszoritónak...

Amit ebben a fejezetben leírtam, egyetemes érvényű megfigyelések, minden emberre vonatkoznak. Pontosán látjuk az ingatlan árak alakulását, hol vannak az igazán „felkapott” területek. Ahol az emberek jól érzik magukat, sokan szeretnének oda költözni, keresettek lesznek az ingatlanok, tehát nőnek az árak... Egy olyan lakóterület, ahol hosszabb ideje magasak az ingatlanárak, valószínűleg (persze nem biztosan) jó életerőkkel is rendelkezik. A szeméttelep, autópálya, vasút, légszennyező üzem, stb. közelsége, mindig csökkenti a lakóingatlanok értékét is.

VÉGÜL EGY KIS „MISZTIKUM”...

A magyar térrendezés hagyományából pontosan kiderül, hogy őseink soha nem függetlenítték magukat a Világegyetemtől, a csillagoktól, hiszen a csillagok évezredekken keresztül nagyon fontos szerepet játszottak az emberek életében. A Hadak útján „közlekedtek” az érkező vagy a távozó lelkek a Nagy Kutya, az Orion illetve a Göncöl csillagképek felé. A Nagy Kutya csillagképben az Anyaisten, az Orion csillagképben az Atyaisten, a Kis Göncöl környékén pedig a Teremtő „lakott”.

Népünk ősei ezekben a távoli csillagrendszerekben élnek, innen születnek a Földre, és ide is távoznak haláluk után. Amikor őshazáról szól a monda, erről a csillagközi őshazáról van szó. Az őshaza sokkal nagyobb tudással

*A „had” régen nagycsaládot, nemzetséget jelentett, nem háborút.
A „Hadak útja” tehát azt jelenti: ősök, nemzetségek útja.*

rendelkezik, mint azt mai földi gondolkodásunkkal egyáltalán el tudjuk képzelni, és az ott élőknek minden vágyuk, hogy nekünk, kistestvéreinknek átadják az ismereteiket; Hogy sikerüljön kikerülni abból a kátyúból, amelybe határtalan önzésünk és butaságunk miatt kerültünk.

Tönkretettük a Földön az életet, elszennyeztük a vizeket és a levegőt, az emberek betegek, háborúk dúlnak, pusztulnak a növények, állatfajok halnak ki, és milliók halnak éhen, miközben a „fejlett” világ azon töri a fejét, hogyan tehetne szert a többiek rovására még nagyobb gazdagságra...

A csillagközi Anyaországban épp ezért folyamatos az „adás” a Föld felé, és ha mi kiépítjük a vételhez szükséges eszközöket, amelynek egyik módja a helyes építkezés, és a magyar jelképek használata, akkor ezt az „adást” képesek vagyunk fogni, ami bizonyosan előnyünkre válik.

A vételhez szükséges „eszközök” a Föld meghatározott pontjain elhelyezett, megfelelően tájolt piramisok. (A piramisok csúcsán régen egy vas-mag és egy hegyikristály is volt.)

Ezek a piramisok egy erőhálót alkotnak a Föld körül, amelyből mi emberek a templomok és a házak tetejének „piramisai” által részesülünk. Mindebben nincs semmi misztikus, ha az ember egy kicsit tovább lát az orránál, hiszen abszolút szüklátókörü az olyan ember, aki a végtelen Világegyetemben mindössze a Föld bolygót tudja lakottnak elképzelni.

Amíg ez az információ-háló ténylegesen működött, olyan civilizációk léteztek a Földön, amelyek tisztában voltak „égi” eredetükkel, békében éltek egymással és a bolygó összes élőlényével. (A mítoszok erről a korról, mint Paradicsomról, Édenkertről vagy Aranykorról emlékeznek meg.)

Jó ideje azonban a piramisok alig, vagy egyáltalán nem működnek, az emberiség nagy része pedig, a vezető hatalmakkal az élén, bezárta a lelkét mindenféle isteni iránymutatás előtt, amelynek egyértelműen meglátszik a következménye.

Régen a települések legmagasabb épületei mindenképpen a templomok voltak, hiszen a Teremtő volt az egész nép atyja, őse, útmutatója. Ma a templomok alig látszanak a bankok, a biztosítók és a különféle kormányhivatalok árnyékában.

Akinek van füle, hallja” – mondta Jézus, és ez a legutóbbi fejezet azoknak szól, akik értik és hallják az üzenetét...

TÉRHARMÓNIA TESZT

Mindezek után, gondolom, szeretnéd megvizsgálni a saját lakásod erőrendszerét...

Segítségképpen olvasd el a következő tesztet, és válaszolj a kérdésekre.

1. Jól érzed magad a városban/faluban, ahol élsz?
2. Jól érzed magad a környéken, ahol élsz?
3. Szereted a házat/lakást, ahol élsz?
4. Melyek azok a helyek a lakásban, ahol legszívesebben tartózkodsz?
5. Melyek azok a helyek, ahol nem szívesen tartózkodsz?
6. Egészségesek a virágaid?
7. Egészségesek a házban élő emberek?
8. Egészségesek a házban élő állatok? (Nem a csótányokra gondolok ☺)
9. Melyek a kedvenc színeid? A kedvenc színeidet látod magad körül?
10. Melyek a kedvenc anyagaid? (fém, fa, textil, üveg, kerámia, víz, stb.) A kedvenc anyagaidat használod a lakásodban?
11. Melyek a kedvenc hangjaid? (zene, szélcsengő, csengő stb.) Hallgatsz ezeket a hangokat?
12. Melyek a kedvenc illataid? (aromaolaj, parfüm, szappan, élő virág stb.) Használod ezeket az illatokat?
13. Jól alszol, és kipihenten ébredsz?
14. Van olyan területe az életednek, ahol rosszul alakulnak a dolgaid? Melyik ez?
15. Van a lakásban lomtár? Mi jut eszedbe, ha erre a lomtárra nézel?
16. Van a lakásodban felújítandó terület? (rozsdás fém, málló vakolat, repedt csempe stb.) Mi jut eszedbe, ha ránézel?

17. Van a lakásban olyan rész, ahonnan kellemetlen szag áramlik? Mi jut eszedbe, ha erre gondolsz?
18. Van bármilyen egyéb zavaró tényező? (szomszédok, nagy forgalom az utcán, stb.) Mi jut eszedbe, ha erre gondolsz?
1. A válaszokból máris kiderült, mit kellene megváltoztatnod a lakásodban, hol találhatóak a lakás gyenge pontjai. Amikor egy egész család lakik a lakásban, elsősorban a szülőkre vonatkozik a teszt, hiszen az anya és az apa felelős a gyerekek jólétéért és biztonságáért. (A gyerekek kívánságait a gyerekszoba berendezésénél vegyük figyelembe.)
2. Következő lépésben takaríts ki gondosan, mert a nagytakarítás jelentősen emeli a lakás életető erejét. A nagytakarítást kösd össze alapos lomtalanítással, mert a „lomok”, a felesleges porfogók és a „nemszeretem” tárgyak olyan erővámírok, melyek a lakókon élőködni, életerőt vonnak el tőlük. Javítsd ki a vakolat-hiányt, lepattogzott festést, csöpögő csapot, tüntesd el a penészt, és mindazokat a dolgokat, melyek zavarnak, és minduntalan megakad rajtuk a szemed. Elképzelhető, hogy amikor mindezzel készen vagy, már nincs is szükség a továbbiakra, a lakás erőtere rendbe jön.
3. A takarítás, lomtalanítás és javítások után nézd meg, mit jelöltél meg a tesztben problémaként. Jól nézd meg a helyet, ahol nem szívesen tartózkodsz, vajon mi lehet az oka. Helyezz el ezeken a helyeken néhány olyan tárgyat, ami kedves neked. (Például szereted a színet, a hangját, az illatát, az anyagát, stb.) Ha ezzel megváltozott a helyről a véleményed, nincs is több feladatod.
4. Amennyiben még mindig nem *stimmel* valami, nézd meg, hogyan segíthetnél színekkel a hely erején. Nézd meg, milyen irányba néznek az ablakok, és az előző fejezetek alapján válaszd ki az odaillő gyógyító színt. Arra mindenképpen figyelj, hogy az a bizonyos szín neked is kedves legyen, mert ha neked ellenszenves, mit sem ér. Soha ne felejtse el, hogy egy-egy színnek rengeteg árnyalata létezik. Azt válaszd, amelyik neked is tetszik, és mielőtt az egész szobát újrafestened, próbáld ki a hatást egy kisebb falfelületen.
5. Most pedig járd végig a lakást a bejáratától kezdve, és nézd meg, hol kerülgeted a bútorokat, hol akadsz bele egy-egy asztal vagy egy polc sarkába, ki tudod-e nyitni az ajtókat, vagy mögöttük akadályba ütkö-

zöl stb. A feltérképezés után egyszerűen szüntesd meg az akadályokat, hogy bosszankodás nélkül közlekedhess a lakásban. Ha saját házzal rendelkezel, ugyanezt az „akadályfutást” a kaputól kezd!

6. Ha rosszul alszol, helyezd át az ágyadat, de sohasem úgy, hogy huzatban fekjüdj, vagy közvetlenül lábbal az ajtó felé. (Így viszik ki ugyanis a halottat a lakásból, és ezt tudat alatt mindenki tudja, mert benne van a belső jelképtárunkban.) Éjszakára húzd ki a konnektorból az elektromos csatlakozókat, áramtalanítsd a szobát. Kapcsold ki a mobilodat. Használj természetes alapanyagból készült ágyneműt, ágyat és hálóruhát. Tehetsz az ágy négy lábához és középre egy-egy (egyenként kb. 1cm átmérőjű) hegyikristályt.
7. A fizikai síkot, a „lakás testét” ezzel rendbe is teted, következhet a lelki sík. A lakásnak ott a lelke, ahol a tűz ég. Ez a tűz lehet a konyhai tűzhely, a kandalló, de egy házi oltáron égő gyertya is. A villanytűzhely, a mikrohullámú sütő nem helyettesíti a tüzet. Teremtsd hát meg a lakás lelkét! Amikor ég a tűz, azonnal beindul a lakás energia-keringése.
8. A test és a lélek után következik a lakás szellemi központja, ami nem más, mint a házi oltár, a ház agya. Készíts egy házi oltárt, ahol az Anyaisten a Fiúisten és az Atyaisten magyar jelképeit használod fel, szívednek kedves formában. Helyezd ezt az oltárt a lakás egyik központi helyére oly módon, hogy amikor előtte merengsz, imádkozol, kelet felé fordulj. (A magyarok szent iránya)
Ha bármilyen erőprobléma adódik a lakásban, a házi oltárnál keletkező erők képesek helyrehozni. Írd le egy papírra azt a kívánságodat, hogy a lakásodban-házadban mindig életető erők uralkodjanak, és helyezd ezt a kérést a házi oltárra.
9. Ha az élet bármelyik területén nehézségeid támadnak, kérésedet, fohászkodat, imádat írd le bátran, és helyezd az oltárodra. A lakásnak ez egy magas életerővel rendelkező pontja, ami spirituális szinten olyan, mint a fizikai világban a futárszolgálat. Kérésedet „gyorspostán” kézbesíti a Teremtő felé.
10. A lakásban helyezz el magyar szimbólumokat, egyszerűen azért, mert ezek a jelképek önmagukban is emelik a tér rezgését, életerejét, és jelenlétiük olyan emlékeket ébreszt benned, amelyek születésed előttről származnak. Nem az előző életeidre fogsz emlékezni, hanem

jelenlegi életed céljára, feladatára. (A hegyikristályokról se feledkezz meg!)

Miután ezeket a módosításokat elvégezted, figyeld a hatást. Valószínű, hogy egy idő múlva újra szükségét érzed a változásnak, mert megemelkedik az energiaszinted, és jóval több dologra ráérezel, mint azelőtt. Ez esetben végezd el újra a tesztet, és módosítsd a helyeket, ahol szükséges!

11. A világban csak a változás állandó, és ez a lakásodra is vonatkozik...

12. Gondolj rá, hogy a legutolsó lépés, az i-re a pont mindig az isteni áldás!

A KÍNAI FENG SHUI

Mindenki keresi azt az utat, amely a boldogsághoz vezet, és egyre többen idegen filozófiákban vélik meglelni. Egyik ilyen út a kínai feng shui rendszere, amelyet az utóbbi években Magyarországon is nagyon sokan járnak. Remélem, az eddigi fejezetekből már egyértelműen kiderült, hogy a magyar gondolkörben a magyar építészeti hagyományok működnek, és aki Magyarországon a kínai térrendezés szabályai szerint szeretné berendezni a házat, vagy a lakását, bizony könnyen összezavarodik, mert belső tudása gyökeresen mást mond, mint amit a kínai feng shui tanít.

A kínai feng shui a kínai emberek számára „készült”, náluk működik, nekik valóban hatásos. Vannak persze olyan törvényei is, amelyek egyetemes érvényűek, hiszen a magyar építészeti hagyomány is rendelkezik ilyen szabályokkal. Mégsem lenne értelme a magyar térrendezés hagyományát bármely más népnak átadni...

A kínai feng shui a kínai nép közös tudatának terméke, míg a magyar építészeti, és díszítő hagyomány a magyar nép közös tudatáé, amelyet mi magyarok már születésünkkor „hozományul” kapunk.

A következő néhány fejezetben leírom néhány tapasztalatomat a feng shui rendszeréről azoknak, akik már elvesztek az útvesztőjében, és azoknak, akik éppen tervezik, hogy elveszenek benne...

AZ IRÁNY ISKOLA

A kínai feng shui-nak nagyon sokféle irányzata létezik, de legelterjedtebb az irány, illetve a forma-iskola. (A fő irányzatokon belül is működnek még különféle bonyolult alrendszerek.) Az irány iskola az ember születési időpontja alapján határozza meg az illető szerencsés és a szerencsétlen irányait, de a bonyolultabb rendszerek már az aktuális időt és a helyet is figyelembe veszik a számításoknál.

A kínai feng shui irány iskoláját a magyar gondolkörben nem célszerű használni. Az előző fejezetekben feltárt magyar tájolási szabályok minden magyar emberre vonatkoznak. Az anyanyelv, a díszítőművészet, a szimbólumok, az ősi írásjelek, a hagyományok, a népmesék, mind „tárolják” ezeket az információkat, és ezek akkor is működnek, ha nem tudatosul bennünk a létük.

Amikor azt mondjuk jobb oldal, máris kimondtuk, hogy az az oldal az értéesebb, hiszen JÓ, JOBB. Ugyanígy létezik nálunk a bal-sors, bal-eset, bal-szerencse, bal-lépés, bal-sejtelem a baloldallal összefüggésben.

A kínai rendszerben a baloldal az erőteljesebb, így a magyar hagyományok ezzel épp ellentétesek. Nálunk minden és mindenki, aki rangosabb

vagy értékesebb, jobb kéz felé került, ezzel szemben a kevésbé értékesnek tartott dolgok mindig balkéz felé estek.

Amikor magyarul kimondjuk: „kelet”, máris benne van a felkelni, megújulni, keletkezni jelentés, a nyugatban pedig a nyugodni ige. „Nyugodjon békében”. Ezt írjuk a fejfékra... A kínai feng shui gond nélkül tájolja északra, és nyugatra a házakat a születés időpontjának megfelelően. A magyar térrendezés nyugat felé csak a halottakat temette, észak felé pedig még csak ablakot sem nyitott a házában...

AZ ÉLETERÜLETEK

A feng shui egy másik irányzata felosztja a házat ill. a lakást 9 egyforma részre, a részeket pedig egy-egy életterülettel azonosítja. (Mindig a bejáratról nézve)

BEJÁRAT

Segítőkész emberek	Karrier	Önművelés, tudás
Alkotókészség gyerekek	Központ	Egészség, család
Szerelem, házasság	Hír, hírnév	Gazdagság siker

A magyar hagyomány életterületei bizony itt is eltérnek a kínai rendszertől. Az egyterű magyar ház téridő-térképéből pontosan kiderül, hogy a ház melyik területe melyik életterülettel azonosítható:

Bejárat K

Eladó lányok Szerelem, szüzesség, megtisztulás, takarítás		Fiatal férfiak A család védelme, tanulás
Érett nők Gyermekszülés és táplálás, főzés, kenyérsütés, házasság	EGÉSZ-SÉG (tűz)	Érett férfiak Vagyon, jólét, anyagi biztonság
A ház asszonya Segítőkészség, a család összetartása	Családfő A család irányítása, tudás	Diszhely: a legidősebb férfi Isten, bölcsesség
Baloldal	NY	Jobb oldal

A magyar házakban közepén a tüzet, a Fiúisten helyét találjuk: az egészség megfelelőjét, hiszen mi magyarok így mondjuk: EGÉSZ-ség.

Egész-ség = Teljesség = Isten

A kínai feng shui a különböző életterületeket a megfelelő kínai jelképekkel erősíti, és ez így is van rendjén.

Amikor ránézünk egy jelképre, a **jelbe foglalt kép** (JEL-KÉP) megjelenik a tudatunkban. Az a kép jelenik meg, amit a velünk született „jelképtár” tartalmaz. Más „jelképtárral” születnek a magyarok, és megint mással a kínaiak.

Egy kínai ember jelképtárában a sárkány képéhez például a szerencse fogalma társul, a magyar ember jelképtárában pedig a gonosz hétfejű sárkány. A bagua tükör a kínai tudatban a védelem erejét aktivizálja, a magyar tudatban a másvilágot. (A tükörvilág a magyar hagyományban ugyanis a való világ másolata, ezért is nevezzük más-világnak.)

A kínai térrendezés előszeretettel használ tükröket az erők terelésére, a tükröknek ugyanis erővisszaverő, eltérítő szerepük van. (Éppen a más-világ miatt.) A régi magyar házakban ezzel szemben mindössze egyetlen tükröt találtunk, és a tükörnek csak az alja simult a falhoz, a teteje pár centivel elállt a fal síkjától, ez által a tükör nagyon bölcsen nem szembe nézett, hanem lefelé, így nem zavarta az élők világát...

Egyáltalán nem mindegy tehát, hogy egy-egy jelképet ki használ...

MINDENHATÓ FENG SHUI?

Amikor az ember boldogtalannak érzi magát, általában *kivetíti* a problémáját a környezetére. Hibás a férje, vagy a felesége, a háza, az ennivaló, a levegő, és sorolhatnám a végtelenségig. Amikor úgy gondoljuk, hogy minden problémánkért a házunk a hibás, elkezdjük például a kínai feng shuit tanulmányozni, ami sokszor újabb problémákat szül.

Miért?

Az általam ismert feng shui iskolák ugyanis ijesztgetnek. Azt sugallják, ha rossz irányban áll a házad bejárata, akár halál is lehet a vége, ami persze abszolút hejyfálló jóslat, hiszen mindenki meghal valamikor...

Ilyen területeket sorolnak fel a házban: mély lélegzet, égi orvos, hosszú élet, gazdag utódok, általános összhang. Ez eddig rendben is van.

Következik azonban a véletlen szerencsétlenségek, öt szellem, hat gyilkosság, és a gyermekek halála. Amennyiben ezeket a területeket aktivizáljuk, bizony nagyon-nagyon kellemetlen meglepetésekben, katasztrófákban lehet részünk, mondják.

Amikor elkezdtem a feng shui tanulni, teljesen kétségbe estem emiatt. Minden családtagomnak máshol voltak a házban a szerencsét, illetve szerencsétlenséget hozó területei, vagyis a ház minden sarkában volt halál sarok, és persze hosszú élet sarok is. Mit lehet ilyenkor tenni? Aktivizáljam területet, vagy inkább mégsem? Ha aktivizálok, az egyiknek szerencsét hoz, a másiknak szerencsétlenséget. Melyik ujjamat harapjam meg? Teljesen összezavarodtam, majd egy idő után inkább tovább kerestem a megoldást.

A következő iskola a házat 4 jó, illetve négy rossz területre osztotta, és azon belül úgy helyezte el a családtagokat, hogy mindenki a számára legjobb helyre kerüljön. Csakhogy mi történik olyankor, amikor a család felének a ház kifejezetten rossz területein lenne a legjobb helye? Fából vaskarika.

Újra tovább tanultam. Újabb irányzat: tér-idő feng shui. Itt már az aktuális idő-faktort és a helyet is figyelembe vették, ami persze még tovább bonyolította a számításokat. Az ijesztgetésnek azonban itt sem lett vége, ráadásul ebben a rendszerben homlokegyenest más eredményeket kaptam a saját házunkra nézve, mint az összes eddigiben. Nem sorolom tovább a kísérleteket, amelyeket tíz éven át folytattam. (Nem adtam fel egykönnyen, már egy németországi mesterképző tanfolyamánál tartottam 😊)

A káosz közben egyre csak nőtt...

Ekkor már feltettem a kérdést, ugyan hol az igazság??? Minden (általam ismert) feng shui iskola esküszik a saját igazára, és egymást sokszor sarlatánoknak bélyegzik. Amikor eljutottam ebbe a fázisba, olvastam egy történetet a Világhálón egy német nyelvű, kifejezetten feng shui szakértőknek létrehozott levelezési listán:

Egy gazdag és sikeres üzletember a családjával nyaralni indult valamelyik Karib tengeri szigetre. Boldog volt, büszke a családjára, a házára, és mindarra, amit elért az életben.

Sorsa összehozta egy gazdag és híres feng shui szakértővel, aki ugyan csak ott nyaralt. Beszélgettek, és az üzletember kíváncsi lett a kínai feng shuira, megkérte hát a szakértőt, hogy nézze meg a lakását.

A szakértő el is ment az üzletemberhez, és hosszas vizsgáladás után közölte lesújtó véleményét a házról: A nemzetközileg is elismert szakértő az egész ház erőrendszerét kaotikusnak és károsnak találta, csupa egészségtelen és szerencsétlen területet fedezett fel...

Ezek után üzletemberünk teljesen más szemmel kezdte nézni a házat, mindenfelé a szerencsétlenséget hozó erőket kémlelte, és máris rosszul

érezte magát otthon. Abban az otthonban, ahol azelőtt hosszú évtizedeken át sikeresen és boldogan élt a családjával.

Végül kétségbeesésében eladta a házát. Ez a történet vége.

Amikor találkozol egy ismerősöddel, aki azt mondja neked: „Barátom, szörnyen sápadt vagy, menj el az orvoshoz, néztesd meg magad, biztosan van valami bajod!”, elkezded magadat figyelni, és előbb-utóbb már magad is érzed és látod a betegség jeleit...

Ezek után gondolkodóba estem, hol is van a feng shui helye az ember életében...

NYERŐ CSAPATON NE VÁLTOZTASS!

Amikor egy család jól érzi magát az otthonában, a házában, és általában minden téren nagyszerűen mennek a dolgok, nem érdemes a ház vagy a lakás elemzésével foglalkozni. A legfőbb szabály: Nyerő csapaton ne változtass!

Amennyiben azonban valamelyik életterületen feltűnően sok gond, probléma adódik, érdemes megvizsgálni a lakást is, hátha tényleg köze van a nehézségek létrejöttéhez.

A FŐNÖK MAGAD VAGY!

A ház nem mindenható. Egy ház önmagában senkiből nem „csinál” milliomost, nem hoz létre boldog párkapcsolatot, és sorolhatnám, mi mindent nem tesz meg helyetted. Az életedet Magad irányítod, jobban mondván beléd helyezett isteni szikra, nem pedig a körülményeid.

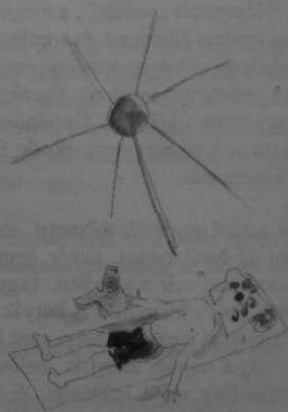
Így szól a székely ház felirata:

„Ez a ház a Jóistené, mi csak vendégek vagyunk benne!”

Amikor harmónia vesz körül, és a környezeted életerői erősítenek, természetesen sokkal kisebb erőfeszítéssel éred el a céljaidat, mint ha ugyanezek az erők ellened dolgoznak. A harmónia azonban mindenkinek mást jelent. Az egyik embernek akkora rendet, és tisztaságot, ahol még a szőnyeg rojtjai is katonásan állnak, a másik embernek pedig első dolga, hogy néhány tárgyat szétszórjon a lakásban, mert nem bírja a rendet elviselni. Az egyik ember imád a vízparton napozni órák hosszat, a másik nyaralás-képpen inkább megmássza a Himaláját minusz húsz fokban. Ahány ember, annyiféle harmónia létezik, és ez így van rendjén. **A legfontosabb, hogy mindenki a saját harmóniáját keresse, és találja meg.**

*Ahány ember, annyiféle harmónia.
Van olyan ember, aki hegyet mászik nyaralásképpen...*

...és van olyan, aki egész nap a hasát sütteti a tengerparton

*Amikor a lakásban megerősítesz egy-egy életteret, azt a szándékodat
közlöd a világgal, és önmagaddal, hogy készen állsz a változásra, szeret-*

nél valami újat létrehozni. Megfogalmazod, **kijelented**, és ezzel már teremtesz.

AZ IDŐ, A TÉR ÉS AZ EMBER

Minden ember egyedi, és megismételhetetlen. A Világegyetemben nincs két egyforma hópehely, és nincs két egyforma ember sem. Amít tegnap értékesnek tartottál, mára elveszítheti a jelentőségét. Télen alig várod, hogy kisüssön a nap, nyáron a kánikulában pedig mit nem adnál egy kis hűvös esőért... *Életed szakaszai* is különböznek egymástól.

AZ IDŐ, A TÉR, ÉS TE MAGAD, mindig egy egyedi kombinációt alkottok. Ezekben a kombinációkban vagy jól, vagy rosszul érzed magad. Amikor nem érzed jól magad, megváltoztathatod a teret (odébbállsz), az időt (kivárod, míg elmúlik), illetve saját magadat.

Az idő számunkra nem változtatható, a teret, és saját magunkat viszont tudjuk változtatni: Például azzal, hogy kiválasztjuk a helyet, ahol élünk, és úgy alakítjuk a rendelkezésünkre álló teret, hogy jól érezzük magunkat benne.

Az igazán nagy tévedés, amikor „végrelesen” tervezzük, mert a világban minden változik. A földsugárzás „vonalai”, a mágneses vonalak, a természeti környezet, a mesterséges környezet, és sorolhatnám a végtelenségig. Biztosan észrevetted, hogy időnként kezdjük magunkat kényelmetlenül érezni a lakásunkban, valami újra vágyunk. Ilyenkor következik az átrendezés, a felújítás, vagy éppen a költözés. Ösztönösen érezzük ugyanis, ha valamelyik tényező (tér, idő, ember) megváltozik, és a változtatással vissza akarjuk állítani a harmóniát.

A *térrendezés* tehát sokkal egyénibb folyamat, mint gondolnánk, és ha engednénk működni az ösztöneinket, akkor nem is lenne szükségünk szabályokra. Biztosan láttad már a kutyákat, vagy a macskákat, hogyan választják ki a helyet, ahol lefeksznek. A kutyák körbejárnak, szaglász-
nak, aztán amikor nagyjából megvan a hely, amit kiválasztottak, elkezde-
nek körbe forogni, míg a legjobb irányt is „belövik”. Komoly szertartás
előzi meg, míg hajlandóak végül lefeküdni. A macskák is komótosan
végigjárnak minden szóba jöhető zugot, alaposan szemrevételezik a he-
lyet, aztán a legmelegebb, legvédettebb és legpuhább helyen lehorgo-
nyoznak. A csecsemők, kis gyermekek még használják az ösztöneiket,
forognak, beállnak a számukra legjobb irányba, ha az ágyukat nem is
tudják odébb rakni. (Amikor kisgyermeked mindig a kiságy egyik sarká-
ban kucorogva ébred, tedd meg neki azt a szívességet, hogy átrakod az
ágyát máshova, mert nem tud szólni neked, de ezt jelzi!)

A felnőtt ember ezzel szemben mit tesz? Megnézi, hova fér be a franciaágy, és lefekszik. Sem a helyet, sem az irányt nem választja ki gondosan. Aztán csodálkozik, amikor nem alszik jól, rémálmok gyöttrik, és egy idő után megbetegszik. A hely és a lakás kiválasztásakor is sokszor kompromisszumot köt. Nem tetszik ugyan sem a környék, sem a város, de hát közel van a munkahely, és különben sincs több pénz a lakásra...

FENG SHUI KÉRDÉSEK

Amikor elkezdtem a feng shuival foglalkozni, hirtelen elfelejtettem józan ésszel gondolkodni, mert belekerültem egy évezredes hitrendszer forgószelébe, és az bizony magával ragadott.

Elfelejtettem például megkérdezni magamtól, hogy elképzelhető-e a Teremtésben olyasmi, mely szerint egy ember sorsát, élet-halál kérdését, egészségét vagy betegségét, a gyermekei boldogságát a háza határozza meg. Amennyiben pedig ez elképzelhető, miért nem adatott meg hozzá mindaz az eszköz, amellyel ezt felismeri és változtathat rajta... Számtalan esetben ugyanis jól érzik magukat az emberek a házaikban, mindaddig, míg egy „mester” ki nem deríti, hogy nem kéne...

A másik érdekes kérdés a feng shui mesterek kérdése, akik tudásukat mélyen titkolták, és még tanítványaiknak is csak a halálos ágyukon adták át, ha egyáltalán átadták. Felmerül a kérdés, hogy ha valaki olyan tudással rendelkezett, amely ennyire nagy hatással lehetett az emberek életére, miért titkolta azt, ha pedig titkolta, valóban olyan nagy volt-e az a tudás, hogy mesternek nevezhette magát..?

A harmadik kérdés: Amennyiben ez a tudás egyetemes, és mindenütt működőképes, miért titkolta olyan sokáig az összes többi nép előtt a Teremtő?

A negyedik kérdés: *Kínában* a feng shuinak sok ezer éves a hagyománya...

Miért van akkor a kínai népnek ennyi problémája?

Az ötödik kérdés: Tegyük fel, hogy a kínai feng shui egyetemes, és mindenütt mindenkor működik, akkor *miért* alakultak ki egymásnak teljesen ellentmondó irányzatai?

VÁLASZOK

Megmondjam? **Mert nem egyetemes. Helyhez és időhöz kötött.** Bizonyos helyeken, bizonyos időkben működik, máshol viszont nem. Ott, ahol az egyik irányzata működik, az emberek természetesen meg vannak róla győződve, hogy egyetemes szabályokat használnak, de ugyanígy meg van róla győződve a másik irányzat képviselője is, hiszen neki meg a másik működik. Vannak persze egyetemes szabályai, (és itt az egyetemes csak a földi életre értem), de nem mind az. Amikor valaki meggyógyul egy meghatározott étrendtől, biztos benne, hogy az az étrend mindenkit meggyógyít, pedig lehet, hogy valaki épp attól betegszik meg...

Legjobb tehát, ha minden nép a saját hagyományait használja. Ez nem zárja ki a tanulás lehetőségét, csak az új dolgokat célszerű beilleszteni a régiek rendszerébe. Amennyiben beleillik, rendben, ha viszont mégsem, akkor inkább lépünk tovább.

Képzelnék csak el, milyen az a ház, ahol válogatás nélkül felhalmozunk a világ minden tájáról mindenféle tárgyakat. Az egyik fal alján arab díszítést használunk, a másik fal tetején kínait, a szemben lévőre meg felfestünk egy kis matyó mintát. Hááát...

A Teremtő pedig tényleg minden népnek átadta azt a tudást, amire szüksége van. Minden nép rendelkezik ugyanis hagyományokkal...

„Minden ember ismerje és becsülje saját műveltségét, hagyományait és azok szerint éljen boldogan. Azokat feladni nincs értelme. A magyarok kövessék a magyar szokásokat hibátlanul, és a többi nép is a sajátjait... Minden nép ragaszkodik a saját műveltségéhez, és abban érzi jól magát... Ez természetes, hiszen műveltségünk az azonosságunk, az éniünk része.”

Láma Ngawang, tibeti tanító

A szerző eddig megjelent művei

A magyar térrendezés művészete (Magyar „feng shui”)

Az öltözködés mágikus titkai

Dob-szer-da

Körtéfa

Az etruszk-magyar aranylemezek titka

Mindig hallgass a szívedre! ISTEN hoz OTT a Mennyországba

EGY mindenkiért, mindenki EGYért

AkiRéma

A szerző honlapja: www.szimia.hu

Van egy álmom...

Ebben az álomban Magyarországon olyan házak épülnek, amelyből teljesen egyértelműen kiderül egy idegen számára, hogy csakis Magyarországon járhat.

Ezek a házak őseink tudása alapján, természetes anyagokból, a magyar tőrrendezés jól bevált szabályai szerint készülnek, és jó bennük élni.

Ezek a házak nem mediterrán házak, nem alpesi faházak, nem kínai pagodák, és még csak nem is a kínai feng shui elveit követik.

Halkünk, magyaroknak ugyanis olyan magas szintű építészeti, tőrrendezési hagyományunk és jelképrendszerünk van, amely minden utánzást fölöslegessé tesz, és amelyben az idegen elvek meghonosítása csupán zűrzavart okoz.

Ebben a könyvben megtalálhatók azok az elvek, amelyek szerint őseink építkeztek, így az is kiderül, hogy a magyar ház szerkezete bizony olyan kozmikus alapokon és jelképrendszeren nyugszik, amelyek a Teremtés folyamatának valós ismeretéből születtek.

Nem véletlenül négyszögletes a házak alaprajza, nem véletlen az ablakok formája, osztása, nem véletlen a házak tájolása, a kapuk elhelyezése, és nem véletlen a különböző díszítések használata sem, ugyanis a magyar ház egy térbeli összetett rovásjel, amely a jelképek ismerői számára pontosan olvasható; olvasata pedig a legmagasabb rendű dolog, ami a földbolygón létezik, és amely így hangzik: ISTEN.